

M.S

662

482

പാർ 3.

662

M.M.S.V

ഇരവി കുടിപ്പിള്ളപ്പാട്
(ചെല്ലപ്പാട്)

കാഞ്ഞിരം കുളം

കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ നാടാർ

1-8A

133

24/7/14

662

M S

തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 3.

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോത്ത്

(വില്ലടിപ്പാട്ട്)

പ്രകാശകൻ

കാഞ്ഞിരംകുളം

കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ നാടാർ

ദേശാഭിവാഞ്ഛിനി ബുക്കഡിപ്പോ
കാഞ്ഞിരംകുളം, നെല്ലിക്കാക്കുളം

പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനികുതമാകുന്നു.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കാപ്പി—500

1120

Printed at the S. R. Press, Trivandrum.

അവതാരിക

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേ ജനകീയ സാഹിത്യസമ്പത്തുകളുടെ പ്രകാശനത്തിൽ ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകുഞ്ഞുനാടാർ ചെയ്യുന്ന യത്നത്തിന്റെ സാഫല്യം ഇതിനിടയ്ക്ക് സഹദയന്മാർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ചാമുണ്ഡികഥ എന്നും മതിലകത്തുകഥ എന്നും രണ്ടു പാട്ടുകൾ ഇതിനകം ശ്രീമാൻ നാടാരുടെ അക്ഷീണമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ചാമുണ്ഡികഥയുടെ അവതാരികയിൽ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള പ്രയത്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഈ പാട്ടുകളുടെ സാമാന്യരൂപത്തെപ്പറ്റിയും അവയ്ക്ക് സാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ചുരുക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവതാരികയിൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ പ്രത്യേകമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പാട്ടുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിന് സാഹിത്യസംബന്ധമായും അതിലും കൂടുതൽ ചരിത്രസംബന്ധമായും ഗണ്യമായ മേന്മ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈ പാട്ടിന്റെ പ്രകാശനത്താൽ ശ്രീമാൻ നാടാർ നമ്മെ മുൻപുള്ളതിലും കൂടുതൽ കടപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

നാട്ടിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു പാട്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇത്ര വളരെ പ്രശംസ അർഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു ചോദ്യം പലരും ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ

ഈ ചോദ്യം പലരെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന അജ്ഞതയുടെ ഫലമാണെന്ന് വിശ്വാസപൂർവ്വം എനിക്കു പറയാൻ കഴിയും. റുതനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷയ്ക്കു സമ്മാനിക്കുന്ന രാജെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള കടപ്പാട് വളരെ കൂടുതലാണ്. എങ്കിലും ഒരു പ്രാചീനകൃതി കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രകാശിപ്പിച്ച് ഭാഷാസേവനം സാധിക്കുന്ന ഗവേഷകന്റെ കൃത്യം ഒട്ടും പ്രയാസം കുറഞ്ഞതോ പ്രയോജനം കുറഞ്ഞതോ അല്ല. പോരാ, സത്യം പറഞ്ഞാൽ അയാളുടെ കൃത്യം പല അംശത്തിലും വളരെ പ്രയാസം കൂടിയതാണ്. പ്രയോജനം കൂടിയതുമാണ്. നവംനവങ്ങളായി ഉണ്ടാകുന്ന ഗ്രന്ഥപുഷ്പങ്ങളിൽ ഭാഷാവല്ലരിക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന രസികത മാത്രമല്ലല്ലോ കാഴ്ചമായിട്ടുള്ളത്. കാണാൻ പാടില്ലാത്ത ആഴത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടന്നു വേരുപോലെ ആ വല്ലിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളും ബാഹ്യമാനപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷാശാസ്ത്രപണ്ഡിതന് അവ അത്യന്തം പ്രയോജനകരങ്ങളാണ്. പല്ലവങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അഴീക്കു പുക്കാറുണ്ടായ വളവും നിലനില്പിനു വേണ്ട കരുത്തും ആ വേരുകളിൽ നിന്നാണ് കിട്ടുന്നത് എന്ന് വിചാരിക്കാൻ കഴിയാത്തവരുടെ വാദം വാദമാണോ, യുക്തി യുക്തിയാണോ? പുതിയ പദ്ധതികളുടെയും സ്വന്തായങ്ങളുടെയും അടിയൊഴുക്കുകളും ആഗമപുഷ്പികളും ബുദ്ധിപൂർവ്വം ആരായുന്നവർക്ക് ബാഹ്യപ്രേരണകളുടെ ജ്ഞാനം പോലെ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ഇവിടത്തേ വിചാരശൈലിയുടെയും ആഗമവികാസങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പ്രാചീനസാഹിത്യ പഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യമായി

ഇത്രയും പറയാമെന്നിരിക്കെ സാഹിത്യത്തിൽത്തന്നെ ഉൾപ്പെടുത്താതെ ഭാഷയിലേ അധസ്ഥവർഗ്ഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഇത്തരം നാടൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റിച്ചെയ്യുന്ന ശ്രമം എത്ര അദരവും ശ്രദ്ധയും അർഹിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പ്രയോജനംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ആ പ്രയോജനം കൈയ്യടക്കുന്നതിനു ചെയ്യേണ്ട ശ്രമത്തിന്റെ പ്രയാസംകൊണ്ടും നാടൻപാട്ടുകളുടെ പ്രകാശനം പ്രശംസയെ അർഹിക്കുന്നു. ചിലർ ധരിച്ചേക്കാം ഈ പാട്ടുകളെല്ലാം ഈത രൂപത്തിൽ പലതും എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. വില്പിപ്പാട്ടുകളായതുകൊണ്ട് പാട്ട് തൊഴിലായി വെച്ചിട്ടുള്ള വഴരാട്ട മോദിച്ചാൽ ഏതു പാട്ടും സൗകര്യപോലെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ കഥകൾ ഇങ്ങനെയല്ല. ഗാനസംഭരണത്തിനു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തു പ്രയാസമുണ്ടെന്ന് അറിവായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പാട്ടിന്റെയും സമ്പൂർണ്ണരൂപം ആരുടെ പക്കൽ നിന്നും കിട്ടിയില്ലെന്നു വരാം. ഓരോ പുലവന്മാരുടെ കൈയ്യടമയുള്ള പാട്ടുകളിലും ഒരേ കഥയെത്തന്നെ ഒരേ പ്രകാരത്തിലല്ല പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നും ഇരിക്കാം. ഒരേ കഥാഭാഗത്തെത്തന്നെ ഓരോ പുലവന്മാരും മനോധർമ്മമനുസരിച്ച് കൂട്ടിയും കുറുക്കിയും വെട്ടിയിട്ടു കാണാം. ഈ പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം മറു് ഏതു പാട്ടിലും ഉള്ള വിധത്തിലോ അതിൽ കൂടുതലായോ ഇരവി കൂട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിലും ഉള്ളതാണ്. ഈ പാട്ടിന്റെ അഞ്ചു മാതൃകകൾ പലെടത്തുനിന്നും ഞാൻ സമ്പാദിച്ചു പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ കുറയാത്തിടത്തോളം മറു മാതൃകകൾ ശ്രീമാൻ നാടാരം സംഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു

പാഠവും ആദ്യം തുടർച്ചയായി മുഴുവൻ കഥ പറയുന്ന
 തായിക്കണ്ടില്ല. ഒരേ ഭാഗം തന്നെ രണ്ടു ഏടുകളിൽ
 സർവ്വമാ ഒരേ രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതായും കാണാൻ
 കഴിഞ്ഞില്ല. പലപ്പോഴും ഓരോ പാദങ്ങളുടെ കുറേ
 വാക്കുകൾ തുല്യങ്ങളായും ശേഷം ഭാഗം വ്യത്യസ്തമായും
 ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരവും കണ്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസ
 ങ്ങളെ “ഇടതിരി” എന്നു പറഞ്ഞുപോരുന്നു. ഈ
 വ്യത്യാസങ്ങൾ പദങ്ങളെ മാത്രമല്ല അർത്ഥത്തെയും സാര
 മായി സ്पर्ശിക്കുന്ന വിധത്തിലാണു കാണുന്നത്. അർത്ഥ
 ബോധവിഷയത്തിൽ ഒരു പാഠവും സമ്പൂർണ്ണമായി സമാ
 നമല്ലെന്നു പറയാൻമില്ല. അഥവാ ഇതിലേ അപവാ
 ങ്ങളും അർത്ഥബോധത്തിനു മറുവിധത്തിൽ വിഷമമുള്ള
 ഭാഗങ്ങളും പല തരത്തിലാണു്. ഇതിൽ ഉപയോഗിച്ചി
 ട്ടുള്ളതു് ഒരു മിശ്രഭാഷയാണ്. സാധാരണ മലയാളി
 കൾക്കു് ആ ഭാഷ വേണ്ടപോലെ പരിചയമുള്ളതല്ല.
 അതിലേ പല പദങ്ങളും അക്കാലത്തു് നാടോടിയായി നട
 പ്പിച്ചിരുന്നവയായിരിക്കാം. അവയുടെ അർത്ഥം ഇന്നു
 തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പൂലവന്മാർക്കുപോലും ശരി
 യായിട്ടു് അറിവില്ലെന്നാണു പറയേണ്ടതു്. അക്ഷരജ്ഞാനം
 കുറഞ്ഞ പാട്ടുകാർ വളരെ നാളായി കൈയ്ക്കാര്യം ചെയ്തവര
 ന്നതുകൊണ്ടു പല പാദങ്ങളും മാറി നന്നിന്നൊന്നായി വികൃ
 തമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും സാരമായ വിഷമമാണു്. പല
 പാഠങ്ങളും ചേർത്താലോചിച്ചും പലപ്പോഴും ഗതി മുട്ടി
 ഉപഹത്തെ അവലംബിച്ചുമാണു് ഈ പാട്ടിന്റെ അർത്ഥനിരീ
 ക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ എത്ര ബുദ്ധി ക്ലേശി
 ച്ചാലും ഉപഹങ്ങളെയും യുക്തികളെയും എത്രതന്നെ വലിച്ചു

നീതിയാലും അത്ഭുതമായും സിദ്ധിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളും ചുരുക്കമല്ല. എന്നാൽ ഇവയിലേ പ്രയോഗങ്ങളും ശൈലികളും, പലപ്പോഴും പ്രാദേശികപ്രാമാണ്യം മാത്രമുള്ളവയാണെങ്കിലും, ഭാഷയുടെ പ്രാക്തനരൂപങ്ങളെയും ഭാവങ്ങളെയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും അവ സഹായകമാകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം പ്രയാജനപൂർണ്ണമാണെന്നും കരുതണം.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഈ പാട്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നേരിട്ടിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഈ പാട്ടിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ആകൃതി ഇപ്രകാരം പ്രയാസപൂർണ്ണമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാണെങ്കിലും, ഇതു സമ്പൂർണ്ണമാണെന്നും ഇതിനെ ഈ നിലയ്ക്ക് ഇങ്ങനെതന്നെ നിന്നുകൊള്ളാനാണ് അനുവദിക്കുന്നതെന്നും കരുതരുത്. ശ്രീമാൻ നാടാരുടെ കൈയിലും ഏന്റെ പക്കലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഹരവിഷ്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിന്റെ മാതൃകകളെ ഒന്നുചേർത്തിണക്കി കഥാഗതിയെ ശരിപ്പെടുത്തി ഒരു താത്കാലികമായ സാമാന്യരൂപം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പതിപ്പിൽ കാണുന്ന രൂപം. ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാതൃകകളിൽ ഒരേ കഥാഭാഗം ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രകാരമുള്ളവയെ അതാതു ഭാഗങ്ങളിൽ ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ അടിക്കു് അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കിട്ടിയിടത്തോളം ഗാനമാതൃകകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചേക്കാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഓരോ ഗാനമാതൃകയിലും സാരഭാഗങ്ങൾ വളരെ വിട്ടുപോയിട്ടുള്ളത് അവധാനപൂർവ്വം മറ്റു മാതൃകകളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ശരിപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ രൂപം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ

ഗതിയിൽ എത്രതന്നെ സൂക്ഷിച്ചാലും എടുത്തുചേർന്ന ഭാഗങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ മുൻപിൻഭാഗങ്ങളോടു വേണ്ടത്ര അനുരൂപ്യഭംഗി കൂടാതെ മഴച്ചുനിലകുന്നതുപോലെ തോന്നി ഉദ്യാകുന്നുവെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇനിയും കിട്ടാവുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾകൂടെ പരിശോധിച്ചും മറ്റു തരത്തിലുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ ചെയ്തും ഈ പാട്ടിന്റെ രൂപത്തെ പരിഷ്കരിച്ച് ഇതിലും മനോഹരമാക്കാൻ യത്നിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞകൊണ്ടു സഹൃദയലോകം തത്കാലം തൃപ്തിപ്പെടണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ.

ഈ ഗാനത്തിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പറയാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ സാമാന്യസ്വഭാവത്തെ പരാമർശിച്ചു കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾകൂടെ പറയാം. ഇതിവൃത്തം കൊണ്ടും പ്രതിപാദനരീതികൊണ്ടും ഇതു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു വീരചരിതവും ഒരു ദേശീയ ഇതിഹാസകാവ്യവുമാണെന്നു പറയണം. വേണാട്ടിലേ പ്രധാനമന്ത്രി ആയിരുന്ന ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള കൊല്ലം എണ്ണററുപ്പത്താമാണ് വേണാട്ടിനെ ആക്രമിച്ച മധുരപ്പടയോടിക്കെതിരായി കണിയാകുളം എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് വീരചരമം അടഞ്ഞുവെന്ന കരുണരസപൂർണ്ണമായ ഇതിവൃത്തത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് വീരരാധകന്മാരായ നാടൻപാട്ടുകാർ മനോധർമ്മസുരഭിലമായ ഈ ഭീമഗാനവിലാപത്തെ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത്രത്തോളം അല്പമായിട്ടുള്ള കഥാശരീരത്തെ വ്യമാസ്ഥലമെന്നു് ഒരിക്കലും തോന്നാത്ത പ്രകാരത്തിൽ നീട്ടി സാമാന്യം ഭീമമെന്നു കരുതേണ്ട ഒരു വീരചരമകാവ്യത്തെ സൃഷ്ടിച്ച കവി, അല്പ കവികൾ, അല്പ വെറും നാട്ടുകാരായ

പാട്ടുകാർ, യഥാർത്ഥത്തിൽ കവികളും പാട്ടുകാരും നാട്ടുകാരും തന്നെ ആയിരുന്നു. അവർ കാവ്യകല അഭ്യസിച്ചു പണ്ഡിതന്മാരല്ലായിരുന്നിരിക്കുമെങ്കിലും, കാവ്യകല അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമായി പറയാം. എന്താണു കാവ്യകല? രുചിരങ്ങളായ ശബ്ദാത്മങ്ങളല്ലേ? മനോഹരങ്ങളായ രസങ്ങളല്ലേ? ഹൃദയത്തെ അലിയിക്കുന്ന ബന്ധചാതുര്യമല്ലേ? അതെല്ലാം ഈ പാട്ടിൽ ധാരാളമുണ്ട്. അവർ നല്ല പാട്ടുകാരായിരുന്നു. അവർ നിർമ്മിച്ച ഈ പാട്ട് ഗാനാത്മകമാണ്. ഈ പാട്ട് വില്ലടി പ്രയോഗത്തോടുകൂടി പാടുമ്പോൾ വീരരസത്തിന്റെയും കരുണരസത്തിന്റെയും വിളയാട്ടം അവിടെ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. കരയാതെ ഈ പാട്ടു കേൾക്കാൻ അർക്കം സാധ്യമാല്ലെന്നും വരും. ശരി, ഇതു നിർമ്മിച്ചവർ നല്ല പാട്ടുകാർ തന്നെ. അവർ നല്ല നാട്ടുകാരും ആയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. നാട്ടിന്റെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിച്ചു മഹാനായ മന്ത്രിയുടെ വീരചരിതവും വീരചരമവും അവർ അഭിമാനത്തോടുകൂടി പാടുകയാണു ചെയ്തത്. നാട്ടിന്റെ പൗരവ്യകഥകളിൽ വിജ്ഞാതവീര്യന്മാരായ അവർ മനസ്സു നിറഞ്ഞ അഭിമാനത്തോടും ദുഃഖത്തോടും കൂടി ഒരു സ്റ്റാരക കാവ്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുളായിട്ടല്ല നാട്ടുകാരിൽ പാട്ടറിയാവുന്നവർ എല്ലാവരുംകൂടെ. ഒരു കാലത്തല്ല, ഇരവിക്കട്ടിപ്പിള്ള മരിച്ചുനാളൊട്ട് ഇന്നുവരെ. ഒരു സമുദായത്തിന്റേതായിട്ടല്ല, തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരുമായിട്ട്. ഇതിന്റെ എല്ലാം ഫലമായി പിള്ളയുടെ ജനനസ്മരണ, മന്ത്രിപദപ്രാപ്തി ഇത്രയും അല്പമായി പറഞ്ഞിട്ട്, വടുകുപ്പടയുടെ വരവിനെപ്പറ്റിയും,

മന്ത്രിയെ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള ഭൂരാജാധനകളെപ്പറ്റിയും, മന്ത്രിയുടെ മരണശേഷമുണ്ടായ ഭാര്യവിലാപങ്ങളെപ്പറ്റിയും, കാളിനായർ മധുരപ്പട്ടണത്തിൽച്ചെന്നു മന്ത്രിയുടെ തല തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും, പല വൃത്തങ്ങളിലുള്ള അത്യന്തം മനോഹരങ്ങളായ ഓരോ ഗാനങ്ങൾ ചേർന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തേ ഗാനരൂപം പുഷ്പി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ്, അതായത് ഒരു കാലത്തു്. ഒരാൾ മാത്രം പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള നിബന്ധനയനുസരിച്ച് എഴുതിത്തീർത്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്, സ്വാഭാവികമായ രചനാപൂർത്തി ഇതിലില്ലാതെ വന്നുപോയിരിക്കുന്നത്. വടകപ്പടയോട്ട് എതിർത്ത് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള മരിച്ചുവെന്നും, വടകപ്പട വെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ പിള്ളയുടെ തല കാളിനായർ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നുവെന്നുമുള്ള കഥയെ ആദ്യം ഒരാൾ ചെറുതായി ഒരു പാട്ടാക്കിയിരിക്കണം. പിന്നീട് വന്ന പലരും അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളെയും ചമൽക്കാരപൂർവ്വം വിസ്തരിച്ചു പാട്ടാക്കി ഇടയ്ക്കു ചൊരുക്കി പാട്ടിനെ വലുതാക്കിയിരിക്കും. അങ്ങനെ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടാക്കിയ ഗാനങ്ങൾ തന്നെ മറ്റുള്ളവർ ഭേദങ്ങളോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കും. ആ വിധത്തിൽ പാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും അല്ലാത്തവയായ വ്യത്യാസങ്ങളും വന്നിരിക്കണം. ഓരോ പുലവന്മാരും ഗാനത്തിന് സ്വീകരിക്കുന്ന വിവിധമാതൃകകളും അവരവർക്കു കൂടുതൽ സ്വാധീനതയും തമിഴും ഉള്ളതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ മുൻപിൽ പാട്ടുകളുടെ വൃത്തങ്ങളോട് അനുരൂപമല്ലാത്ത വൃത്തങ്ങളിലും പാട്ടുകൾ നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായിരിക്കാം. എന്നാൽ സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ ഓരോ പാട്ടിലും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തം

അതാതു പാട്ടിലേ മറ്റൊരുമത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ സമർത്ഥ
 മായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാം. ഓരോ ഭാഗത്തെ പരാമർശി
 ക്കുന്ന പല പാട്ടുകൾക്കും അന്യോന്യം രചനാവിഷയകമായ
 പൂർണ്ണബന്ധമുണ്ടെന്നു കല്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും
 എല്ലാ പാട്ടുകളും കൂടിച്ചേർന്ന് ആക്ഷേപരഹിതമായ വിധ
 ത്തിൽ ഒരു കാവ്യസ്വരൂപമായിത്തീരുന്നുണ്ടെന്നു നിശ്ചയ
 മായും സമ്മതിക്കണം. പലപ്പോഴായി പലരും കൂടി ചെല്ലി
 ട്ടുള്ള ഈ ഗാനരചനയിൽ ഇത്രയും അനുകൂലഭേദംഗീകാ
 കാണുന്നതുതന്നെ പ്രശംസനീയമാണ്. ഇതിഹാസ
 ഗൗരവം കലർത്താനായി മറ്റു ഇതിഹാസങ്ങളുടെ മരണാ
 രൂപങ്ങളെ അനുകരിക്കാതെ കഥാഗതിയെ രൂപീകരിക്കുന്ന
 തിനും, സൈന്യസന്നാഹത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനും,
 യുദ്ധത്തിമർപ്പു വർണ്ണിക്കുന്നതിനും ഈ പാട്ടുകാർ പ്രകടിപ്പി
 ക്കുന്ന വൈചിത്ര്യഭേദംഗീകാർ അന്യോദേശമാണ്. വിശിഷ്ട
 ങ്ങളും വിചിത്രങ്ങളുമായ പ്രാസപ്രയോഗങ്ങൾ, ശ്രദ്ധയെ
 ആകർഷിക്കുന്ന ആവർത്തനങ്ങൾ, വിശ്വാസത്തെ ദൃഢ
 പ്പെടുത്തുന്ന സമുച്ചയങ്ങൾ, ദേശസംസ്കാരത്തെ സമ്പൂർണ്ണ
 മായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന പാർത്ഥകഥനങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം
 ഒത്തിണങ്ങി ഈ പാട്ടിന്റെ കാവ്യരൂപത്തെ ശോഭാപര
 മാക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം സാഹിത്യഭക്തന്മാരുടെ ഗാഢമായ
 ശ്രദ്ധയെ ഇങ്ങോട്ട് ആകർഷിക്കുന്നു. ഇതൊരു നാടൻ
 പാട്ടല്ലേ, പ്രാസസാഹിത്യം പഠിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കിതിൽ
 കാൗമുദി, എന്നു പറയുന്നവരുടെ മദ്ധ്യതയെ നോക്കി
 ഇതിലേ കാവ്യഭേദംഗീകാർ പരിഹസിക്കുന്നു. സാഹിത്യ
 പഠനത്തിനും ഭാഷാപഠനത്തിനും ഈ പാട്ടിന്റെ പഠനം
 കൂടെ അത്യാവശ്യമാണെന്നും, ഇതിന്റെ രൂപവും പ്രതിപാദ

നവും മലയാളസാഹിത്യത്തിന് അഭിമാനകരമാണെന്നും ഇത്രയുംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുമല്ലോ.

ഈ പാട്ടിന്റെ സാഹിത്യഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നതിനു മുൻപ് ചരിത്രസംബന്ധമായി ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ വിശദമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഉള്ളിടത്തോളമോ അതിൽ കൂടുതലോ സ്ഥാനം ഈ കൃതിക്ക് ചരിത്രസംബന്ധമായുണ്ടെന്നു നിശ്ചയമായി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിന്റെ ആദികാലത്തു് ഉണ്ടായ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ചരിത്രസംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പാട്ടു് അക്കാലത്തേ ഒരു പ്രധാനചരിത്രരേഖെ എന്നുള്ള നിലയ്ക്കു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിന്റെ ആദിയിൽ ഉണ്ടായെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ ഇതിന്റെ കാലഗണന പുറസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു ചിന്ത തുടങ്ങാം. ഈ പാട്ടിനെപ്പറ്റി ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഭാഷാചരിത്രകാരനായ ശ്രീമാൻ പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകൾ കൊല്ലവർഷം ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഈ പാട്ടു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.* “കൊല്ലവർഷം 670-മാണ്ടിടയ്ക്കു് വേണാട്ടു് രാമവർമ്മരാജാവു് രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്നകാലം പാണ്ടിയിൽ രാമപ്പയ്യൻ എന്നൊരു പാളയപ്പട്ടുകാരൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പുലിയൂർക്കുറിച്ചിയിൽ യുദ്ധത്തിനായിട്ടു് വന്നു. അന്നു തിരുവിതാംകോട്ട രാജ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു പോരിൽ മരിച്ചു. ഒടുവിൽ രാമപ്പയ്യനെ രാജാവിന്റെ സേന തോല്പിച്ചയച്ചു. ഈ പോരി

* ഭാഷാചരിത്രം പുറം 146.

നെക്കുറിച്ച് തെക്കൻദിക്കിൽ അക്കാലത്തു ഉണ്ടാക്കിത്തുളവാട്ട് ഇപ്പോഴും ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പുണ്ട്. അതു തമിഴ്നാടിലായിട്ടു കാണുന്നു.” ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാലം ഒന്നുകൊണ്ടും യോജിക്കുന്നതല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ പാട്ടിൽനിന്നുതന്നെ വേണ്ട തെളിവു കിട്ടുന്നതിനാൽ സംശയത്തിനു വകയില്ല. കൊല്ലവർഷം എണ്ണുറിച്ചത്താമാണ്ടാണ് സംഭവം നടന്നതെന്ന് പാട്ടിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“നേരമുറയ്ക്കുകയും എണ്ണുറിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതാണിത്”

നിരൂപക ആനിമംസം പത്രത്തിൽ തേതിതന്നിത്”

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (പുറം 4). എണ്ണുറിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതാണിത് എന്നതിനു പകരം “എണ്ണുറിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതാണിത്” എന്നു വായിച്ചുകൊണ്ട് 820-ാമാണ്ടാണ് സംഭവം നടന്നതെന്ന് ശ്രീമാൻ ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.* എന്നാൽ മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരൻ അവർകളാകട്ടെ കൊല്ലവർഷം 810-നു ശരിയായ കൃസ്തുവർഷം 1635-ൽ ആണ് സംഭവം നടന്നതെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തിരുമലനായിക്കുറേൻ സേനാനായകനാണ് രാമപ്പയ്യൻ എന്ന് പാട്ടിൽത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് 670 എന്നുള്ള കാലതണുത്ത് നിവൃത്തി ഇല്ലെന്നും 810-ൽത്തന്നെയാണ് സംഭവം നടന്നതെന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. തിരുമലനായിക്കുറേൻ ഭരണം കൊല്ലവർഷം 798-ൽ ആണ് തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം കൊല്ലം 810-ൽ തിരുവിതാം

* കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം രണ്ടാം വാല്യം പുറം 103.

കൂറിനെ ആക്രമിച്ചതായുള്ള രേഖ താഴെക്കിട്ടി വെരിയ
 വീട്ടു മുതലിയാരുടെ വീട്ടിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.
 എണ്ണുററിപ്പത്താമാണ് വടകപ്പട നാഞ്ചിനാട്ടിൽ വന്നു
 പലവിധ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും കൃഷിനാശങ്ങൾ
 സംഭവിച്ചതുകൊണ്ടും, ഒരുപ്പുവാരവും മേൽവാരവും മംഗലം
 മണക്കടി ഉൾപ്പെട്ട നാടുകളിൽ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത നീട്ട്
 അണ് അത്.* 809 അവസാനമോ 810 ആദ്യമോ അവർ
 തിരുവിതാംകൂർ ആക്രമണം തുടങ്ങിയെന്ന് ഉൾവിഷയ
 ങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യം വേലയൻ എന്ന സേനാനായ
 കന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആക്രമണം അരംഭിച്ചെങ്കിലും,
 വേണാട്ടു സൈന്യം വേലയനെ കൊന്നു വടകപ്പടയെ
 തോല്പിച്ചുവീട്ടു. (പുറം 5). വേലയന്റെ പരാജയവും
 മരണവും കേട്ടു തിരുമലനായിക്കൽ വേറൊരു സൈന്യത്തെ
 കൊല്ലം എണ്ണുററിപ്പത്തു അവസാനത്തോടുകൂടി വേണാട്ട്

*“തിരുമലനായക്കർ പണ്ടെ കൊണ്ടുവന്ന ഏതുവയ് എണ്ണുററു ഒരുപതാ
 മാണ്ടു കാർ തരിച്ചു വിഴിഞ്ഞു പലാനം പയിരേറ്റുവാൻ കാലവിർ പാട്
 ഒക്കെകൊണ്ടു മണവാരിയും ചാലവും അതിക്കിരാവിയും വിത്തെച്ചു
 പുഴക്കോളായ് പോക്കെകൊണ്ടു പോത്തരവുഇല്ലം ഒക്കെകൊണ്ടു നാട്ടിനു
 നോവുന്നെൻപലംകണ്ടായ് മട്കലമുതൽ മണക്കടിവരെ ഉപയംപററു
 ത്തളിച്ചങ്കേതം ഉൾപ്പട്ടനാട്ടാർ കൽക്കുളത്തു നാം ഇരിക്കിൻറടത്തു വന്നു
 ത്തുകടം പറകയിൽ എണ്ണുററി ഒരുപതാമാണ്ടു പലാനം, ഒരുപ്പുമേൽ
 വാരം വേണ്ടമേൽ പലാനം മേൽവാരമായ് അളക്കുമാറംചെയ്തു. ഇതു
 എണ്ണുററി ഒരുപതാമാണ്ടു മറച്ചിമാതം ഇരുപത്തുഇരണ്ടരേതയതി കൽ
 പ്പിത്തമെക്കു ഇവക്കെപ്പടിയിയ മട്കലമുതൽ മണക്കടിവരെ പെരു
 യാററു തളിച്ചങ്കേതം ഉൾപ്പട്ട പലാനം മേൽവാരമാക അളക്കുമാറം കർ
 പ്പിച്ചു. ഇച്ചെയിതിചൊല്ലി നാഞ്ചിനാട്ടു മട്കലമുതൽ മണക്കടിവരെ
 പെരുയാററുത്തളിച്ചങ്കേതം ഉൾപ്പട്ട വടവക്കെതെൻവീതിനാട്ടാർക്കു
 നീട്ടു ഏഴിതിവിടുക ഏൻറ തിരുവള്ളമായ നീട്ട്” നാഗമയ്യം സ്റ്റേററു
 മനുവൽ വാല്യം I പോങ് 302 കൂടെ നോക്കുക.

അക്രമണത്തിനായിട്ടയച്ചു. ആ സൈന്യം രാമപുത്രന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നാഞ്ചിനാട്ടിൽ വന്നു പാളയം അടിച്ചു കണിയാകുളത്തുവെച്ച് വേണാട്ടു സൈന്യത്തോടു എതിർത്ത കഥയാണ് ഈ പാട്ടിന്റെ വിഷയം.

ഇതിൽനിന്നു തെളിയുന്നത് എണ്ണററിച്ചത്താമാണ്ടു് തിരുമലനായിക്കന്റെ സൈന്യം വേണാട്ടിനെ അക്രമിക്കാ നണ്ടായ കാരണം വേലന്തുന്റെ പരാജയവും മരണവുമാണെന്നത്രേ. എന്നാൽ മധുരയിലേ നായിക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുള്ള മില പണ്ഡിതന്മാർ തിരുവിതാംകൂർ ആദ്യം വിജയനഗരത്തിന്റെയും അനന്തരം മധുരനായിക്കന്മാരുടെയും കീഴിൽ ഇരുന്നുവെന്നും അവരുടെ അധികാരത്തെ മത്സരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ആ അക്രമണം ഉണ്ടായതെന്നും മറ്റും സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്നു. × തിരുമലനായിക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ കീഴടക്കി എന്നും നാഞ്ചിനാട്ടുരാജാവിനെ മധുരയിലേ 72 പാളയക്കാരുടെ പ്രധാനിയാക്കി എന്നും ശ്രീമാൻ നാഗമയ്യ അവർകളും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. * ഈ പ്രസ്താവനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മി. നാഗമയ്യ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതു തെറ്റാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ കീഴടക്കാൻ മധുരയ്ക്കു് ഒരിക്കലും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തിരുവിതാംകൂർ സ്വതന്ത്രമായി വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നും പുതിയ സ്റ്റേറ്റ്മാനുവലിൽ ശ്രീ. സദസ്യതിലകടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. +

× History of the Nayaks of Madura P. 120.

* സ്റ്റേറ്റ്മാനുവൽ വാല്യം 2 പും 186—192.

+ State Manuel vol. II. P. 316.

810-ലേ ഈ യുദ്ധത്തിലും തിരുമലനായിക്കുന്ന് ജ്ഞം കിട്ടിയില്ലെന്നും തിരുവിതാംകൂർ പിന്നീട് മധുരക്കാരോട് എതിർക്കാൻ സന്നദ്ധമായി സൈന്യസന്നാഹം ചെയ്തു വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നും തെളിയിക്കുന്ന രേഖകളും ഉണ്ട്. കൊല്ലം 839 ഓമാണ്ട്. (A. D. 1664) തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ച ജാൺ സ്റ്റുവാഫ് എന്ന ഡച്ചുകാരൻ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. “മധുരനായിക്കുന്റെ ശക്തി ഭയപ്പെട്ട് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് പതിനായിരം നായർപടയെ കൽക്കുളത്തു താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”*

രാജ്യശക്തി അനുസരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ അന്നു സ്വതന്ത്രമായ ഒരു രാജ്യമായിരുന്നുവെന്ന് ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണ തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പാട്ടിൽനിന്നു ഗണ്യമായ ചില തെളിചുരുക്കം കിട്ടുന്നു. ഈ അംശത്തെ മറ്റു രേഖകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി ചില പ്രധാന സംഗതികൾ ഇവിടെ വിവരിക്കാം. സാധാരണയായ അനുസരിച്ച് അന്നു വേണാടിന്റെ വടക്കെ അറ്റത്തിൽ ഇടവാ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവമാകട്ടെ ദേശിങ്ങനാടെന്നും കൊല്ലമെന്നും പറയുന്ന ദേശം എന്നും വേണാടിന്റെ അപേക്ഷമായ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ഈ പാട്ടനുസരിച്ചു 810-ൽ സൈന്യസന്നാഹം ചെയ്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ പേരു പറയുന്നതിൽ നിന്ന് ഈ വസ്തുത വ്യക്തമായി തെളിയുന്നുണ്ട്. “കൊല്ലം കല്ലട പൊന്നാറ്റിങ്കൽ ചിറയിൻകീഴ്” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പാട്ട് ഈ അംശത്തിൽ വേണ്ട തെളി

* Churchill's Collection of Voyages and Travels. Vol. II. Page 228.

വാൺ. (പുറം 42). വേണാടിന്റെ വടക്കുഭാഗമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ കൊല്ലവും കല്ലടയുമാണ്. ചരിത്രബോധമില്ലാത്ത പാട്ടുകാർ വായിൽവന്നപ്രകാരം ഈ ദേശങ്ങളുടെ പേരു പറഞ്ഞത്ല്ലെന്ന് ഈ പാട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് സകല പ്രമാണങ്ങളും പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ 1119 ലേ ശ്രീചിത്രയുഗം വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിൽ വേണാടിന്റെ വിസ്തീർണ്ണത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട പോലെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം 860-മാണ്ടു രവിവർമ്മ വേണാടു മൂപ്പേറ്ററപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദേശിങ്ങനാട്ടും മൂപ്പേറ്ററവെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തും കൊല്ലം വേണാടിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നുവെന്നും വ്യതിരക്തമായിരുന്നില്ലെന്നും തെളിയിക്കുന്നതാണ്. *കൊല്ലം 871 ൽ പുലപ്പേടിയും മണ്ണാപ്പേടിയും മാറാനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ രാജശാസനത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ എലുക തോവാളയ്ക്കും കണ്ണേറ്റിയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. + ഇതു കൊണ്ട് പാട്ടിൽ കാണുന്ന ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ അശേഷം സംശയത്തിനവകാശമില്ല.

* Kerala Society Papers page 341.

+ “കന്നിവിയാഴം നിൻ കൊല്ലം വൃഥാ-മാണ്ടു് തൈമരം. മര-നാ ചനിയാട്ടേയും ചതയവും പൂർവപക്കിഴത്തു പിറതിപതവും ചികക്കരണവും പരികനാമയോകവും ഇന്നുള്ളിൽ വീരകേരളവർമ്മ ചിറവാമുത്തതമ്പിരാൻ കൽക്കുളത്തു ഏഴുന്നരളി ഇരുന്നരളി കൽപ്പിത്ത പടിക്കു രണ്ടുവക ചകുളെറ്റവുംകൂടി കൽപ്പിത്ത മൊളിയാവിതു. തോവാളക്കുമേക്കു കണ്ണേറ്റിക്കകിഴക്കു കടലിനും മലൈക്കും അകപ്പെട്ട നാട്ടിൽ പുലപ്പേടിയും മണ്ണാപ്പേടിയും ഇല്ല എന്നു തമ്പിരൻ തിരുവുള്ളംപററി കല്പിച്ചുപടിക്കു വെട്ടിനാട്ടിയ കല്പന”(T.A. S. Vol VII)

കുഞ്ഞിയാകട്ടെ യുദ്ധം നടന്ന കാലത്തു് വേണാട്ടിൽ ആധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് തൃപ്പാപ്പൂർ കീഴ്ചേരൂർ ശ്രീവീരേന്ദ്രവി ഇരവിവർ ചിറവാ മൂത്തതിരുവടിയാനിരുന്നു. അദ്ദേഹം 786 മുതൽ 838 വരെ ചിറവാ മൂപ്പു വഹിച്ചിരുന്നതായി ചില രേഖകളിൽനിന്നു് ഉറവിക്കാം. എന്നാൽ രവിവർ മഹാരാജാവിനോടു ചേർന്നു് ദേശിഗതനാടു് മൂത്തതിരുവടിയായ ശ്രീവീര ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മയും ഭരണകാര്യങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുന്ന രേഖകളുണ്ടു്. പാട്ടിന്റെ അടിയിൽ “വാശമൊത്തരവിതിരുമതകരാണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് രവിവർമ്മയുടെ മരുമകനായ ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മയെ പരാമർശിക്കുന്നതായി കരുതണം. അന്നത്തേ മഹാരാജാവിനെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാനായി മാത്താണ്ടവർമ്മയെന്നു പാട്ടിന്റെ ചില മാതൃകകളിൽ കാണുന്ന പാറങ്ങൾ പ്രമാദംകൊണ്ടായിരിക്കാനേ തരമുള്ളൂ. അഥവാ ആ ഭാഗങ്ങൾ അനന്തരകാലത്തു് മാത്താണ്ടവർമ്മയെന്നു പേരുള്ള മറ്റു മഹാരാജാക്കന്മാർ നാടുവാണപ്പോൾ ചരിത്രഭൂമി കൂടാതെ ആവിധത്തിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തതായിരിക്കാമെന്നു കരുതാം. ഏതായാലും മറ്റനേകം രേഖകളിൽനിന്നു് അന്നു നാടുവാണിരുന്നതു് രവിവർമ്മയും ഉണ്ണിക്കേരളവർമ്മയും ആയിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ സംശയം ആവശ്യമില്ല.

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനു് മുൻപു അന്നത്തേ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ കൃതിയിൽ

നിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ചില വിവരങ്ങളെയും കൂടി സൂചിപ്പിക്കാം. രാജധാനി കൽക്കുളമായിരുന്നുവെന്നു മറ്റു പല പ്രകാരത്തിൽ തെളിയുന്നതുപോലെ ഈ പാട്ടിൽ നിന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

“പണ്ടുപോൽ വഞ്ചിഭവേന്തൻ

പരിമുടൻ കൽക്കുളത്തിൽ

അണ്ടർകോമനെപ്പോലെ

അവനിയാണ്ടിരിക്കും നാളിൽ”

(പുറം 5)

രാജധാനിയോടടുത്തുള്ള ചെണ്ടപ്പടവീടായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂർ പാളയസ്ഥലം. കൽക്കുളത്തിനടുത്തുള്ള ഉദയഗിരിക്കോട്ട അന്നും ശക്തികേന്ദ്രമായിരുന്നു. (പുറം 15). ഈ ഉദയഗിരിക്കോട്ട ആദ്യമായുണ്ടായത് 766-മാണ്ടിടയ്ക്കായിരുന്നു. (കേരളാസൊസൈറ്റി പേപ്പർ). കൽക്കുളത്തുള്ള മഹാദേവർക്ഷേത്രം രാജധാനിയിലേ പ്രധാനമായ ആരാധനാസ്ഥലമായിരുന്നു. (പുറം 22). വേണാട്ടിൽ ശക്തിയായ സൈന്യസന്നാഹവും അതിനു വേണ്ട സംഭാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധവണ്ണനയിൽനിന്നും ഇതു സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ആനയും, കുതിരയും, കുഴൽക്കാരം, അമ്പും വില്ലും ഉപയോഗിക്കുന്നവരും, കുന്തക്കാരും ചേർന്നുള്ള സൈന്യത്തിന്റെ മേധാവിയാത്ര പല വിധത്തിലുള്ള വാദ്യങ്ങളുടെ മേളംകൊണ്ടും കാഹളശബ്ദംകൊണ്ടും ആരെയും ഭ്രമിപ്പിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. യുദ്ധവണ്ണന സാഹിത്യഗുണചിന്തയിൽ ഇനിയും പരാമർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ തുടരുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രമായ വേണാടിന്റെ പൗരഷപൂർണ്ണമായ ശക്തിയുടെ കാഹളാരവബഹളമായ മേധാവിയാത്ര ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മഹദ്ഭാഗമാണ്.

ഇനിയും ഈ പാട്ടിന്റെ നായകനും തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന്റെ അന്നത്തേ നായകനും വേണാട്ടിന്റെ വീരചരിതത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലനായകനുമായ ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ളയെപ്പറ്റിയാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. അന്ന് മഹാരാജാവിന് ഉപദേശകന്മാരായി മന്ത്രിമാരായ എട്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു.

“മന്ത്രിനഃ സപ്തചാഷ്ടയ വാ
പ്രകർവ്വിത പരീക്ഷിതാം”

എന്ന മനുസ്മൃതി അനുസരിച്ചായിരിക്കണം എട്ടു മന്ത്രിമാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി മഹാരാജാവ് അന്നു ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നതെന്നു വിചാരിക്കണം.

“അരചാഞ്ച മണവാളൻ ആനവഞ്ചിവേന്തരുടെ
വേന്തരുടെ തുരതനിലേ വീരരെട്ടു പേർകളുണ്ടു” (പുറം 70)

ആ എട്ടു പേർ ഇടത്തറത്തേവനും, കോതമുരുകനും, കലയപ്പെരുമാളും, കുളത്തൂർ രാമനും, ശങ്കുക്കുമാരനും, വീരൻകേശവനും, ഈശ്വരൻ തേവനും, ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ളയും ആയിരുന്നു. (പുറം 65). ഈ എട്ടുപേരിലും “കണ്ണാനതര” പ്രധാന മന്ത്രിയായ ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ളയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം ഈ പാട്ടിൽ ഏതാണ്ടു പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. പിള്ളയുടെ അമ്മയുടെ പേര് ഉമയെന്നായിരുന്നു. സന്താനമില്ലാത്തു ദുഃഖിച്ചു വളരെ വ്രതോപവാസങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച ഫലമായിട്ടാണ് പിള്ള ജനിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാൻ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ പിള്ളയെ രാചാഗൃഹൻ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി. അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥവും, മലയാഴിമയും, ചെന്തമിഴും, സംസ്കൃതവും, മണിപ്രവാളവും, ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ചതായി

പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 16-മത്തെ വയസ്സിൽ മന്ത്രിപ്പട്ടം ലഭിച്ച് അച്ഛനമ്മമാരോടൊത്തു വസിച്ചതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പതിനാറാം വയസ്സിൽ മന്ത്രിപദം ലഭിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാരമ്പര്യമായി പിള്ളയുടെ കുടുംബത്തിനു മന്ത്രിപദം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. ഈ വിവരവും, പിള്ളയുടെ വീടും ഇന്നത്തേ അരുമനഅമ്മവീടും തമ്മിൽ ഗാഢമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നും, അവർക്ക് തലക്കെട്ടെന്ന് അമ്മവീടുമായിട്ട് ചാർച്ച ഉണ്ടെന്നും ഓക്സ്ഫോർഡ് ചില ഉപഹാസങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. പാട്ടിന്റെ ഒരു പാഠം അനുസരിച്ച് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള മഹാരാജാവിന്റെ മകനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ആ കഥ നിലുണ്ട്. പിള്ള വെറും പാരമ്പര്യംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല മന്ത്രിപദത്തിനവകാശി ആയതെന്നു ഈ പാട്ടു തെളിയിക്കും. മറ്റു മന്ത്രിമാർക്കെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അസഹ്യമായ അസൂയ തോന്നത്തക്കവണ്ണം പിള്ളയിൽ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രീതി പതിഞ്ഞിരുന്നു. പിള്ളയെപ്പറ്റി ഓക്സ്ഫോർഡ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായി മനസ്സിൽ വരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വൈര്യവും സ്വദേശസ്നേഹവുമാണ്. മഹാത്മാരായ അനവധിയോലാക്കന്മാരുടെ ജന്മംകൊണ്ടു ധന്യതയാൻ വേണാട്ടിൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയോളം ധീരനായ ഒരു യോദ്ധാവു് വേറെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയാം. പാണ്ടിപ്പടയോടു് എതിരിടണമെന്നും അതിൽ ഇടംകൈയ്യായും വലംകൈയ്യായും തങ്ങൾ നിലുറമെന്നും മറ്റു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ താൻ നെററിക്കൈയ്യായി നിലുറമെന്ന് ഇദ്ദേഹം സ്വയമേറ്റു. അത് മന്ത്രിപ്രധാനനായ തന്റെ കർത്തവ്യമാണ് എന്നായി

അന്നു പിള്ളയുടെ വിശ്വാസം. അതിൽനിന്നു വരാവുന്ന
അപത്തുകളെപ്പറ്റി ധീരനായ പിള്ള അല്പംപോലും
അലോചിച്ചില്ല. തന്റെ നിശ്ചയത്തെ എതിർത്തുനിന്നു
കൊണ്ട് അമ്മയും ഭാര്യയും ചെയ്ത അപേക്ഷകളൊന്നും
പിള്ള ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. ഭയങ്കരമായ ഭുക്കുനങ്ങൾ
കണ്ടതുപോലും പിള്ളയെ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലി
പ്പിച്ചില്ല.

ഏഴു കടൽക്കുപ്പാരെത്തു ഇരുമ്പരയും പൂട്ടിവെക്കൂ

ഇരുമ്പരയുളളിരുന്താലും ഏമനടയ തുതർവന്താൽ

ഏമനടയ തുതർ വന്താൽ ഇല്ലെല്ലയെൻറാൽ വിടുവാരാ?

എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം. അതി
നാൽ യാതൊരു മനശ്ശാഞ്ചല്യവും കൂടാതെ കുളിച്ചു നിത്യ
കർമ്മങ്ങൾ കഴിച്ച് ഉടുത്തു കച്ചകെട്ടി, അമ്മയോടും ഭാര്യ
യോടും യാത്രയും ചോദിച്ചു ദേവിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചു തന്റെ
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പദവിക്ക് ചേർന്ന
അലങ്കാരാഡംബരങ്ങളോടുകൂടി മഹാരാജാവിനെ മുഖംകാ
ണിച്ചു. ആക്രമണത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ രക്ഷിച്ചുകൊ
ള്ളാമെന്നും, രാമപ്പയ്യനെ വിരട്ടി ഓടിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും,
തനിക്കു പത്മനാഭൻ സഹായമുണ്ടെന്നും മഹാരാജാവിനെ
അദ്ദേഹം സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. പിള്ളയുടെ വാക്ക് ആ അവ
സരത്തിൽ അത്യന്തമായ പൗരജ്ഞാനം തുളുമ്പി വിളങ്ങുന്നു.

“മട്ടില്ലാപടകൾ മടിന്താലും വടുക്കപ്പട

തൊട്ടിയപടകൾ തുടന്താലും ചുട്ടഞ്ചാണങ്കൾ

പെട്ടിയേ തലകൾ പൊടിന്താലും പൊൻകുറ്റു വണം

കെട്ടിയെ കൊടുത്തു കടന്താലും ചമക്കുളത്തിൽ

വടിവൊടു കൊടി കട അണിചെരുമിടവെൻറിനി

ഒരു കരൈവരായ് വണ്ണം വാത്താരം കൂട്ടിവെട്ടി

വടുകർ കോട്ടയും ഇളക്കി, വിട്ടുവിടുവേൻ

പാക്കിയമില്ലാമൽ പോന്നാൽ പരന്തേരി വെട്ടിവിട്ടുവേൻ മന്നം”

ഇതിൽ അന്ത്യപാദം വീരകരുണാർസങ്ങൾ ഒരുപോലെ
 മേളിച്ചു പിള്ളയുടെ പൗരപ്പ ചരിത്രത്തെ നല്ലതുപോലെ
 വൃത്തിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയായ ഇരവിപ്പട്ടിപ്പിള്ള
 സർവ്വപ്രധാനനായ യോദ്ധാവാായി ചീറുംപുലിയെപ്പോലെ
 യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരംകാട്ടു പാളയത്തിലിരുന്ന
 വടകുപ്പട പിള്ളയുടെ സൈന്യത്തെ കണിയാക്കുളത്തുവെച്ച്
 എതിരിട്ടു. പിള്ളയുടെ നായകത്വംകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ
 സൈന്യത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും വടകുപ്പട വല്ലാതെ
 വിഷമിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ദ്രോഹാലോചനയിൽ ഏറ്റെടു
 ത്തിരുന്ന മറ്റു മന്ത്രിമാർ പിള്ളയെ വിട്ട് അടുത്തുള്ള മല
 യേറിക്കുളത്തെത്ത്. സ്വയം രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ ആശയി
 ല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരുടെ ചതിവിനെ വകവെക്കാതെ, വേണാ
 ടിന്റെ അഭിമാനത്തെ പാലിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു ധീരത
 യോടെ യുദ്ധം ചെയ്ത മന്ത്രിയുടെ മുമ്പത്തുനിന്ന് അപ്പോൾ
 പുറപ്പെട്ടു വാക്കുകൾ കേൾക്കേണ്ടവയാണ്.

“പിരിയമൊട്ടു വേണാട്ടുതമ്പിയാണു മന്നവരു
 പിടിച്ചോരു തന്റേന്നെ വളർത്താർ

* * * * *

മന്ത്രിരിയായ് പിറന്നോരു നാമിനി

മഹാറാണെക്കണ്ടോട്ടുവതാൻമയേഴ്

എന്നും മറ്റും ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു ശത്രുത്തോടുകൂടി വീണ്ടും
 എതിർത്ത് അത്യന്തം ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. എന്നാൽ
 സ്വപക്ഷീയരുടെ ചതിവിൽപ്പെട്ട് ഒരു കുതിരക്കാരന്റെ
 വെട്ടേറ്റു് ആ മഹാധീരൻ ശിവലോകം പ്രാപിച്ചു. ശത്രു
 കൾ താൽക്കാലികമായ ജയംകൊണ്ടു മടിച്ചു; എങ്കിലും
 വേണാടിനെ വെല്ലാൻ ശക്തിയില്ലാതെയും പ്രതികാരം

സാധിച്ചതിൽ സംതൃപ്തി പൂണ്ടും പിള്ളയുടെ തലയും വെട്ടി
 കൊണ്ടു തിരിച്ച് ഈത്താംകാട്ടു പാളയത്തിലേക്കു പോയി.
 ഇങ്ങനെ തീരെ അർഹിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ജീവനാശം
 സംഭവിച്ചു പിള്ളയുടെ ചരിത്രം ഒരു മഹായോദ്ധാവി
 ന്റെയും രാജ്യസ്ഥാനിയായ ഒരു മഹാധീരന്റെയും
 കർത്തവ്യസ്ഥിരനായ ഒരു മഹാമന്ത്രിയുടെയും ധന്യസ്മരണ
 കളെ സൃഷ്ടിച്ചു. പിള്ളയെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനം അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാരായ അനുചരന്മാർക്കു മാത്രമല്ല വൈരി
 കൾക്കും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് ഈ പാട്ടു തന്നെ
 തെളിയിക്കുന്നു. പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു വിജയചിഹ്നമായി
 കാഴ്ചവച്ചു പിള്ളയുടെ തല കണ്ടിട്ടു തിരുമലനായിക്കുറ
 പോലും അസഹ്യമായ വേദന ഉണ്ടായി.

“അയ്യോ ഇന്ത തുരയെപ്പോലെ
 അവനിതന്നിൽ ഒരുവരുണ്ടോ?
 ചെയ്യും, തിറവീരൻ ഇവരെ നിങ്കൾ
 ചെറുത്തുപ്പിടിത്തിങ്കെ കൊടുവരാമൽ
 കയ്യും ഏഴിയിച്ചോ ഇവരെ വെട്ട
 കണ്ടുപോതു മനം ഇരങ്കിലയോ?
 വയ്യും ചുകഴ്ന്നിട്ടും ഇവരുടയു
 വയിരപ്പണിയിട്ടു കൗതുകോ?
 കേരേതി മുടിഞ്ഞൊരു മുടി അഴകോ
 കൂൻറ കസ്തുരിപ്പൊട്ടഴകോ
 ഏതുചൊല്ലാപ്പാറേൻ ഇവരഴകെ
 ഇനിമേൽ നിനന്താക്കാൽ പലനുമുണ്ടോ?
 പോതമറിയാമൽ രാമപ്പയ്യൻ
 ചോരിൽ ചതിയാക കൊന്നും പോട്ടാൻ.”

ഇപ്രകാരം തിരുമലനായിക്കുറ വില്പിക്കണമെങ്കിൽ പിള്ള
 യെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനൊരു മതിപ്പുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു്

ഉഹരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ? ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ശവ സംസ്കാരം ശത്രുപാളയത്തിൽനിന്നു കാളിനായർ ചെന്നു തലകൊണ്ടുവന്നതിനു ശേഷം മഹാരാജാവ് എഴുന്നള്ളിയിരുന്നാണു നിവ്വഹിച്ചത്. ഇതിൽനിന്നും മഹാരാജാവിന്റെ ഔദാര്യവും പ്രജാവാത്സല്യവും പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ പിള്ള അർഹിച്ച ബഹുമതിയും രാജപ്രീതിയും തെളിയുന്നുണ്ട്.

സാധാരണയായി കാവ്യങ്ങളിൽ നായകൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതു പ്രതിനായകനാണ്. ഈ പാട്ടിലാകട്ടെ പ്രതിനായകനായ രാമപ്പയ്യനെപ്പറ്റി പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. രാമപ്പയ്യൻ തിരുമലനായ്ക്കന്റെ പ്രശസ്തനായ മന്ത്രിയും, സേനാനായകനും ആയിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ “രാമപ്പയ്യൻ അമ്മാനെ” എന്ന തമിഴ് പാട്ടിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രകാരം മഹാപടാനങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രശസ്തചരിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും വേണാടിന്റെ വീരചരിതത്തെ പാടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു പൂലവന്മാർ അത്യാവശ്യം ഉള്ളിടത്തോളം മാത്രമേ രാമപ്പയ്യന്റെ കാര്യം ഈ പാട്ടിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ്രതിനായകനെപ്പറ്റിയുള്ള ഗണന ഇങ്ങനെ അപ്രധാനമായിത്തള്ളിയെങ്കിലും നായകനായ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയോളംതന്നെ ഏതാണ്ടു പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു ഉപനായകൻ പാട്ടിന്റെ അവസാനാഥ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതിബാല്യത്തിൽത്തന്നെ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള എടുത്തു വളർത്തിപ്പോന്ന കാളിനായർ ധൈര്യംകൊണ്ടും യോദ്ധാക്കന്മാർക്ക് ഉചിതമായ പരുഷശക്തികൊണ്ടും സ്വസ്ഥാമിയോടു സാമ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. പിള്ള യുദ്ധത്തിനു പോയ അവ

സരത്തിൽ സ്വാമികായമായി തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി
 തന്ന ആ വീരയോദ്ധാവിനു പിള്ളയോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനു
 പോകാൻ സാധിച്ചില്ല. യുദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ച ആപത്തു
 കളെപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു കേട്ടു ഭഗോശയനായി
 എങ്ങും നിൽക്കാതെ കാളിനായർ കൽക്കുളത്തേയ്ക്കു് ഓടി
 തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം കാണിയാകുളത്തിൽ ചെന്നു പിള്ള
 യുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ് ദുഃഖാർത്തനായി മണ്ണിൽ
 വീണു ഉരുണ്ടു കേണുതുടങ്ങി. അഞ്ചുവയസ്സുതൊട്ടതന്നെ
 വളർത്തിയ മഹാന്റെ മരണത്തിനുശേഷം തനിക്കു ജീവി
 കാൻ ആഗ്രഹമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അയാൾ മറയിട്ടു. എന്തു
 തന്നെ ആയാലും തന്റെ സ്വാമിയുടെ തല ശത്രുക്കളുടെ
 പാളയത്തിൽച്ചെന്നു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന് അ
 യാൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു മഹാ
 രാജാവിന്റെ കല്പനയോടുകൂടി അയാൾ ചെണ്ടപ്പടവീട്ടിൽ
 നിന്നു പുറപ്പെട്ടു് ചീറുംപുലിയെപ്പോലെ ഈത്താംകാട്ടു
 പാളയത്തിൽ ചെന്നു് നിർഭയമായി പ്രവേശിച്ചു അയാളെ
 കണ്ടു് ഈ മലയാളി എവിടെനിന്നു വന്നു എന്ന് വടുക
 പ്പട അന്വേഷണം തുടങ്ങി. എതിർക്കുന്നവരെ താൻ മുതു
 വിനയയ്ക്കുമെന്നു ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു് കാളിനായർ കടന്നു
 ചെന്നു. സാഹസിയായ കാളിനായരെ അവർ രാമപ്പയ്യന്റെ
 അടുക്കലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെച്ചെന്ന നായർ
 പശുരക്ഷമുത്തിയായി വിളങ്ങി. അയാളുടെ വീര്യപ്രഭാവം
 കണ്ടും സ്വാമിയുടെ തലകൂടാതെ തിരിച്ചുപോകയില്ലെന്ന
 പ്രതിജ്ഞ കേട്ടും രാമപ്പയ്യനു് അയാളുടെ പേരിൽ അസാ
 മാന്യമായ ബഹുമാനമുണ്ടായി. ഇത്ര കൃതജ്ഞതയും സ്വാമി
 ഭക്തിയുമുള്ള യോദ്ധാക്കന്മാർ ഉള്ളിടത്തോളംകാലം വേണാട്ടു

ജയിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മധുരസേനാനായകൻ മനസ്സിലായി. കാളിനായർ തന്റെ കീഴിൽ സൈന്യസേവനം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ല ശമ്പളം കൊടുക്കാമെന്നു രാമപ്പയ്യൻ പറഞ്ഞു. അതിനുള്ള കാളിനായരുടെ ഉത്തരം

“ഉചിതമില്ലാത്തൊരുമുണ്ട് ഇങ്ങേ നാൻ നില്പതില്ലെ

തന്തുവിടവണമെന്നൻ യജമാനൻ തലയെ

മണ്ടുവരും മുന്നെയെൻ കളിനായർ ചൊന്നാൻ”

എന്നായിരുന്നു. നായരുടെ പൗരവ്യപ്രഭാവത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ രാമപ്പയ്യൻ പാളയത്തിൽച്ചെന്നു് ഇരവികുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ തല നോക്കിയെടുത്തുകൊള്ളാൻ സമ്മതിച്ചു. അവിടെ തല കാണാതെ വിഷമിച്ച കാളിനായർ രാമപ്പയ്യൻ പ്രത്യേകമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ശിരസ്സും, പല സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു യാത്രയാക്കി. ഇങ്ങനെ ശത്രുക്കളാൽ പോലും സമ്മാനിതനായ ആ വീരൻ ഉടൽപ്പൂണ്ട കൃതജ്ഞത പോലെ സ്വാമിയുടെ തല കൊണ്ടുവന്നു മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമുൻപിൽ വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു. “പിള്ളയുടെ മാതാവിനെ കൂടി വരുത്തി ഏഴുന്നള്ളിയിരുന്നു ശവസംസ്കാരാദികൾക്കും നടത്തിയശേഷം മഹാരാജാവു കാളിനായർക്കു കഞ്ചാംകോട്ട് ഏലായിൽ കരമൊഴിവായി വസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുത്തു. കാളിനായരുടെ വീരത്വം ഇപ്രകാരം നിസ്തലമായ ശോഭ വഹിച്ച പാട്ടിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒട്ടും കുറയാത്ത രീതിയിൽ അസ്വാദ്യമാക്കിത്തീർന്നു.

ഇനിയും ഈ പാട്ടിന്റെ കവിതാഗുണത്തെപ്പറ്റി യാണു പറയാനുള്ളതു്. ഇതിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ മുൻപു് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന

ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് സാധാരണ ദൃഷ്ടിയവലംബിച്ചു ചില കാര്യങ്ങളാണു പറയുന്നത്. നാടൻപാട്ടുകൾ സാഹിത്യവിദ്യാത്മികളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഇന്നു സാമാന്യമായി സമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ പാട്ടിലേക്കു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകമായ പ്രേരണ അവശ്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലേ പ്രധാനമായ ഒരു സംഭവത്തെ അസ്സദമാക്കിയുള്ള ഒരു പാട്ടായതുകൊണ്ടു ചരിത്രാന്വേഷകന്മാരും സ്വന്തം ഇതിൽ കൗതുകം പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ സാമാന്യമായ ഇത്തരം ശ്രദ്ധയല്ല സാഹിത്യവിഷയകമായി നോക്കുമ്പോൾ ഈ പാട്ട് അവകാശപ്പെടുന്നത് എന്നാണു് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. പുതിയ പുതിയ സാഹിത്യശൈലികളും പ്രസ്ഥാനഭേദങ്ങളുംകൊണ്ടു് അളകൾ ഭ്രമിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു പുഴുയതിനോടു് അവയെ പരിച്ഛിന്തത്തിന്റെ സഹചാരിയായി പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അത്തരം മനോഗതികൾ സ്ഥിരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ശക്തങ്ങളായി ഭവിക്കയില്ലെന്നു സംസ്കാരചരിത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് അറിയാവുന്നതേയുള്ളു. യഥാർത്ഥത്തിൽ സുന്ദരമായ ഒരു കലാസൃഷ്ടി നോട്ടക്കാർക്കു് ദയയെ അപേക്ഷിച്ചെങ്കിലേ നിലനില്പിനുള്ള അവകാശം സമ്പാദിക്കാൻ ശക്തമാകയുള്ളൂ എന്നു വന്നുകൂടല്ലോ. സത്യാനുശിച്ചാലും താൻ സ്വീകരിച്ചു ഇഷ്ടസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ജ്ഞിക്കെന്നു കല്പിക്കുന്ന അളകൾ ഇരിക്കട്ടേ! മറ്റു നിമ്നസ്വരന്മാരായ അളകളോടു് യെര്യുപ്പുവും നമക്കു പറയാം, ഈ പാട്ടു മനോഹരമാണെന്നു്. ഇതിലേ ഭാഷ സാമാന്യ

മലയാളികൾക്കു സ്വപ്നം പ്രയാസമായിത്തോന്നുമെങ്കിലും
 ആ പ്രയാസങ്ങളെ ജയിച്ച് ഇതിൽ കടന്നുചെല്ലുന്നവർക്കു
 സമ്പൂർണ്ണമായ സംതുപ്പിയും രസികതയും സിദ്ധിക്കുമെന്നു
 വിശ്വാസമുള്ള പാതയാ. ചമൽക്കാരപൂർണ്ണമായ വണ്ണന
 കളം, ഹൃദയത്തെ അലിക്കാൻ നിപുണങ്ങളായ രസപ്രകട
 നങ്ങളും ഈ പാട്ടിന്റെ മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. ദീർഘ
 മായ ഒരു കഥയെ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഈ പാട്ടു നിർമ്മിച്ച
 ആളുകൾ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. മനസ്സിനെ ഉലയ്ക്കുന്ന ചില സംഭ
 വങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കാൻ അവശ്യമുള്ളിടത്തോളം കഥാ
 സൂചന ചെയ്ത് അവർ വിരമിച്ചു. ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ
 കാണാനും കേൾക്കാനും ആലോചിക്കാനും രസിക്കാനും
 സഹതപിക്കാനും അഭിമാനിക്കാനും കൊള്ളാവുന്ന
 സംഭവങ്ങളെയും സന്ദർഭങ്ങളെയും അത്യന്തം മനോഹര
 മായ രീതിയിൽ സർവ്വസ്വതന്ത്രമായ പ്രകാരത്തിൽ ചിത്രീ
 കരിക്കുന്നതിനാണ് യത്നിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇരവിപ്പിള്ളിയിലുള്ള
 യുടെ ജനനം തുടങ്ങി മന്ത്രിപദപ്രാപ്തിവരെയുള്ള കഥകളെ
 ഏതാനും വരികൾക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ട് മധുരയും തിരുവി
 താംകൂറുമായി യുദ്ധം ഉണ്ടാകാനുള്ള സംഗതികളെ സംഗ്ര
 ഹിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചശേഷം, ഇരുപക്ഷക്കാരുടെയും സൈന്യ
 സന്നാഹങ്ങളെയും യുദ്ധത്തെയും ദീർഘദീർഘമായി പാടി
 ഫലിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൈന്യസന്നാഹ
 ങ്ങളെയും യുദ്ധത്തിലുള്ള അയ്യധ്യായോഗങ്ങളെയും ഏതെ
 ല്ലാം പ്രകാരത്തിലും ഏതെല്ലാം ഭംഗിയിലും വർണ്ണിച്ചാലും ഈ
 ഗാനകർത്താക്കന്മാർക്കു തീരെ തൃപ്തി വരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തി
 നൊരുങ്ങുന്ന പ്രധാന സേനാനായകന്മാരുടെ പേരു പറ
 യുണ്ടുണ്ട്. പൂലിയത്തേവനും പാണ്ടിയത്തേവനും തുടങ്ങി

ഓരോരുത്തരായി പാട്ടിൽ സൂരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പടക്കോ
 പ്പണിഞ്ഞ കുതിരകളും ആനകളും റാവുത്തന്മാരും എല്ലാം
 കൺമുമ്പിൽ അണിനിരക്കുന്നു. “എണ്ണത്തുലയാതെ തുര
 മക്കളും എഴുവത്തിരണ്ടു പാളയക്കാറതും” വന്നു പാളയ
 മടിച്ച ഭംഗികൾ ഓരോന്നായി പറയാതെ വിടാൻ ഈ
 കവികൾക്കു സാധ്യമല്ലതന്നെ. സൈന്യവണ്ണനയ്ക്കുശേഷം
 പിള്ള യുദ്ധത്തിനു പോകാനൊരുങ്ങുന്നതും, അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ ഭാര്യയും അമ്മയും പല യുക്തികൾ കാണിച്ചും ഭൃശ്ശക
 കൾ പ്രകടിപ്പിച്ചും യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നതും വിസ്തരിച്ചു പാടിട്ടുണ്ട്. അപായകരമായ
 ഒരു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടുവോൾ രക്തബന്ധമുള്ളവർക്കു
 തോന്നുന്ന ഭാരങ്ങളായ വിചാരങ്ങളുടെ മനോഹരങ്ങ
 ളായ പ്രകടനങ്ങളാണ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ കാണുന്നത്.
 വിചാരശക്തി വികാരത്തിൽ അലിഞ്ഞ് കാവ്യഭംഗി അണി
 യുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് ഈ ഭാഗങ്ങൾ തെളിയിക്കും.
 പിള്ളയുടെ യുദ്ധത്തിനുള്ള പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റിയുള്ള വണ്ണ
 നയും സൂക്ഷ്മാംശകഥനംകൊണ്ടും യാഥാത്മ്യചാരതപം
 കൊണ്ടും തിളങ്ങുന്നു. നീരാട്ടുന്നതിനു പോകുന്നതും, കുളി
 കഴിഞ്ഞു സ്പേലേപനം ചെയ്ത് ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യു
 ന്നതും, ഊണു കഴിക്കുന്നതും, കച്ചയുടുത്ത് അണിയുന്നതും,
 ഭാര്യയോടും അമ്മയോടും യാത്രചോദിക്കുന്നതും, പരദേവത
 യായ ഭദ്രകാളിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, കുതിരപ്പുറത്തു കയറി
 പുറപ്പെടുന്നതും ഹൃദയരഞ്ജകമായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.
 അടിക്കടി ഉണ്ടായ ഭൃശ്ശകനങ്ങളെ ഒന്നും വിടാതെ പറഞ്ഞ്,
 വരാൻപോകുന്ന ഭൂഖത്തിന്റെ പൂർവ്വസൂചനകൾ ചെയ്യുന്നു
 മുണ്ട്. മന്ത്രിപ്രധാനനായ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള മഹാരാജാ

വിനോദ് യാത്ര ചോദിക്കുന്നതും തിരുമനസ്സിലെ അനുമതി
 യോടുകൂടി രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു പട
 കളെ വരുത്തുന്നതും കഥാനുഗുണമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.
 തിരുവിതാംകൂറിലേ പട യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിപ്പറപ്പെടുന്ന
 മോഷയാത്രയും, അതിനു മുൻപിൽ പിള്ള കുതിരപ്പുറത്തു
 സവാരി ചെയ്യുന്നതും, സൈന്യങ്ങളുടെ കോലാഹലങ്ങളും
 തിമിർപ്പുകളും ചമൽകാരപൂർണ്ണമായ പല പാട്ടുകളുടെ
 വിഷയമാണ്. ഈ പാട്ടുകളിൽ പ്രധാനമായി ശബ്ദഭംഗിയും
 രചനാചാതുര്യവും ശ്രദ്ധിക്കണം. പിള്ളയുടെ യുദ്ധയാത്ര
 കണ്ടു സന്തുഷ്ടരായ സ്ത്രീകൾ പാടിക്കമ്മിയടിച്ചുതുടങ്ങി.
 ആ പാട്ടുകൾ സന്ദർഭാനുഗുണമായ രസികത തുളുമ്പുന്നവ
 യാണ്. യുദ്ധകോലാഹലങ്ങളുടെ വണ്ണത്തിൽ തൃപ്തി
 പ്പെടാതെ സൈനികമോഷയാത്രയിൽ ഉള്ള കൗതുകപ്രഭ
 ങ്ങളായ കാഴ്ചകളും, പല തരത്തിലുള്ള വാദ്യമോഷങ്ങളും,
 ഭടന്മാരുടെ ഉത്സാഹപൂർണ്ണമായ അർപ്പവിളികളും, വെടി
 നാദവും ഓരോന്നായി എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയുന്നു. വടകപ്പട
 യിലും നമ്മുടെ സൈന്യത്തിലും ഉള്ള വേഷചാതുര്യങ്ങളുടെ
 വണ്ണവിലാസത്തെ ചൂണ്ടിച്ചൂണ്ടി നിർദ്ദേശിച്ചും, സൈന്യ
 ങ്ങളുടെ ഓരോരോ വിനോദകാര്യങ്ങളെ എടുത്തെടുത്തു
 പറഞ്ഞും ഈ വണ്ണനകൾ പ്രകാശമാകുന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ
 വണ്ണനയും ഇതുപോലെതന്നെ ആകർഷണീയമായിട്ടുണ്ട്.
 വിചിത്രമായ പ്രാസങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ച് യുദ്ധമോഷത്തെ
 യഥോചിതം പ്രകടിപ്പിക്കാനും സാമന്ത്രിത്തോടെ യത്നിച്ചു
 വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വണ്ണനകളിൽ നിന്നും
 അന്നത്തെ ദേശീയയുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ശരിയായ ഒരു
 ബോധമുണ്ടാകാൻ സാധിക്കും. ഇതിനും പുറമേ സ്വത

ശ്രദ്ധയ ഒരു യുദ്ധവസ്ത്രം എങ്ങനെയൊണ് മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതെന്നതിനും ഇത് ഉദാഹരണമാണ്.

യുദ്ധത്തിൽ സ്വപക്ഷീയരുടെ ചതിയിൽപ്പെട്ട് ഇരവി കെട്ടിപ്പിള്ള മുതുവക്കുത്തിൽ പതിക്കുന്നതുവരെ അടിക്ക ടി പുഷ്പി പ്രാപിച്ചുവന്ന് വീരരസം അതിനുശേഷം കരുണമായി പരിണമിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ ശോഭയോടുകൂടി പുരോഗമിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ വീണ മന്ത്രിയുടെ തല വെട്ടി യെടുത്തുകൊണ്ടു വടുകുപ്പട പോകുന്നതും, അ ക്രൂരതയുണ്ടെ ത്തിരുമലനായിക്കൽപോലും ഹൃദയവേദനയോടെ വീക്ഷി ക്കുന്നതും, തലയെ നോക്കി അതിന്റെ കാരോടോ അവയവ ണ്ണെല്ലൊരി ഗാനം ചെയ്യുന്നതും കരുണാസങ്കത സമ്പൂർണ്ണ മായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. മന്ത്രിയുടെ ചരമവാർത്തയറിഞ്ഞ് “വന്ദുകം ഇനിനാനും അഭ്യവനോ? മന്ത്രിരി ഇറന്താക്കാൽ ഇരുപ്പേനോ?” എന്നു പറഞ്ഞു മുറയിട്ട മഹാരാജാവിന്റെ ഭീനഭാഷണങ്ങളും, പിള്ളയുടെ അമ്മയുടെയും ഭാര്യയുടെയും ഭീനഭോധനങ്ങളും മലയാളത്തിലെ വിലാപകാവ്യസമ്പ്ര ത്തിൽ അത്യന്താവിരോധങ്ങളാണ്. അകൃത്രിമമായ ഭൂഖ വികാരങ്ങളുടെ ഭാരണമായ പ്രവാഹമാണ് ഈ ഭാഗങ്ങ ളിൽ കാണുന്നത്.

“അരുവനോ അരുവനോ നാൻ
അരുവകുടിൽ വിഴുരുളവും
അരുവനോ എന്തിരവി എൻ
തീവിനകളുണാരോ?”

എന്നും മറ്റുമുള്ള മഹാരാജാവിന്റെ ഭാഷണങ്ങളും

“മഞ്ചക്കുറി നാൻ മറന്തൻ
മണമുളള പൂ മറന്തൻ

എണ്ണക്കുടി മരണത്തൻ

എങ്കിലും വിവിധ പാത്രങ്ങളിൽ

എന്നു ഭാര്യയുടെ ദീനരോദനങ്ങളും ആരുടെയും ഹൃദയത്തെ പൊട്ടിക്കുത്തു കയറ്റത്തക്ക കാവ്യശരങ്ങളാണ്. (പുറം 77-81). ഈ ഭാഗങ്ങൾ സ്നേഹോക്താവിനെ വായിക്കാൻ അസാധ്യമാണ്. ഈ പാട്ടിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വീരത്തിനു കരുണം അംഗമായിരിക്കുന്നതുപോലെ അന്ത്യഭാഗത്തു കരുണത്തിനു വീരരൂപം അംഗമായിരിക്കുന്നു. പിള്ളയുടെ ദുർമൃതിയിൽനിന്നുഭിച്ച, ശോകരസത്തിനു മനോഹരമായ ഒരു മറ ഇടകൊണ്ടാണ് കാളിപ്പിള്ളയുടെ കൃതജ്ഞതാവിക്രമങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വീരരൂപം ശോഭിക്കുന്നത്. കാളിനായരുടെ ഭുവവും അയാളുടെ ശ്രീംമായ സാഹസ്യം അനുഗ്രഹമായ കാവ്യശക്തിയോടുകൂടിത്തന്നെ പാടി അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യകാഠ്യമായ ഇരവിപ്പിള്ളയുടെ മരണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നുകൊണ്ട്, ശോചനീയമായ തിട്ടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഗൃതി പാട്ടിൽ കാണുന്നില്ല. രസവർണ്ണനയനുഗ്രഹമായ പ്രകാരത്തിൽ സാവധാനമായും, ചുരുക്കി ശുദ്ധമാക്കിയതും എന്നാൽ നീട്ടി വിരസമാക്കിയതും, കഥയെ പൂർത്തിയാക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആകെപ്പാടെ ഇങ്ങനെ ആഭിമുഖ്യം അവസാനംവരെ ഈ പാട്ടു കാവ്യശോഭകൊണ്ട് മനോഹരമായിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

ഇങ്ങനെ ചരിത്രപ്രാധാന്യംകൊണ്ടും സാഹിത്യഗുണംകൊണ്ടും ഒരുപോലെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഈ പാട്ടു നമ്മുടെ ബഹുമാനപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു അവകാശപ്പെടുന്നു. ഈ പാട്ടിനെപ്പറ്റി വിസ്തരിച്ച് ഉപന്യസിച്ചുകൊണ്ട് മഹാ

കവി ഉള്ളൂർ പറയുന്നത് “വീരകരുണസങ്ങളുടെ സർവ്വംഗ സുന്ദരമായ സമ്മേളനംകൊണ്ടു വിശേഷാത്തരമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു ഇതിവൃത്തമാണു കണിയാകുളംപോത്ത്” എന്നാകുന്നു. അദ്ദേഹം തുടൻ പറയുന്നു. “അതിനെ കവി ഹൃദയദ്രവീകരണമായ വിധത്തിൽ ഗാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉള്ളതിനു തക്കമില്ല. ഇരവിക്ഷിപ്തിയുടെ രാജഭക്തി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിന്റെ പുത്രവാത്സല്യം, കാളിനായരുടെ സ്വാമീസേവാസക്തി, *മാന്താസ്ഥവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രകൃതിരഞ്ജനപാടവം, ഇവയെല്ലാം ഈ പാട്ടിൽ സ്ഫുടീകസ്ഫുടമായി വിളങ്ങുന്നു. കൊല്ലം ഒൻപതാം ശതകത്തിൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പല സമുദായാചാരങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രതിഫലനവും പ്രസ്തുത ഗാനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. നാഗരീകാംഗനകളുടെ കമ്മി, മാതാവിന്റെ വിലാപം മുതലായ ഘട്ടങ്ങളിൽ കവി തന്റെ സരസ്വതീപ്രസാദം പരിപൂർണ്ണമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.” മഹാകവി ചെയ്യുന്ന പ്രശംസ ഈ പാട്ടു സർവ്വമാം അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മേൽവിവരിച്ച കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ? ചരിത്രസംബന്ധമായ പ്രാധാന്യം നോക്കുമ്പോൾ പടപ്പാട്ടിനു മാത്രമേ ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തിനു സാമ്യം വഹിക്കാൻ അവകാശമുള്ളൂ. എന്നാൽ രസങ്ങളെ സന്ദർഭാനുഗണമായി ഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ പാട്ടിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ചാതുരി മറ്റു പാട്ടുകളിലെന്നല്ല ഇതര സാഹിത്യകൃതികളിലും ദുർല്ലഭമാണ്. ഇരവിക്ഷിപ്തിയെ യെപ്പോലെയും കാളിപ്പിള്ളിയെപ്പോലെയുമുള്ള വീരന്മാരെ

* മാന്താസ്ഥവർമ്മ എന്നത് പാട്ടു ചകുത്തിയവരുടെ പ്രമാണമായിരിക്കാനേ വഴിയുള്ളൂ.

വീരജനനിയായ കേരളംപോലും അപൂർവ്വമായേ പ്രസവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തച്ചൊള്ളിത്തേനൻ, പുത്തൂരാംവീട്ടിൽച്ചേവകൻ, തുടങ്ങി പാട്ടുകളിൽ പുകഴ്ത്തുന്ന ഉത്തരകേരളത്തിലേ വീരന്മാരും ചരിത്രപുരുഷന്മാരായ അച്യുതവാര്യർ, രാമയൻ ഭട്ടവ, മാർത്താണ്ഡപ്പിള്ള, കേശവദാസൻ, വേലുത്തമ്പി തുടങ്ങിയ വീരന്മാരും ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ പൗരൂഷചരിതത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന മഹാമാരാണു്. ഹൃദയം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന അഭിമാനത്തോടെയാണു രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ആത്മബലി ചെയ്ത ആ വീരന്റെ കഥയെ ഗാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വവും പാട്ടു നിർമ്മിച്ചവരുടെ രാജ്യാഭിമാനശക്തിയും ഒരുപോലെ ഈ പാട്ടിൽ പകർന്നു വിളങ്ങുന്നു.

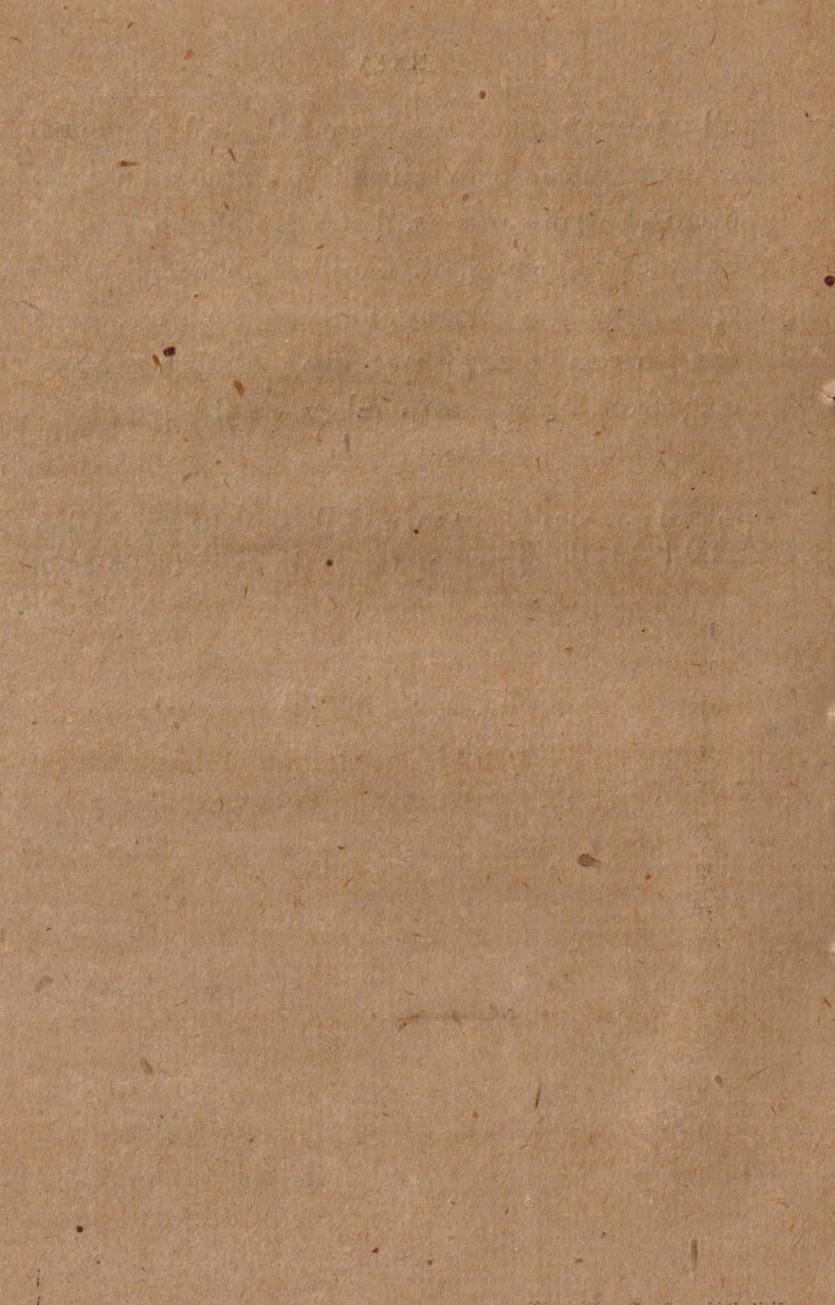
ഇതിഹാസത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ വീരകഥയെ ഗാനംചെയ്യുന്ന ഈ പാട്ടിൽ രാജ്യാഭിമാനപുളകിതരായ ഗായകന്മാർ രാജ്യത്തിലുള്ള നാനാഭേദങ്ങളെയും സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. സൈന്യസന്നാഹം ചെയ്യുന്നതിനു കൊല്ലം തുടങ്ങിയുള്ള വടക്കൻഭേദങ്ങളെത്തൊട്ടു് അനുക്രമമായി കല്പിച്ചു വരെ പറയാതെ വിരമിക്കുന്നില്ല. രാജധാനിയായ കല്പളളത്തെയും, സൈന്യസങ്കേതമായ ചെണ്ടപ്പടവീട്ടിനെയും, തിരുവനന്തപുരത്തു പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തെയും, ചാലയെയും, എന്നുവേണ്ട ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ കഥാഗതിയിൽ ആവശ്യമായി വരുന്ന വേണാട്ടിലേ സകല ഭേദങ്ങളെയും പേരു പറഞ്ഞ് രാജ്യാഭിമാനത്തെ ഉദ്ദീ

വിപ്ലിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പാട്ടു മുൻപോട്ടു പോകുന്നത്. മന്ത്രികൾ തമ്മിലുള്ള സ്വർദ്ധ ഫേതുവായി രാജ്യഭ്രോഹ പരമായ ഒരു ദുരാലോചനയാണ് ഈ പാട്ടിന്റെ മുഖ്യ വിഷയമെങ്കിലും, സൈന്യസന്നാഹത്തിലും, മരിച്ച മന്ത്രി വീരനോടു മഹാരാജാവു കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനങ്ങളിലും, കാളിനായരുടെ ധൈര്യപ്രകടനത്തിലും അന്നത്തേ വേണാട്ടിന്റെ അഭിമാനം പുലരുന്നുണ്ട്. വേലയുടെ മരണത്തിനു പകരം ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ ജീവിതത്തെ അപഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ കൂടുതലായി മുർഖന്മാരും ദുരാലോചനാപടക്കളുമായ വേണാട്ടുമന്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിത്തന്നെ വേണാട്ടു ജയിക്കുന്നതിനു വടുകന്മാർക്കു സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ളയ്ക്കും കാളിനായയ്ക്കും മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും കല്പിച്ചു കരമൊഴിവായി കല്പവെട്ടി നാട്ടി കൊടുത്ത വസ്തുക്കളുടെ അനന്തരചരിത്രം വ്യക്തമായി അറിയുന്നില്ല. പിള്ളയുടെ വീട്ടിലേക്കു കിട്ടിയ വസ്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ അരുമന അമ്മവീട്ടിലേക്ക് അടങ്ങിയതായിട്ടാണ് അറിയു്. സ്മൃതചരിതനായ ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഒരു ശിലാവിഗ്രഹം കണിയാക്കുളത്തു നിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഗ്രഹം ഇപ്പോൾ പത്മനാഭപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിലുള്ള പുരാതനവസ്തുപ്രദർശനശാലയിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ളയുടെ വാളും പ്രതിമയും അരുമന അമ്മവീട്ടിലേ മുഖകുടുംബത്തിലുള്ള ഇലങ്കപ്പുരയിൽ ഇന്നും വച്ചു് അരാ

ധിച്ചുപോരുന്നുവെന്ന് ആ കുടുംബത്തിലേ വിശിഷ്ടവ്യക്തികളിൽ മാനുനും, ഇന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലേ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ എന്ന ഉന്നതപദവിയിൽ ശോഭിക്കുന്ന മഹാനുമായ രാജശ്രീ എ. എൻ. തമ്പി അവർകൾ പറഞ്ഞറിയുന്നു. ഇരവിപ്പിള്ളിയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ നമ്മുടെ അഭിമാനത്തെ വലുപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഭാവിതലമുറകൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുകൊണ്ടും വിജയിക്കട്ടെ!

തിരുവനന്തപുരം } ശുരനാട്ട് പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള
20-8-1120. } എം. ഏ. (ഇംഗ്ലീഷ്); എം. ഏ. (സംസ്കൃതം),
എം. ഏ. (മലയാളം).

പ്രസ്താവന

തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ ചാമുണ്ഡികഥയും മതിലകത്തു കഥയും ഇതിനകം സഹൃദയലോകത്തിനു പരിചയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ പ്രഥമഗ്രന്ഥത്തിൽ തെക്കൻ പാട്ടുകളെക്കുറിച്ചും അടുത്തതിൽ പത്മനാഭസുപാമിക്ഷേത്രത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള സാമാന്യവിവരണം പ്രസ്താവനമുഖേന ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പാട്ടിനെപ്പറ്റി അറിയാനുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിന്റെ അവതാരികയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ കൂടുതലായി ഒന്നുംതന്നെ പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

എന്റെ ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയും മദ്രാസിലേ School Book and Literature Society-യും സഹായധനം നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അരുമന അമ്മവീട്ടുമായി ബന്ധമുള്ള ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ളയുടെ വാഴും പ്രതിമയും അവിടത്തേ ഇലങ്കുപ്പുരയിൽ വെച്ചു പുജിച്ചുപോരുന്നു. അങ്ങനെ വേണാട്ടിന് അകമാനം അഭിമാനസ്തംഭമായി പരിശോഭിച്ചിരുന്ന ഇരവിക്ഷുദ്രിപ്പിള്ളയുടെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചത്, ആ പ്രതാപം ആ വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ കരഗതമാക്കി സ്വകൃത്യം പ്രശസ്തമായി നിർവ്വഹിച്ചത് ഇപ്പോൾ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേ മേധാവിയാക്കി പരിലസിക്കുന്ന രാജശ്രീ എ. എൻ. തമ്പി അവർകൾ (ബി. എ. അക്സൺ ബാർ-അററ്-ലാ) എന്റെ അപേക്ഷ സദയം

സ്വീകരിച്ച സമർപ്പണത്തിനു സമ്മതിച്ചതിൽ ആ മഹാ നോട്ട് എന്നിങ്ങുള്ള അപാരമായ കൃതജ്ഞതയും പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രവർത്തനത്തിനു യൂണിവേഴ്സിറ്റി പൗരസ്ത്യ ജ്ഞാനശാഖയുടെ ഡീൻ എന്ന നിലയിൽ ഉപദേശം കൊണ്ടും മറ്റും എന്നെ സഹായിച്ചുപോരുന്ന പണ്ഡിത സാർവ്വഭൗമനായ ബ്രഹ്മശ്രീ റാവുസാഹിബ് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ അവർകളോടും, കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ തന്നും മുദ്രണത്തിനുള്ള പാഠം പരിശോധിച്ചു വേണ്ട പരിഷ്കാരം വരുത്തിയും ഇപ്പോൾ അതിവിസ്തൃതമായ ഒരു അവതാരിക എഴുതിപ്പരിപൂഷ്ടമാക്കിയും എന്റെ ഉദ്യമത്തെ സഹലമാക്കിത്തന്ന പണ്ഡിതാഗ്രണിയായ ശ്രീമാൻ ശുരനാട്ടു പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള (ഇംഗ്ലീഷ് എം. എ., സംസ്കൃതം എം. എ., മലയാളം എം. എ.) അവർകളോടും എന്നിങ്ങുള്ള കടപ്പാട് ഇത്രയെന്നു പറയാവതല്ല.

ഈ പുസ്തകം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്കി സഹായിച്ചിട്ടുള്ള പുലവന്മാരോടും ഉപദേശംകൊണ്ടും മറ്റും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോരുത്തരോടും ഉള്ള കൃതജ്ഞത സ്മരിച്ചുകൊണ്ടും, മറ്റു പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ഇതും സഹൃദയലോകത്തിന്റെ ലാളനയ്ക്കു പാത്രമാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെയും സഹൃദയ സമക്ഷം കാഴ്ചവച്ചുകൊള്ളുന്നു.

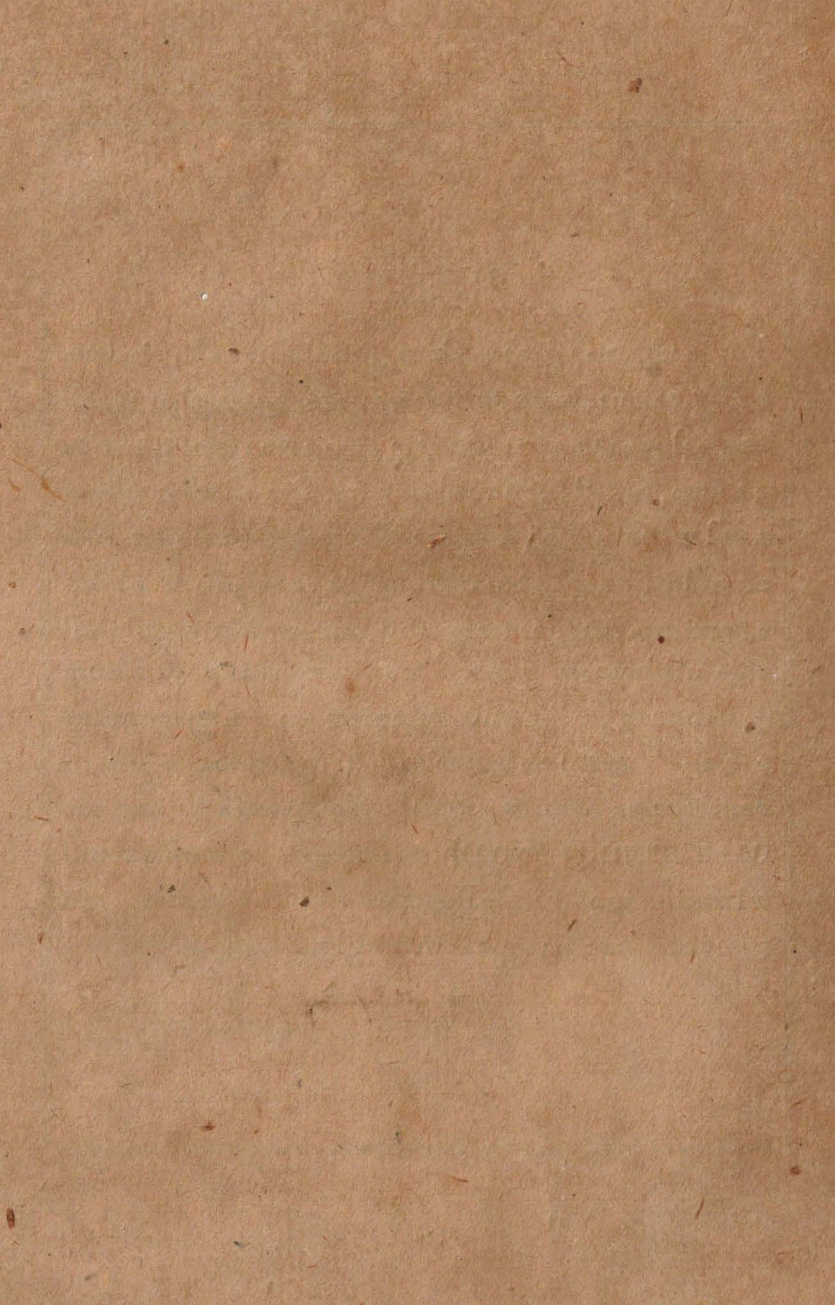
കാഞ്ഞിരംകുളം }
23-10'-120. }

പ്രകാശകൻ.

സമർപ്പണം

പൗരവ്യപൂർണ്ണമായ രാജ്യഭക്തിയിൽ ജീവാർപ്പണം ചെയ്ത വേണാടിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭം പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഇരവി ക്ഷിപ്തിജ്വലപ്പത്തലവനുമായുള്ള വംശപാരമ്പര്യബന്ധം കൊണ്ടും, വഞ്ചിരാജ്യസിംഹാസനത്തിനു വിശേഷാലങ്കാരമായി ശോഭിച്ച ശ്രീ വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ ദൗഹരിത്രനെന്ന നിലയ്ക്കും രാജ്യവാസികൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ബഹുമാനഭാജനവും, അപാരമായ ബുദ്ധിമഹിമയും നിർമ്മലമായ രാജ്യഭക്തിയും അനുപമമായ നയചാതുര്യവുമാകൊണ്ട് ഈ സംസ്ഥാനത്തിലേ വിദ്യാഭ്യാസശാഖയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിനു നിസ്തുലശോഭ ചേർക്കുന്ന മഹാനുമായ കണക്കു തമ്പി ചെമ്പകരാമൻ അരുമനന്നാരായണൻ തമ്പി അവർകളുടെ മഹനീയസന്നിധിയിൽ ഇരവിക്ഷിപ്തിജ്വലയുടെ വീരചരിതമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രകാശകൻ.

മം മം സ്ഥിതോക്തം 662

ഇരവി ക്ഷിപ്തിപ്പിള്ളപ്പോത്ത്

(വില്പിപ്പാട്ട്) 4-2-121

പ്രാരംഭം

വിരത്തം

ഉന്നതമായിരിക്കിൻ സഭയോർക്കുകൾക്കു
ഉറുതിയുടൻ ഇരവിയുടകതയെപ്പാട
ന്നനയമായ് ഒരു വിധവും ഉരത്തേനതൂ
നളിനമുടൻ ഉരവരറിയവേണ്ടി
എന്നവിതമോ ഇരവി ഇരുത്തമല്ലി
എന്നക്ഷപദേശിത്തതിനാൽ ഉരത്തേനതൂ
അന്നയരേ അരുൾപെററ അതിശയങ്കൾ
അഴുകടനേ വെക്കുസഭയിൽ പാടിത്തേറനേ

ഗദ്യോൽപാദനം

ഉത്തമിയാളെൻറുരെത്ത ഉമയാളുക്കു
അത്തലതുവതു പിടിത്തകാരണങ്കൾ
എത്തനയോ മുകിയാതു ഇവക്കിതുതാൻ
അത്തൽവതു പിടിത്തതു എന്നവിതമോ
ശക്തിയും ഭക്തിയുമായിട്ടേ സാക്ഷാൽ
പരമേശ മഹേശാ സർവ്വശഘ്നൻറു
നിത്തിരയിൽ അകംപണിതു നിനവുടനേ
ഉത്തമമായിട്ടിരുന്താൾ കൊത്തളുകോവിൽ

പത്മരകാളീ ശരണമേ പാതംപണിതു
പലവെദനപ്പെട്ടാളൊരു പാലകനുക്കു

അപ്പുതാതിത്രന്നുക്കു പൊക്കുവാലെ
 ചൊൽപ്പുമായിട്ടുപ്പിലിയും ഉണ്ടിരുന്നവൾ
 കർപ്പകൾസേവിത്താൾ കണക്കുപടി
 അൽപ്പവും പിഴയ്ക്കുകാതെ ഒപ്പമുടനെ
 എപ്പടിതാനിരുന്നാലും മനവെതനം
 എന്നവിതമെൻറു നെടുമുച്ചേറിത്തവൾ

എപ്പടിയുംപൊന്നുകൊണ്ടാളുരൂപം വൈപ്പൻ
 കൽപ്പനേപാലാകട്ടെൻറു കവനമുറാൾ
 അപ്പുഴുതുറപ്പത്തിരണ്ടാം വയതുതികൈതു
 മുന്നുള്ളശനി അപകാരം ഒക്കെത്തിർന്നു
 മുന്നുകർപ്പകൾ സേവിത്ത കണക്കുപടി
 അണ്ടവനാരായിട്ടു ഇരക്കുകൊടുത്തു
 ചൊൽപ്പടിപിഴയാതവൾക്കു സുകമുടനെ
 എപ്പടിയോ കർപ്പ ഉൽപ്പവവുമാച്ചു.

വിരുത്തം

അർപ്പതുമായിരുന്നതൊരു ഉമയവൾക്കു
 അതിശയമായ് അരചുട ഇരക്കുകൊണ്ടു
 പൊർപ്പതമായ് പൂലോകരീയവേണ്ടി
 കർപ്പമൽപ്പവിത്തതൊരുമുറയെ ചൊൽവേൻ

ഗർവ്വവരം

മുത്തമകുന്നല്ലാൾക്കു നല്ലപൊൻമകൻ പാലനക്കാശയുണ്ടു
 അത്തസുകമതിൽ എത്തിനിൻറവർ അത്തലത്തിലൊത്തു

[നിൻറതൊരു

അന്നയാൾ ഉമയാളുക്കു അതിശയമായിട്ടിരുമാസം ചെല്ലായ്

അവളാണ്ടവനാരെയിരങ്കിട്ടവാൾ
 ഇതുവിതമതുപററിട കരുനാടി ഉടനെ
 നലമാനളയിർ മുൻറാനമാസം ചെല്ലായ്
 മുക്തിതരവേണം പത്തരകാളി അമ്മ
 മുത്തിപെററിട്ടും വടിവതുകരുപത്തിയുട
 വാഴയതുകൂമ്പതൂപോലെ നാലാനമാസംചെല്ലായ്
 നാതനാരെ ഉതവിതരണം
 നാടിഉടനവരോടിടക്കരുപേടി
 മനതാപമതുപൂണ്ടഞ്ചാനമാസം ചെല്ലായ്
 അവളാലോചനൈ ആതിത്വനിനവായ്
 ആറുമാസവും ചേർന്നിടക്കരുപാലകൻ
 ഉർപ്പാത ഉയിർമുടിയും ഏഴാനമാസംചെല്ലായ്
 തരുണിക്കെണ്ണകളതികമുണ്ടായിട്ടമാം
 എത്തിശക്ക മരുത്തിയായിടപത്തുവായു
 ഉറന്തിട്ടുംപടി എട്ടാനമാസംചെല്ലായ്
 ഉമയവൾ എണ്ണിനെടുമുച്ചറിന്തിട്ടവാൾ
 ഇമ്പമുടനവർ നമ്പിട്ടുംപടി തമ്പുരാനെ
 ചരണമെൻറുടൻ ഒൻപതാനമാസം ചെല്ലായ്
 ഉമയവൾക്കുമയറിന്തിട എമ്മനസാ
 ഓടിച്ചുഴിമുനയതിൽ കരുനാടിഉടൻ
 നലമാന ഉയിർമുടിയും പത്താനമാസം ചെല്ലായ്
 പാലൻ തൈതിവിതിയെൻറു താൻമിതിക്ക

പത്തുമാസവും പത്തുനാഴികകെ പത്തുവിനാഴികയും

[തികൈരൂ

ഒത്തുടൻ മൈനോവിളക്കിഭക്തിയോടെ പാലൻപിറന്താനേ.

വളർച്ച

അന്തിമതിമുട്ടും അരൻതന്തിരുവരുളിനാലെ
 വളുപിറന്നാനിരവിപിള്ളെ (വളു.....
 തന്തയെപ്പണിതു തായാർ സ്വന്തമനംപാൽകുടിതു
 ഇരുപോൽ വളർത്തവയസഞ്ചിതിൽ (ഇരു.....
 അക്ഷരവിദ്യപഠിപ്പാൻ ആചാര്യനെത്താൻ വരുത്തി
 ശിക്ഷിയനതാക്കിവിട്ടതായാർ (ശിക്ഷി.....
 അന്തകാരം തികിപ്പടൻഗ്രന്ഥവും മലയാഴ്ചയും
 ചെന്തമിഴ് കറററിതുപിള്ളെ (ചെന്ത.....
 ചിത്തം തെളിപേരും സിദ്ധരൂപവും മണിപ്രവാളം
 അത്രമാത്രമല്ലകൽവി ശാസ്ത്രവും (അത്ര.....
 ക്ഷയം പഠിച്ചുചെന്തൽ ദിക്കിലേക്കവസ്ഥയായി
 ശക്തനായ് വളർന്നുപതിനാറതിൽ (ശക്ത.....
 അന്തകാരംനീക്കി ഉടൻ മന്തിരിപ്പട്ടംചളിച്ചു
 തന്തയുംതായാരുമായ് വസിച്ചു (തന്ത.....

വിരത്തം

നേശമുററകൊല്ലം എണ്ണുററി ഒരുപതാമാണ്ടു
 നിറമ്പട ആനിമാസം പതിനെട്ടാം തേതിതന്നിൽ
 വാശമൊത്തരവിതിരുമരുകരാണ്ടു പരികലവും
 പെരുംപടയും അമാച്ചുർതാനും പാളയക്കാറെ
 പശൽവിട്ടു തോവാളുപിറംവിട്ടോട്ടി
 പുരവിചേർത്തുപിടിത്തകതൈ പുകലിന്റേറനേ

പണ്ടുപോൽ വഞ്ചിപ്പേന്തൻ പരിചുടൻ കൽക്കുളത്തിൽ
 അണ്ടർകോമാനെപ്പോലെ അവനി ആണ്ടിരിക്കുന്നാളിൽ
 തിണ്ടാടി വേലയുനം ചേരവേ പണക്കടിയിൽ
 ചേന്നെത്താൻ ഒൻറുചേത്തു പാളയം ചേകരിത്താൻ.

ഇരുന്തപൊഴിയിൽ വേലയുനം
 ഏറ്ററനയിനതു മുതലിയുമായ്
 പൊരുതുംപടി കണിയാക്കുളത്തിൽ
 പൊരുതപോരിലും പാടെ വേലയുൻ
 അയ്യനക്കുറ്റപ്പിൻ പോർക്കുളത്തിൽ
 അൻറുരാവണൻചെൻറു പാലിയെക്കണ്ടു
 കയ്യിനാൽവീണ്ടു വളർത്തണിയിട്ടു
 അവരാടി പൊരുതുംപട്ടാൻ.

വയ്യംപുകൾപടെ വേലയുനെ
 വന്ദുമലയാളർ വളരുകൊണ്ടാർ
 ചെപ്പും തിറക്കേരളപടയോടെ
 വേലയുൻതിട്ടനെവെട്ടി പട്ടുംപോനാൻ.
 പയ്യപ്പടൈവാങ്കി പണക്കടിയിൽ
 പാളയങ്കൾ നൻറായ് ചേകരിത്താൻ
 ഇരിക്കിറങ്ങുന്ത ചെല്ലിയെല്ലാം
 എഴുതുവാരാമന്ത ഓലയിലെ.

ഓലഎഴുതി മുത്തിരയ്ക്കുംവൈയ്ത്തു
 ഉററകാട്ടനെ വരവഴിത്താൻ
 തെരിക്കൻറവൻ ഓലകയ്യിൽവാങ്കി
 നല്ലചോറുകങ്കൾ മരുവിയല്ലോ

നാട്ടുപ്ലാളക്കൾ ഓടിമെൻറു
 നാടിവിടെകൊണ്ടുജോട്ടുവാനാം
 മേക്കുപ്ലകൾകൊണ്ടു ചെട്ടിപ്പുളം
 ചെട്ടിപ്പുളത്തിനോടു പുളിമരമുട്ടംവിട്ടാൻ.

ഇട്ടമുടൻവാഴും ചാലൈവിട്ടാൻ
 ചാലൈ വിട്ടുടനെ അവനുമൻറു
 ചെമ്പകരാമൻ നല്ലതുംവിട്ടാൻ
 ചെല്ലും പൊഴുതിലെതുരമക്കുളം
 ചിറന്തപാളയക്കാൻകുളം
 ചെന്നുകൊണ്ടു തിരുമലൈനായിക്കുളം
 ചെററിയുടൻ വാഴവേണമെൻറു
 ഉറുതിഉടനങ്കുവീററിത്താൻ.

വിരത്തം

ഓലൈവാചകത്തെക്കേട്ട് ഉററതോർ തിരുമാലേന്ത്രൻ
 ആനൈവായ് കരുമ്പുപോലെ അകമെല്ലാം നട്ടുനടുക്കി
 മാലൈപോൽ കണ്ണീരോട മലക്കിയേ ഉള്ളുവെന്തു
 വേലയിൽ തുരുമ്പുപോലെ വിതന്നമുററിത്തുപോലും

പട്ടുവിട്ടാറെൻറ വാത്തെ പാളയക്കാർ തമക്കുരൈത്താർ
 അട്ടതിക്കും പുകഴ് പടൈത്തു ആണ്ടുപടൈ വേലയുനേ
 ഉററതൊരുതുരെ തന്നത്താൻ അറുത്തുടനെ തലയുകൊണ്ടു
 കെട്ടിവൈത്തപൊൻപോലെ കാത്തിരുന്തേൻ കൺമണിയേ.

വിട്ടുവിട്ടേൻ പടൈക്കാക വീണ്ടുവരകാണേനേ
 പാത്തിത്താൽ നമ്മയുന്താൻ പതിയുളളാർ നകയാരോ
 ആത്മപടൈ വേലയുഴന അങ്കമൊരുതുരെ തനത്താൻ
 പാത്തുവെട്ടി തലയുങ്കൊണ്ടു ചിറന്തകുപ്പം വാങ്കവേണം.
 മീണ്ടവരേ വിട്ടൊഴിയ വഞ്ചി വേന്തരാടെനേർപ്പതിലേ
 ആണ്ടവനാർതെൻ മതുരെ ആറുവറുവളുതെന്ന
 പാണ്ടിയനാർ കൈപുരത്തേ പട്ടചൊക്കനായകമേ
 പടൈപാകവേണമെൻറു മൊഴിന്താരേ പരികലുത്തോടെ.

മധുരനായിക്കുൻറ സൌന്ദര്യജീകരണം

വേകമാതാകവെവെമ്പിയെഴുന്നതിരയതുപോൽ
 വീറുടൻമാകുത്തന്മാരൊക്കെ ഉററമൊഴികേട്ടുപോത്ത്
 ഉടനെഴുത്തുമാകുത്തന്മാർ മററുമുള്ളാനയെ മഞ്ഞൾനീരാട്ടു
 [വാറാം
 മതകരിയൊക്കവെ തനിത്തനിയാകമാകുത്തൻമാർകളൊ
 [ക്കെയവിഴു
 നേശത്തുടൻ വാനിത്തളമതിലെ നേരിത്തവരുടൻനീർ
 നീരാട്ടിക്കൊണ്ടുപൊന്നിൻ നിത്തളത്തിനാവിത്തു [കളാട്ടി
 പോരിലെതിർക്കവെ മാകുത്തൻമാർകൾ പോരാനകളൊക്കെ
 കൊമ്പുകൾതോറും പുകൾപെറവെയവർ ചൊട്ടുകൾകെട്ടി.

പോരാട്ടം കൊമ്പുരണ്ടും പുകൾപെറവെ ചൊട്ടുകെട്ടി
 വിടിയും മുന്നേമതകരിതൻമീനേറി തിശൈനോക്ക
 വീതിയുടൻപല ആറുകൾതോട്ടുകൾ വീറുടനെ അവർ
 [തൂരിശമതാകവെ
 ഇടപടളളതോർ ഇളംകുളമതിലെ ഇത്തത്തുടൻവരവെ

വടിവുടനെയൊക്കെയുംകൂട്ടത്തിൽപട്ടെ പോകവേണമെൻറാർ
 പാങ്കിനടൻ പരമീശ്വരിയെ പടകളുമതിലെവെറികൾതരു
 പാങ്കിനുശ്വരി കാരുണ്യമേമങ്കേപങ്കേനായകമേ [വായ്
 മായനക്കും ഇളയവളേ ചങ്കയുടൻതാരുതനക്കുതലൈ
 [അറുത്തചങ്കരിയേ

തവത്തുടൻ മാക്കണ്ടനക്കുതവല്ലേറുകൾകൊടുത്തു
 തക്കംവരമൽ മാക്കണ്ടനക്കു ഉതവിചെയ്തവകപോലെ
 നിത്തംവയച്ചു പതിനാറെൻറു തിരുത്തവർ കൊടുത്ത
 [വയച്ചുപോലെ
 എറുമ്പുകടലാനതന്നെ മുതലായ് എച്ചു. യിർകളക്കും
 [പടിയുള്ളതു
 മറുംപള്ളികൊണ്ടുളളൻറവളേ! വാനിലമതിലേവളർ
 [പിറകാരംതായ്
 വളളവളരും കതിരൊളിമാതേ ഉടലുയിരഴകും
 [ഒൻറായ് കാക്കും

ഉമതിരുകല്യാണിതെന്നവനാർ തിരുമകളേ ശിവനിട
 [ത്തിൽ വീററിരിപ്പായ്
 അന്നമരിപുരണിയേ അരണിപുരണി അമർത്ത ചവുന്തരി
 അരിതിരുവരുളേ! ഉമതിരുമാതേ അനന്തവല്ലിയരേ!
 രണമതിലെ അടിയനക്കങ്കൽ പൂരിവീർ അനന്തനായകമേ
 അങ്കയക്കൺ അലമുതേ അറവളർത്തനായകമേ.
 മന്നർവഞ്ചിവേന്തരോടെ മലനാട്ടിൽപട്ടെപോക
 എന്നുപങ്കായിരുളു എന്നക്കുവെററി തരവേണം
 വേണമെൻറു ചരപ്പൊളിയും വിളങ്കുമുത്തുമാലകളും
 അണിത്തിരൾ മണിപ്പതക്കൺ അണിപൊന്നരഞ്ഞാണം
 കാണിക്കുവെത്തടി തൊഴുതുവടുക്കപ്പടവോണമെൻറാർ.

അണുക്കൾ നായിക്കനും അനുഷ്ഠിവിട്ടാർ ഓലതന്നെ
 ഓലതന്നെവാങ്കി. വാശിത്തറിന്തു ഉററതുമക്കളൊക്കെ

[പ്രശ്നോത്തരം]

പുലിയത്തേവനും പാണ്ടിയത്തേവനും
 പൊത്തും നെട്ടയൻ കുട്ടപ്പനായക്കൻ
 വാൽത്തയരൻ ചിന്നനായിക്കനാർവര
 പാണ്ടിരാചൻ ചിന്നവണിയനാർവര
 താലത്താരാണ്ട വന്നിയനാർവര
 താവക്കുവയിൽ വന്നിയനാർവര
 അതിയരൂരിൽ വന്നിയനാർവര
 അവനിപുകഴ്ത്തിട്ടും നയിനതൊണ്ടൻവര
 പെരിയപിള്ളയും മതുരദിയും
 പെററൈദിയും കൊററക്കടയാരും
 തരുതലാചികും തളവാനായിക്കൻ
 തക്കമിറുത്താൻ മിക്കലൈത്തരവിത്താൻ
 പാരത്തുമക്കളൊക്കെ ഏഴുന്തല്ലോ
 ചെൻറപ്പതിതന്നിൽ വളൈന്തു പടൈപോക
 അപ്പടി അവരനുപ്പ അനപരികാലാൾ
 അനതുമക്കൾ പലപാളയക്കാരരെല്ലാം
 ചെപ്പത്തടനായുതപ്പട്ടൊപ്പനമതാകവെ
 തെക്കുണപൂമിയിലെ ചെല്ലമനം വൈത്താർ
 പംപലവർ വൻകുറവർ പട്ടാണിത്തലൂക്കർ
 മിക്കതുഴി നാട്ടിലുള്ള കാട്ടു വെടിക്കാർ
 മേലാനകോലംകൊണ്ട രാകുത്തൻമാർവരവെ
 ഉക്കമുള്ള വണ്ടിതരും ചീററമുള്ളപടയും

ഇട്ടത്തുടനെ കനകതേവൻ പടയോടെ
 എട്ടപ്പനായിക്കേനോടെ കുട്ടപ്പനായിക്കൻ
 കുട്ടപ്പനായിക്കേനോടെ മട്ടിലാതെപടയെ
 അണ്ണലരൈവെട്ടിവെല്ലും വാനാതിരാചൻ
 തുയപുകൾകൊണ്ടതൊരു രാചതന്തുരാചൻ
 മെയ് ഇരുമ്പു ചട്ടുതുസർപ്പചങ്കരാചൻ
 വീരിയചങ്കു ചൂരിയചങ്കു ചത്തുരുചങ്കരാചൻ
 തൈവലരെ വെട്ടിവെല്ലും കോതണ്ടരായ മുതലി
 തക്കനല്ലചിലകമാന പൊന്തിലികൾവരവെ
 അപ്പടിയിലേ പാളയക്കാർ എഴുപത്തിരണ്ടുപേരും
 അഴകാന തിരുമലൈ നായിക്കൻ മുൻചെല്ല
 തെക്കണപൂമിയിലെ ഉള്ളതൊരുനല്ല
 ചെല്ലമുള്ള ചെൻറപ്പട വീടുതനില്പോക
 ചിറന്തനല്ല കരിപരിവന്നം വേണമെൻറുരെത്താർ
 ഓവിയംപോൽകാർ തുല്ലാനതുത്തിപ്പുനിറത്താൻ
 ഉറകടൽവണ്ണൻ വൈടുരിയനിറത്താൻ
 അമ്പിലും കടുകചെല്ലുംമേകവണ്ണൻ പൊല്ലാൻ
 കൂത്താടിവട്ടമിട്ടുകൊണ്ടുവരും കേശവൻ
 കൊച്ചക്കുനീപോൽ നിറത്താൻ മാതളംപൂവുണ്ണൻ
 ഇഞ്ചിപ്പൂശെയ്യലൊത്ത തുതളംപൂനിറത്താൻ
 വേണ്ടുംവണ്ണം പുരവികളെ അപ്പൊഴുതിലേതാൻ
 വെള്ളിക്കടിവാറും പൊന്നുംമികമിടവേണം
 കൺകൾ നെറുമുളിയോട കഷലടികൾപാടാൻ
 ചൊൽപ്പെരിയ മുത്തുവൈടുരിയമഴുത്തി
 തുയ്യകൊണ്ടായ് ചങ്കിലിപലപണികൾ പൂണ്ടു
 അണിന്താർ ചലങ്കുതണ്ടെ അൻപിറടനേതാൻ

അപ്പടിയെ പൂരവികളെ അലങ്കരിക്കുന്നൻറായ്
 നല്ലവെള്ളിച്ചുകലയും പൊന്നിൻമികമീട്ടം
 നാലുകാലുക്കും ചിലമ്പു വീരത്തണ്ടയിട്ടാർ
 ക്ഷമത്താൽപൊട്ടും തൊട്ടു കാശിത്താലിക്കാർ
 ക്ഷതിരമേലരെയിറക്കിവെട്ടിക്കൊണ്ടു പിറപ്പെട്ടാർ
 പൊങ്കമാനകാവിയുടെ പച്ചച്ചട്ടെക്കാർ
 പുകഴാനമഞ്ചുട്ടെ ഇരുമ്പുചട്ടക്കാർ
 ചങ്കുചമുതാടമേത്ത വെള്ളച്ചട്ടക്കാർ
 തത്താടിവിൽപ്പരിശൈ പഞ്ചിച്ചട്ടെക്കാർ
 ചിങ്കംപോൽ ചിനത്തവർകൾ തങ്കൾതങ്കൾ പരിയെ
 ചികാരിത്തുരാകുത്തന്മാർ ചേരവെപരിയേറ

തിരുമലനായിക്കുൻറ ആചാര

പക്കമെങ്കും പാളയക്കാർ പായുംപുലിപോൽ ചീറി
 പാളയക്കാരും തുരമക്കളും പാങ്കാനതിരുമലനായിക്കുൻമുൻ
 മെയ് പൂടനെ ചെൻറവർകൾ ആചാരംചെയ്തു നിൽക്ക
 വേതനയോടാളമുകും പാത്തുടനെ ഏതോ ചൊൽവാൻ
 തെക്കിണപൂമിയിലെനീക്കും കനപടയോടെചെൻറ
 രാമപ്പയ്യനേയും കൂട്ടിവെട്ടി ചീക്കിറം വരുവീരൻറാർ

വിരത്തം

വാതമെൻറവർകളെല്ലാം വരിചയാൽവെക്കുമാനിത്തു
 ചീരുടൻ തിരുവാങ്കോട്ടിൽ തിറമുള്ളമന്തിരിതന്നെ
 പോരിനാൽ ചെയ്യിത്തുമീള പുത്തിയാൽ ചൊല്ലിത്തേറ്റി
 പാരിനിൽ പുകഴ്ത്തുകൊണ്ടു പടൈപോക വരുകിറാനേ

അനുഷ്ഠിനാർ തിരുവിതാംകോട്ട് അരമൻമുൻ പഴികൾമീള
തനിപ്പട ഒരുവൻചൊല്ലു തലൈകൊണ്ടും കപ്പംകൊണ്ടും
ചിനത്തിനാലളിത്തുപ്ലോന്ത ചെൽവേന്തൻ തലയുംകൊണ്ടു
നിനക്കും മുൻവെറിക്കൊണ്ടു നീക്കളും വരുവീരൻറാർ.

മീറിയേചട്ടയിട്ടു ചിറപ്പടൻ തലപ്പാകെട്ടി
മാറിയേ അമ്പുറപ്പൂണി വാക്കുതർകളുമേന്തി
മാറിയേ ചേരനാട്ടിൽ വാഴ്ത്തകരിയുടൊണ്ടു
മീറിയേ പല്ലയുമേന്തി വീരംപിറപ്പെട്ടാരോ

തിരുമലനായിക്കുറൻ യുദ്ധയാത്ര

ചൊക്കുന്നാതൻ വീരപത്ത് രൻ ഉത്തണ്ടനാ രാമവർമ്മൻ
ചൊട്ടക്കെട്ടും മുത്തുക്കൊമ്പനോടെ മാററലരെവെല്ലമാന
വിക്രിമാതിത്തനോടെ രങ്കകൃഷ്ണൻ രാകവനം [ചൂരൻ
വെട്ടിക്കൊട്ടെതന്നെ ഇടിത്താനയും ഒററക്കൊമ്പൻ

[ചോരു മുക്കത്താനയും

ചിന്നരായൻ കുന്നരായൻ ചിങ്കളക്കുപ്പലിൽവന്ത
തേവനാചകൻ പെരിയകൊമ്പനും ചെൻറുതിശൈവെല്ല
[മന്തക്കൊമ്പനും

കുന്നനാമതമൊഴും പൊന്നുംപെരുമാൾപെരിയ
കാട്ടാന രങ്കകൃഷ്ണതാതനും കമ്പലാൽകഴൽ പെരിയ
ഉന്നംമുനെ മാററനെ ഓട്ടിത്തുരത്തിക്കൊല്ലം [കൊമ്പനും
ഉത്തണ്ടരാചകോപാലനുംഓട്ടത്തുക്കൊല്ലാം പെരിയ
വന്നമതയാന്നെയൊന്ന പൊന്നും പരച്ചുരായൻ [ആനയും
താട്ടിമികുത്തണ്ടരാചനും കമ്പലാൽകഴൽ പെരിയ
ഇന്നുംപല ആനകളെ വന്നമായലങ്കരിത്തു [കൊമ്പനും
ഏറിയേരാക്കത്തമ്പാർവരവേ മാറിയേ നാട്ടുകാരുമണ്ടുവാർ

ഉക്കിരത്തുത്തുവെടി കൈത്തൊക്കുതുണ്ടു കഴൽ
 ഓക്കുവെടിവാണമെറി ഇഴുട്ടിയും ഓചമഴക്കും ചമരിചങ്കുടൻ
 കൂഴ്പ്യാളനങ്കൾ പണ്ടെ ക്കാരരെത്തുപ്പൊതിയും
 കൂടാരങ്കളൊട്ടകത്തിൻ മീതിലേ കോടാലിക്കുന്താലിക്കാരൻ
 എക്കാളും പൂരികൈമല്ലാരികൊമ്പുകോണക്കഴൽ [കൂട്ടവും
 ഇടക്കപ്പിങ്കുലാലവെള്ളവട്ടവും എണ്ണമില്ലാവെള്ള
 [വട്ടക്കടകളും

ചെൻറപ്പതിയിൽ വാറാൻ തിരുമലനായിക്കൻ
 [ചെൻറപ്പതിയിൽ വാറാൻ

അന്തരായപ്പയ്യനും കോതണ്ടപ്പയ്യനും
 അൻപാനകോതണ്ട രാമൻമുതലിയും
 ചിന്നക്കുതിരമേൽ നായിക്കൻചേനയും
 ചേരവെ മറുമുണ്ടാനതുമക്കളും; ചെൻറ.....
 നല്ലഇളംകുടിതന്നെക്കുടന്തവർ
 നാടിപ്പിറപ്പെട്ടനങ്ങുണ ചേരിയും
 തൊല്ലപ്പണക്കുടിതന്നെക്കുടന്തവർ
 തോവാളതന്നിലെ വീത്തിരുന്താരാം; ചെൻറ.....
 തോവാളക്കോട്ടയും തന്നെക്കുടന്തവർ
 ചൊല്ലത്തുലയാത പാളയക്കാരനും
 നാളാനനാൾ തോരയീത്താങ്കാട്ടരതിൽ
 നല്ലതോർ പാളയം ചെല്ലിരുന്താരാം; ചെൻറ.....
 വിരുത്തം

മരുമലർപുകഴും വഞ്ചിമന്നവരിരവിപിള്ളെ
 തരുതലർപടയുംതൊണ്ടു ഇത്താംകാട്ടെത്തുമുന്നേ
 തെരുതമിൾ നാഞ്ചിനാട്ടെ ചേരവേകൊള്ളയാടി
 വിരവുടനഴിത്തുപ്പൊട്ടാർ മിക്കവർമികവുരെല്ലാം.

രാജസന്നിധിയിൽ വിവരം ഉണർത്തിയത്

വന്തപടയുടെ പെരുപ്പമെല്ലാം
 മന്നവനേ ചൊല്ലത്തുലയാതല്ലോ
 മുന്തിതിരുപ്പതിസാരംതൊട്ടും
 മിക്കവടചേരിമട്ടുംപടെ
 എണ്ണത്തുലയാതെ തുരമക്കൂടും
 എഴുപത്തിരണ്ടു പാളയക്കാരും
 തിണ്ണത്തുടൻവന്തകിരുപ്പതുണ്ടേ
 ചേരമാനേ എൻറു അടി തൊഴുതാർ,
 കണ്ണമണിപോലെ ഇളവരചർ
 കാവലവരോടെ വിണ്ണപ്പമാനാർ
 എട്ടുവീട്ടിലുള്ളപടപട്ടാളം
 ഇടത്തറമാന്താണ്ടൻപോർ കണ്ടാരോ?

മരോരുരുപം (ഇടതിരി)

വന്തപടയുടെ പെരുപ്പമെല്ലാം
 വടിയൊഴുതുമ്പയുണരതർപൊരുപടി
 പടയാളികളിടചെരുമിട്ടുമാ
 കടിനമൊടലകടലതിന്ദതിര
 നട്ടുരമയൊടൊരു ലക്ഷത്തിനുമേൽ
 മന്നവനേ ചൊല്ലത്തുലയാതു
 മുന്തെച്ചില തരരുടൻ പൊരുതാർ
 മൂർത്തചെയ്തിറ പടയാളികൾ മുറ
 തീർത്തചെയ്യും പടിയതുതിട്ടം
 മർക്കരവരിവരൊട്ടുശരിയിട്ടുമാ
 തർക്കചെയ്തപൊരിതിട്ടം പടിമുകില

ഉത്തുത്തിരണ്ടു കൂടിനൻറായ്
 ഉതയകിരിയ്ക്കൊട്ടെ കണ്ടതുണ്ടേ
 മത്തരിത്തുത്തമ്മിൽ പൊരിലാമോ
 പാപി ഇവനോടെ എതർപ്പതുണ്ടോ
 വന്തപടയോടെപൊരുവതുക്ക
 വാചംതന്നെ ഏതോ മന്തിരിമാരേ
 മതുരൈതന്നെവന്ത പടകളോടെ
 പൊരുവതുക്കുണ്ടുവാചം പലതും
 ഏതുവിതും ചെച്ചോമെൻററചൻകേൾക്ക
 അൻറുപടവീരരേതോചൊൽവാർ
 ചെൻറുവെട്ടിത്തളുകി മുട്ടുകിട്ടുവാം
 ചേരമാനേ എൻറു അടിതൊഴുതാർ

വെള്ളച്ചേന്നെ ഇതിക്കിണയോ?
 തന്തിപ്പടയോടെ കുതിരപ്പട്ടെ
 തതിരിശനമൊടുവരുവന് പരിമാവുക-
 ലിരുചിറവും കരിച്ചകരം കരുക്കരിനവെ
 കുതിരകളുണിച്ചെരുവിനെ
 കനനിനവുടൻനടത്തിട
 തക്കകാലാളും പരന്തിതെന്ന
 എണ്ണത്തുലയാതെ തുരമക്കളും
 ഏഴുപത്തിരനൽപടതത്തിരമൊട്ട
 മഴമാരികൾ ചൊരിയിത്തനപടി
 തൊഴിൽ കറവർപട എതിരിട്ടുവതിനു
 ഒരു ഒരുമിപ്പൊട്ടുശരിയൊക്കവെ
 എഴുപത്തിരണ്ടു പാളയക്കാർ
 തിണ്ണത്തുടൻകൂടി ഇരിക്കിതല്ലോ
 ചേരമാനേ എൻറു അടിതൊഴുതാരേ.

തൊഴുതപൊഴുതന്ത പാരരചർ
 ചൂരിയമന്നവർ തിരുവുള്ളമാം
 ഇൻറല്ലക്കാരിയം നൻറല്ലക്കാണ
 ഇതന്നഉതയകിരി മട്ടം പാളയം
 പാളയങ്കൾചെയ്യും എൻറപോതെ
 പാപിത്തവർകൂടി പടൈകൂട്ടിനാർ
 വേളയൊത്തുടൻ പുലിയൂരിലെ
 വെല്ലുംപടിയാലെ പാളയം ചെയ്താർ.

വന്തപടയുട പെരുപ്പമല്ലാം
 മന്നവനെചൊല്ലത്തുചയാതു
 മന്നവരന്തമൊഴികേട്ട
 വാക്കുപറയെല്ലാത്തുകൂടി
 വിന്തയുടനവർ തമ്മിൽകൂടി
 വിതനമുറവീടുനെ
 വേറുനിനവുമില്ലാമൽ നിൻറാർ
 തരണിയെകൂതസിത്തനിവൻകരി
 ചേകരമാകചെപ്പത്തുടൻ പടയണിചെയ്യ
 മുന്തച്ചിൽരാമൻ പൊത്തപോരിൽ
 മുകിലവെള്ളച്ചേന്നെ ഇവർക്കിണയോ
 മുകിലവെള്ളച്ചേന്ന മുതലിമാരും
 നാട്ടിലുള്ള ചേവുകൾ ചെയ്യും
 നലമുടനെ നാട്ടിലുള്ളമന്തിരികൾകൂടി
 നലമൊർപരികരിവിരവാട്ടു നാട്ടിൽ
 പടയതുവടചേരി തിരുപ്പതിസാരംതൊട്ടും
 മുന്തിത്തിരുപ്പതിസാരംതൊട്ട്
 ഇത്തത്തവടചേരിമട്ടം പടൈ
 മിക്കവട്ടമതുകവെതാൻ വിളങ്ങുതലത്തിൽ
 വെണ്പരിചേകരമാകുകൂടി

സുധാലോചന

പാളയങ്കൾ പുലിയൂർക്കുരിച്ചിയിൽ
പാരരചർ പരികലത്തൊരല്ലാം
വേളയൊത്തുടനങ്കേ ഇരിക്കവേ
വേന്തർ മന്തിരിമാർകളിലേഴുവേർ
നാളെപ്പോരുണ്ടെന്നുക്കിനി എപ്പടി
നാമളേഴുവേരൊൻറാക കൂടിയേ
നാണക്കേടുവരാമൽ നിരപിത്തു
ചമുതാരിത്തൊരുമൊഴി കൊള്ളുവോം"

എൻറുചങ്കും കൊടിവീരൻ കേൾവൻ
ഏററവീടതിലെല്ലാം കൂടിയേ

നിന്നവർ വെതനയുറടനെ
അളംപരികരിചേകരമാക
അണിയെടു ഇഴട്ടികൾ കന്തങ്കൾ
അമ്പുറപ്പണി കാലാൾകൾ വന്തവകചേൽ
തന്നിപ്പടയൊടെ കുതിരയോടെ
തക്കകാലാളും പരത്തുകാൺ
തരണിയെങ്കും പുകൾപൊവെതാൻ
ചമർക്കളത്തിൻ എക്കളത്തുടൻപാളയമാക
ഇതത്തുടന്നെ എഴുപത്തിരണ്ടുപാളയക്കാരും
ഇന്നും പിറതാനികളൊക്കെക്കൂടി
എഴുപത്തിരണ്ടുമാന്തിരിമാർകളുംകൂടി
വെങ്കലമുരശൊടുകിട്ടുപിടിമേളം
മേവിയതമ്പട്ടം കിന്നരമുടനെ
എണ്ണത്തുലയൊതെതുമക്കളും
എഴുപത്തിരണ്ടുപാളയക്കാരും
തിട്ടമുറത്തവർതമ്മിലിരിക്കവെ
തിരമുടന്നെ ഒട്ടകപ്പടയും ഒഴിന്തിറക്കി
ഒരിമിത്തവർകൾ ഒരുകിയെന്നില്ലവെ

വെറുധാന തിരുമലൈനായിക്കൻ
 വേലയുനെപ്പോലൊരുതരൈതനെ
 കൊൻറല്ലാമലേ രാമയുപ്പൻനമ്മെ
 കോട്ടയ്യുള്ള ഇരുത്തവുമാട്ടാനെ
 എല്ലാരുമൊത്ത തുക്കിനി എപ്പടി
 എണ്ണിഎണ്ണി വിചാരിത്തടക്കിയേ
 'വമ്പനാം ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയേ
 മാറാൻപോരിലിറക്കിക്കൊടുപ്പോമോ?'
 നില്ലാമൽ പിന്നണിയിട്ടുവാക്കിയേ
 നിക്കുംപാതു കുതിരപ്പട്ടൈവന്തു

തിട്ടമറിക ചേരമാനേനീർ
 തിരുമൊഴിയരുളി ചെണ്ണികൾപൊളിയ
 ചേരമാനേ എന്നവർവിണ്ണപ്പ ചെണ്ണാർ
 തിണ്ണത്തുടൻ ചെൻറങ്കിരുപ്പതുണ്ടേ
 ചേരമാനേ ഏൻറുക്കുടിതൊഴുതാൻ
 വന്തപടയോടെ പൊരുവതുക
 വാചംതനെയേതോ മന്തിരിമാരേ
 മതുരതനെ വന്തതുരകളോടെ
 ചൊരുതുവതുകുവാചംപലതും
 ഏതുവിതംചെല്ലാമെൻറുരചർകൾ
 തിറമൊടുചേകരമാക ചേവുകൾ
 തങ്കൾചിനത്തുമുടുകിടതിറമുടൻ
 പലചട്ടത്തുടനെ തിറമുടൻ
 വെട്ടിച്ചരഞ്ഞ അറപ്പോമെൻറാർ
 അന്തമന്നർ തിരുവുള്ളമായ്
 അൻറുപടവീരരേതോ ചൊൽവാർ
 ചെൻറുവെട്ടിത്തളുകിമുടുകിട്ടുവോം
 ചേരമാനേ ഏൻറുതൊഴുതാൻ
 ചെയ്യുംതിറവീരൻ നീരഞ്ഞനെ
 ചെയലുടനെതിട്ടമാക തിരുവുള്ളത്തിൻപടി

ചല്ലിയമായ് വള്ളെന്തുകൊണ്ടേപിള്ളെ
 തലയ്ക്കൊടുപോന്നാൽ പിന്നെ പടയില്ലെ
 അന്തചെയ്തിക്കുള്ളോലയെഴുതിയേ
 രാമപ്പയ്യനിക്കൊടുത്തീടിനാർ
 വിന്തയാലിന്തക്കാരിയം നാമെല്ലാം
 വേന്തർതാനം അറികയൊണ്ണാമല്ലേ
 ചിന്തയാകുമൊഴികേട്ടടക്കിയേ
 തിട്ടനേമുകും കാട്ടപ്പറച്ചൊട്ടാർ

മഹാരാജാവിന്റെ കല്പന

വന്തുകുടി എല്ലാരുമൊത്തമിത്തു
 മന്നരേമുകും കാട്ടിനിൻറാർചെൻറു

തിരുക്കുറുവിലിൽ ചട്ടമാകയിത്തു
 തരണികളും മയക്കവ പൂശുകൾചെയ്തു
 വെററിയുടൻ പലരുടേനെയെന്തർത്തു
 വിരവുടൻ പടകൾവെട്ടിമുട്ടക്കി
 അടന്തരിവെട്ടി വിരട്ടിട്ടുവോമെൻറാർ
 അറിന്തുകൊള്ളിലാം ചോരതന്നെ
 എൻററചർചെരുമാനെന്ന അടിതൊഴുതു
 എൻറന്തമന്തിരിമർകൾതാനാം
 ഒപ്പമായ്ത്തൻവാന്തുകട്ട
 ഉടൻതന്നെ ഒരുമിത്തവർകൾ
 ഒരുമൊഴിയുകവെ തിട്ടത്തുടൻ
 പടയണിചകുരമാകവെ
 ചെന്നുയൊടുതകിൽ കൈയുദ്ധക്കു
 ഇതന്തയകിരിയിൽ പാളയംചെയ്താർ

എന്തൻ മന്തിരിമാരേ അടുത്തനാൾ
 രാമപ്പയ്യൻപടൈക്കാകവാനാനേ
 കോട്ടതന്നെ അടത്തിരുന്താലുംതാൻ
 കൂണ്ടുദേശത്തെ നീർത്തുളിയാക്കുവൻ
 വാട്ടമില്ലാവടുകപ്പടയോടെ
 മന്തിരിമാരെ നീക്കളെല്ലാവരും
 ചട്ടമാകവേ കെട്ടിച്ചുമെന്തല്ലോ
 ചെല്ലവേണം ഇടംകൈവലംകൈക്കു
 ഇപ്പമാകവെ നെറ്റിക്കൈതന്നിലേ
 ഇന്നാരിന്നാരെന്നെക്കൂടിച്ചൊല്ലുവിൻ

മന്തിരിമാരുടെ മറുപടി

മന്നവരും തിരുവുള്ളംപററവേ
 മന്തിരിമാരുംതാനേതോ ചൊല്ലുവാൻ
 നാണയത്തോടീടം കൈവലംകൈയ്യു
 നാകും ചെല്ലവോം നെറ്റിക്കൈയ്ക്കൊളിപ്പെല്ല
 എൻറിനവേ അവർകൂറുമല്ലോതെ
 ഊരവിഷ്ടിപ്പിള്ളെ തിട്ടനേക്കാതുവാൻ
 “ചൊന്നനെറ്റിക്കൈ തന്നിലേനാൻ പോരേൻ
 തുക്കവഞ്ചി അറ്റശരെ പോരുകായ്”
 ചേരമാനെതൊഴുതുവിടകൊണ്ടു്
 ചിറന്തമന്തിരിമാരും തിരുമ്പിനാൻ
 വാരംവാരമായ് തങ്കൾതങ്കൾവീട്ടിൽ
 വന്തിരുന്താരാം ചിന്തെക്കളിപ്പോടെ

വീരചൂരൻ ഇടത്തറത്തേവനും
 വെള്ളികെട്ടം കുഴൽക്കാരുക്കുട്ടവും
 ചേരിളമ്പയിൽ മാത്താണുവമ്മതും
 ഇണക്കുംകോയിക്കൽ തന്നിലിരുത്താരാം

രഹസ്യക്കുത്ത്

വിരത്തം

ഇരുത്തുപാതവർകളെല്ലാം എഴുതിമുൻകൊടുത്തുവിട്ട
 തിരുത്തവകാലതന്നെ ചെൻറുരാമപ്പയ്യൻ കൈയിൽ
 പൊരുത്തവേ കൊടുത്താനോട്ടൻ പുകൾപെറ

[കണക്കർ വാങ്കി

വരുത്തമാം, കാലവാചകം തിരുത്തമായ് ഉരക്കലുററാർ

ഉരത്തനാലോലെ നാങ്കൾ ഉതിക്കുമുൻ പണ്ടെക്കുവാറോം
 പൊരുത്തമായ് നെററിക്കൈയ്ക്കു പൊരുതിൻറ തുരയേ

[നീങ്കൾ

വിരുത്തമായ് വളെത്തുകൊണ്ടു വിരവുടൻ ചതിവതാക
 തിരുത്തമായ് തലയുടുകൊണ്ടു തിരുമ്പുവീർ നീങ്കളെൻറാർ.

രാമപ്പയ്യന്റെ ചിന്ത

എൻറവാഞ്ഞേകേട്ടുപോതെ രാമപ്പയ്യൻ മനംമകിഴ്ത്തു
 നൻറനപേരങ്കിരക്കു നല്ലതുരെ ഇരവിപിള്ളെ

യാത്രക്കുള്ള ഒരക്കം

പൊരുവതുകുതുകളെല്ലാം ചോർക്കോലംകൊണ്ടൊരുക്ക
 കരുണയുററ പരികലത്തോർ കട്ടിച്ചമത്താരേ അവാർ

[കളെല്ലാം

എല്ലാതും ഒരുക്കിയല്ലോ അൻറുപടൈ പുറപ്പെട്ടമ്പാൾ
 അവരുടേ തായാടം കനവുകളാർമുനിരവു
 കണ്ടുമനംകലങ്കിടവെ കാരിഴയുംഏക്കമുറു
 വല്ലാതംതിൻപുയത്തോൻ മാതാവും ഏതോ ചൊൽവാൾ.

അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം

എൻമകനേ എന്നിരവി ഇൻറുപടൈചോകാതെടാ
 കമ്വിനൈപൊല്ലാതു കേളുമെടാ എൻമകനേ
 വല്ലാതെ കനവുകളേണ്ടൽ വരംപലങ്കളെപ്പിടിയോ
 വാതുക്കൽ നീരാഴി വരമ്പിടിനൂനിവരക്കേണ്ടൻ
 അലുമരമുട്ടോടെ അടിനവണ്ടുവിഴുംകേണ്ടൻ
 നരിയുംവന്തുകോഴിയെത്താൻ നടുക്കുപ്പററിപിടിയ്ക്കേണ്ടൻ
 പുലിയും ഒരു അട്ടത്തിൽ പതുക്കിപ്പററിപിടിയ്ക്കേണ്ടൻ
 തിരളാനക്കുട്ടമതെ ഒരു ചിങ്കംപററികൊല്ലേണ്ടൻ.
 നാൻവളർത്തകിളിഅന്നത്തെ ഒരു നല്ലരകംതീണ്ടേണ്ടൻ
 പെരുതാനകീരിയെത്താൻ; ഒരു വിഷനാകംതീണ്ടേണ്ടൻ
 കൊത്തളം ചേരിലങ്കമതിൽ; ഒരു കൂവയുരുത്തഴുംകേണ്ടൻ
 കൂവയല്ലാത്തുതമേ അയ്യോ കൂറുവൻകാൻ എന്നിരവി
 കൂറുവതോ മാറാനോ ഉന്നെ കൊല്ലുവന്തമത്തുതവോ?
 പന്തിയിലെകെട്ടിനിൻ വന്നപരിയിരുത്തണ്ടവെട്ടി
 പന്തിയിനിൽ ഉൾപ്പുകുന്തു നാനുംമറവൻകൊടുപോകക്ക
 [ണ്ടൻ

കൽക്കളത്തിൽ മകനേവർ വഞ്ചി കാവലവർതിരുനാളിൽ
 ആറാനതിരുനാളിൽ അവർ അമ്മൻകുഴുവേറക്കേണ്ടൻ

ഏകാനതിരനാളിൽ, അയ്യോ എന്തത്തിനിൻമേൽനടത്തിട്ട്
 എട്ടാനതിരനാളിൽ; തേർ ചട്ടമുടനലങ്കരിത്തു [വാർ
 ഒൻപതാനതിരനാളിൽ; അമ്മ ഉമയുമൊരുതേരേരി
 പത്താനതിരനാളിൽ; തേർ പവനിവരക്കണ്ടെൻനാൻ.
 വലിത്തുവന്തതേരിനട; അന്ത വണ്ടിനാലുംഉടൻതിരിയ
 തിരിത്തവണ്ടിതാൻതെറിത്തു; അയ്യോ തേർ ചായ് നൂവരം
 [പോതിൽ
 തലയലങ്കാരംമുറിത്തു; പൊന്നം താഴീടുംഉടയക്കണ്ടൻ
 അല്ലാമൽകണ്ടകനാ; ഇന്നും അനേകമുണ്ടുംഉന്നാണേ.

അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം (മറ്റൊരു രൂപം)

പോകരുതെൻമകനേ! ഇന്തപ്പടക്കംകൊതു ഉന്തന്നാലേ
 മോപംപിയല്ലയോടം രാമപ്പയ്യൻ രാകാതിക്കാരനല്ലോ
 മന്നരംചൊന്നാരോ ഉന്നെപ്പടക്കം
 കന്നിപ്പടക്കിൻറുതന്നെ നീ പോകരുതെ
 വാതുഉനക്കെന്നടാ? ഇന്തപ്പടക്കംകൊതു ഉനക്കാരെടാ?
 ചാതിമുറക്കുതാലികെട്ടിവെത്ത പാതകിന്നാനന്നാനാ?
 മൈന്തനേ എന്തൻവാത്തകൾതള്ളി നീ
 ഇന്തപ്പടക്കെൻറുചിന്തവക്കാരെടാ
 ഉന്നെപ്പെറുവതുകു ചെയ്ത്തപം ചൊന്നാൽമുടിയുമോടാ
 കന്നിനാൻപെട്ടപാടുകലിയും തന്നിലാരോട്ടുചൊൽവൻ
 കന്യാകുമാരി പകവതിക്കുന്നമാനം
 ചൊന്നിനാലേപിള്ളെ മുനമെതീപ്പിത്തേൻ
 പിന്നെനാൻചെയ്ത്തേരു അന്നതാനങ്കളേ
 എന്നവിതമെൻറു ചൊന്നാൽമുടിയുമോടാ?.....

മകന്റെ സമാധാനം

എത്തിനൈതാൻ വിലക്കിനാലും ഇരവിപടെ

[പോറൈനെൻറാർ

മത്തരിക്കുവണ്ടാമേ മാതേപടെ പോറൈനെൻറാർ

ഏഴുകടൽക്കപ്പാലേ ഇരുമ്പറയും പൂട്ടിവെയ്ത്തു

ഇരുമ്പറക്കുള്ളിരുന്താലും എമനടയാ തുതർവന്താൽ

ഇല്ലെയെൻറാൽവിടുവാർകളോ?

തായാർചെല്ലെക്കളാമൽ; പിള്ളെ താർക്കഴലേ ഏവി

[വിട്ടാൾ

വാടിനീ പെൺകൊടിയേ; ഉന്തൻ മണവാളൻ പടെ

[പോറാൻ

നാൻവിലക്കെ കേളാമൻ; ഉന്തൻ നായകന്റാർ പടെ

[പോറാൻ

കാൽപിടിത്തു മുറമയിട്ടു; എന്തൻ കൺമണിയേ! വില

[ക്കിടെട.

ഭായ്യയുടെ ഭരണം

കേട്ടുപോതന്തപെൺകൊടിയും കെട്ടുമതിയോവെന

[മൊഴിന്താൾ

പഞ്ചത്തേചലതന്നെ പയ്ക്കാടിയാൾകൊയ്തുടുത്തു

വാർമിഴിക്കു മൈയെഴുതി മിഞ്ചുംകടന്താനരയ

കൊഞ്ചിചിലൈപോൽ നടയായ് കൊടിയിടയാൾ പുറ

[പ്പെടുവാൾ

കാലുക്കുവീരതണ്ടെ അതുകിണങ്കുക്കെയ്യവളെ

പൊൻപോലെക്കുടൈപിടിത്തു മെല്ലിനല്ലാൾപിള്ളമുന്നേ

മങ്കനല്ലാൾവന്തനിൻറു മന്തിരിയോടേതോചെൽവാൾ

ഭായ്യയുടെ അപേക്ഷ

ഭായ്യ:—

എൻകണ്ണേ! പർത്താഭേ! നീർ ഇൻറുപടൈപോകവേ
കമ്മവിതിപൊല്ലാതു കനവുകളെതിൻപലങ്കൾ [ണ്ടാം
നേററിരാവുപഞ്ചനയിൽ നിത്തിരതാൻ ചെയ്തയിലേ
പാത്തിരിക്കച്ചുനിയൻവന്തു പത്താവെക്കാട്ടുപോകക്കണ്ട
മങ്കിലിയംഇഴൈപെരുകി മടിമീതിൽവിഴുവുങ്കണ്ടൻ [ൻ
വാചലിലെനിൻറപനൈ വന്തുവിഴുന്തഴിയക്കണ്ടൻ
മുൻവായിൽ മുത്തുകി മുന്തിയിലേമുടിയക്കണ്ടൻ
നാൻവളർത്തകിളിഅന്നത്തെ നല്ലരകംതീണ്ടക്കണ്ടൻ
പൊന്നിലങ്കംമെത്തയിലേ പുകച്ചുതുപറക്കണ്ടനേ
കണ്ടകണ്ടചൊല്ലനങ്കൾ കാവലങ്കുപൊല്ലാതു

ഇരവി:—

ഏന്തിഴയാൾ മൊഴികേട്ടു ഇരവിയുമോ ഏതോ ചൊൽവാൻ

അമ്മയുടെ അഭിപ്രായം

മാതാ;... മന്നവനെതുരമകനെ: ഉന്നാതെപടപോനാൽ

എന്തരുപെററുകവി എൻമകനെ എരിയുതെടം
മാറാതെമറവരോടെ മീരോപാൽപടപൊരുതാൽ
വാറവിതിഏപ്പടിയോ തേരതില്ലേഎൻമാനവും
മിഞ്ചുപടിപടൈപോനാൽ എന്തൻനെഞ്ചുംകലങ്കാതെ
കൊഞ്ചവുന്റീ പാരായോ എന്തരുകണുണിയ!

ഇര..... പിള്ള:—കുണ്ടപടവെൻറകൊണ്ടു ആണ്ടവനരുപ്പടിയേ
താണ്ടിമുന്നേവന്തിട്ടുവേൻ തായാരെവിലക്കാതെ
മിഴിത്തവിഴിങ്ങലുംമുന്നേ അഴുത്തമുള്ളവളാലെ
എതർത്തുവന്തരമപ്പയൻ കഴുത്തനാനുംഅരുത്തിട്ടുവേൻ
മുത്തഅമ്മതായംരെ യാത്തിരയിൽ വിലക്കാതെ
മാറാരാനോടെപടപൊരുതു മാത്തിരത്തിൽവന്തിട്ടുവേൻ

മത്തരിക്കവെണ്ടാമേ മങ്കയരേപോയ് വാരേൻ
 ഏഴുകടൽക്കപ്പാലേ ഇരുമ്പറയ്ക്കൂട്ടിവൈത്തു
 ഇരുമ്പറക്കുള്ളകിരളു എപ്പടിതാൻകാത്താലും
 എമടയതുതർവന്താൻ ഇല്ലെയെൻരാൽവിടുവാരോ
 മത്തരക്കുടവെണ്ടാംകാൺ ഏഴുതിനവിതിപഴുതാമോ
 വിളയ്ത്തപയിലുപ്പുതൂക്കു വിതനപ്പെടവെണ്ടാമേ
 മന്നമുനേനമൊഴികൊടുത്താൽ മാറിനിൽപ്പതാൺമയല്ല
 എൻതരത്തിൽ മന്തിരിമാർ ഏഴല്ലാരുപടപോക
 നാൻതനിത്തു ഇക്കെന്നിൻറാൻ നകയാരോ? എന്നെമന്നർ
 എന്നോടെവിലക്കാതെ പൂക്കൊടിയേനാൻപോരേൻ

മെത്തമുള്ളമറപ്പടയ കത്തിവെട്ടിത്തുരത്തിടുവേൻ
 അത്തരക്കപ്പത്തിമണ്ട പെററവളെതായാരെ
 മേതിനിയിൽ രാചക്കിത്തതാസനാന മന്തിരിനാൻ
 പുതുചെയ്തമറപ്പടയ തുണ്ടുതുണ്ടായ് വെട്ടിടുവേൻ

മാതാവ്:—മത്തനമൊഴിയെക്കൂട്ട മാതാവുമതിമറത്തു
 വേദവിനൈവന്തിട്ടാമ കൺമണിയെ പോകാതെ

ഇരവി:—മൊഴിയെക്കൂട്ടുവാളിരവി മനതിൽകൊഞ്ചുവിതനംവൈത്തു
 ആണ്ടവനരുപ്പടിയേതാണ്ടി പടൈപോരെന്നെൻറാർ
 മോതിക്കൊണ്ടുപടൈപൊരുതാൻ വാറവിതിവന്തിട്ടും
 വാതുചൊന്ന രാമപ്പയ്യൻ കഴുത്തനാനുംഅടുത്തിടുവേൻ

മാതാവ്:—മാറാതെ തായാർനിൻറ മകനോടെവാത്തചൊന്നാർ
 മാറിവരുംമൊറാണെനീ മീറുപടൈപോകവേണ്ടാം

ഇരവി:—എൻറമൊഴികേട്ടിരവി മനതിൽകൊഞ്ചു വിതനംവൈത്തു
 ആർവിലക്കുംകേറക്കമാട്ടേൻ ഇൻറപടൈപോരെന്നെൻറാർ

മാതാവ്:—എൻമകനെ എന്നിരവികൺമണിയെ പൊൻമകനെ.

നന്മയില്ലാതെ കനവുകണ്ടനെ അയ്യോ നന്മയില്ലാതെകനവു
 കണ്ടേനേ

ഭായ്:—ഇന്നുമൊൻറുചൊല്ലുക്കേളും എന്നെവളർത്തപർത്താ
 പത്താംചനിപിടിത്തു പരിയിളക്കംകാലമിതു [വേ
 കണ്ടകനാവത്തനയും കാവലക്കുപൊല്ലാതു
 വിത്താരമലർമാർവാ വിരൈതുപടപോകവേണ്ടാം

ഇ:വി:—വാറവിതി എങ്കിരുതും വന്തിടുംകാൺമങ്കയരേ
 കൊടിയിടയേപോ നീയെൻറു കൊത്തളത്തിനുംപ്പു
 .[കുന്താർ.

ഏറാലുംപെരിയമരം മൂടയത്താൻവിഴുതു
 പാറമലപോലെ ചായക്കണ്ടനേ; നാൻപാറ.....
 വാട്ടമില്ലാകുട്ടനരി കൂട്ടമാകുകാടിവതു
 കോട്ടികൾ പലതുംചെയ്യക്കണ്ടനേ; അയ്യോ കോട്ടി.....
 പെരുതാനകൂട്ടംവതു ചിങ്കംപാറിക്കൊഖണ്ടൻ
 ആടുകുതിണ്ടിപോകകണ്ടനേ;നാൻ ആ.....

മാതാവു മരുമകളോടുചറയുന്ന ഭാഗം

പടൈക്കുപ്പാവതർക്കിരവിരുക്കും പർവയക്കണ്ടമ്മതായാരുടൻ
 വടിയുന്നകണ്ണനീരും ജാലിയചെ മങ്കയവിളിത്തമ്മമൊഴിന്തിടുവാർ
 കനം! കരുക്കരിലേ! മരുമകളേ! കണവൻ പടൈപോറാൻവിലക്കിടെടി
 തേനേ! പൈകിളിയേവ! മാതരസേ! ചെൽ! കണവൻ പടൈപോറാനെടി
 വാനംവെറിക്കുതെടി എന്നുതയ മനസ്സമക്കിനിപോലെ എരിയുതെടി
 ചെങ്കനലതിലെയെണ്ണേചർത്താപ്പോൽ അങ്കവുംപതരുതുആവിതളൊടുതു
 പൈങ്കാടി പൈകിളിയേ മരുമകളേ ബാലകനിരവിപിള്ളെപടൈ
 പോറാൻ
 തായേപിരിതുവിട്ടു പടൈപൊരുതു ചണ്ടക്കുപോകവേണ്ടാം വിലക്കിടെടി
 വെട്ടിപടൈപൊരുതുപഴിവരുകിൽ വെതനമെന്നക്കല്ലോടി മരുമകളേ
 ഉറന്നമുക്കു വേറെമുകുംപാർക്കു ഒരുക്ഷനയെ ദൈവംവിതിത്തില്ലെടി

നല്ലപിരായത്തിലുണക്കൊണ്ടുവന്തല്ലോ മരുമകളേ!!
 നാട്ടാർകളൊക്കെ അറിയുംപടിക്കുന്ന വേട്ടുകൊടുവന്തതു

വിരുത്തം.

മങ്കയർമൊഴിയെത്തട്ടി മന്തിരി ഇരവിപിള്ളെ
ചങ്കയാൽപടൈക്കുപ്പോക താനവന്നൊരുക്കുംനേരം
തങ്കയ്യിൽ പാലൻതന്നെ അഴകുടൻകെട്ടിയിട്ട
കൊങ്കുമാമലയിൽവാഴും കുറമകളെതിരേവന്താൾ.

കാത്തിയുടെ മലം പറച്ചിൽ

പുകൾപെരിയകാർകുഴലേ വാരായ്നീ എന്നാ
പുത്തിയിനാൽ പല കുറികൾപൊയ്യല്ലാതെ ചൊൽവായ്
കൊടിയകുറിനാൻ ചൊല്ലുറേൻ കുറിനൈറിയായ്കേളും
കേളുമെന്തൻതായാറെ കിറുപയ്യുള്ളകുറികൾ
അണഴകൻപടൈപോന്നാൽ വതംവരുമേരമേ
മന്തിരിമാർതാൻകൂടി വരിശയുടൻനിന്നതു
ഉപായമാകാലമുൻറുകൊടുത്തുവിട്ടാരമേ
സുന്തരൻനേർവടിവഴകൻ മന്തിരിനല്ലിരവി
തൂലക്കുംനൈറിക്കൈതനിലെ ഇറക്കിവെട്ടിപ്പടുവാൻ
വിട്ടുവിട്ടാരെടുപേരും നായക്കന്മാരെല്ലാം
പഴികാരൻ ഇരവിതനിയെ ഇഴുവരിളങ്കടിയിൽ
ഉളളോലൈ വാചകത്താൽ ഉൻമകൻതൻതലയെ

ചെല്ലപ്പിള്ളൈപാലെയെന്നെ വളർത്തേന്നെദീപമരുമകളേ !
തീവിയനെയൊക്കവടെ പോകവേണ്ടാം ചെറുതുവിലക്കിട്ടെടി
സുന്ദരിയാൾചെൻറടന്നെനീരടി തുയിലുംപകർത്തുതു
ചുട്ടതിരുനീറുന്നെററിത്തടമതിലിട്ടതി ഭംഗിയുടൻ
ചന്തമതേരുന്നതിലസക്കുറിയിട്ട ചപ്പുതുടമ്പിൽപൂശി
ചന്തനവും ചനിനീരും കളച്ചുകൻറായണിനുകൊണ്ടാൾ
കോതയാൾമയിലനുംപോലെ നട്ടൈവയ്ത്തുവാനുക്കൽ ചെൻറ
കൊഞ്ചവുംപൊരുമൽ ഇൻറവടെപോകവേണ്ടാമെൻ പ്രാണനാഥാ
ബാലപ്പിറായത്തിലെന്നെച്ചേർത്തമണവാളം!
ഇപ്പാൾമങ്കയെവിട്ടുപടൈ ചാവറയ്ക്കുയർമാള

തെളുറ്റിയകുറമകളേ! ചെമ്പ്രിഴയേപാരായ്
 തീർക്കുടൻകുറിപലങ്കൾ തിരമുടനെഉരപ്പായ്
 തേൻമൊഴിയാളവളോടെ കുറിപലതുംകേൾക്ക
 നാഴിനെല്ലെമുറത്തിലിട്ടു നാലുപങ്കായ് തിരിത്തു
 നട്ടുവിലുള്ളനെല്ലെടുത്തു നല്ലുകുറിപാർത്തു
 വന്മയുള്ളകന്നിമാരെ മനതിലുംനിന്നതു
 തിന്മയുള്ളകുറികൾ ചൊല്ലുവരുകിതെടീയമ്മേ
 കൊടിയിടയാൾ തായാർത്തൻചെറുവിരലൈപിടിത്തു

ചോലക്കിളിയുംപിറവുംപോലെ നാമിരുന്തേരം

വേട്ടക്കിടംപോലെ നീർപോറീരേ എന്തെന്നയ്യം

മരൊരുപം

കേളുമ്മത്തായാരേ കിരപയുള്ളകുറികൾ
 കിരപയുള്ളകുറികൾചൊല്ലി വരുകതെടി അമ്മേ
 എന്തയകുഞ്ഞരേനീ എണ്ണകഞ്ചികൊടുവാ
 ഏറാതൊരുവെറിലയും അടക്കയും കൊടുവാ
 ചിതമകഴുംപടിയേനീ മുറത്തിലിട്ടുകൊടുവാ
 ചെമ്പ്രിഴയാൾ കുറമകളെമുണെക്കൊണ്ടുംവൈത്താൾ
 അന്തമുറനെല്ലെടുത്തു അഴകുകുറിപലനെ
 ആരായ്തുനനംമകിഴ്തു ആയിഴയുംചെൽവാൾ
 കരുണയുള്ളപടവീട്ടിൽ മന്തിരിമാർകൂടി
 മന്തിരിമാരനപേരുംകൂടി വിചാരിത്തു
 വളർപൊവെരമല്ലയുൻ തനക്കോലെയെഴുതി
 വടിവിന്തടൻചടയെടുത്തുവരുകിതുകാണമ്മേ
 ചെണ്ടപ്പടവീട്ടുതന്നിൽ തേടിപോകക്കണ്ടൻ
 ചുന്തിരമംവടിവഴകൻ മന്തിരിവംളിരവി
 അവരിന്തിരനെപ്പോലെപിള്ളെ പൊരുതുനില്ക്കുംനേരം
 എല്ലാംകൂടിമലൈ കേറിക്കൊൾപാരമ്മേ
 കപ്പമിട്ടുകുതിരവിട്ടു മറവർവത്തുവളത്തു
 കൊടിയിടയേ! ഉൻമന്തിരിതലയുംകൊടുപോവാർ
 ചന്തയങ്കൾവരാതു എന്തൻകുറിപലനേ
 ചമർക്കളത്തിൽപോകരുതെ തടുത്തുവിടുംതരയേ

ഉള്ളവിതിപ്പിടിയിനാലെ പിള്ളയെത്താൻവളരെ
 തെളുറ്റിയമറവർകൊടുപോകക്കണ്ടെന്നമ്മ
 വണ്ടണിയുംപൂക്കുഴലേ പാടെടുക്കുന്നേരം
 വായ്ത്തതലെ ഇല്ലാമിൽമറുക്കിനിൽക്കക്കണ്ടൻ
 കൊന്തലരും മന്തിരിതാൻവളർത്തതിലൊരുവൻ
 കൊണ്ടുവരക്കാണതെടീ മന്തിരിതൻതലയെ
 ചന്തയങ്കൾപാരാതു എന്തൻകുറിപലങ്കൾ
 ചമർക്കുത്തിൽപോകാമിൽ തടുത്തുവിടുംതായേ

ഇര:പിള്ള:—അന്തനേരം ഇരവിക്കുട്ടിപിള്ള
 ആലകാലവിഷംപോലെ കോവിത്തേ
 വിന്യസുത്താർഉലയിൽ മഴുക്കുപോൽ
 വിരിണമുടിനികുടി മനതരിശമുടവിഴയം
 വിഴയമുടനെപതിതിടനെവരവുശരിയായ്
 ചുറ്റുതിളടനികുടി അരചർപടമനതിലറിയ
 തുരിശമുടനിൻറ തായാരുചൊൽക്കുരിശമാം
 വികിണ്ടാടിയേ തായാരുമുൻചൊല്ല

അന്തനേരം ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളെ
 അമ്മമകയർ ചൊന്നമൊഴിതവറി
 നന്മയൊടുപടൈക്കണ്ടുവരുവതിനു
 മനതൂറത്തേ അലകടൽതിരയതുപോൽ
 വരംവൻവട്ടുകരൊടുപടൈപൊരുകിൽ
 അങ്കവല്ലൊരുപഴികൾവരുമെന്നു
 നിനവുചൊല്ലിയമങ്കെ തന്നൊടെ
 ആലകാലവിഷംപോലെ കോവിത്താർ

പാടുപട്ടാലുമെന്നാൽമുകിയാതു
 പടനമുറവലതുമരുതര വേണമിനിമേൽ
 പണ്ടുമാമർപടപൊതുപഴിമീണ്ടുവന്തം
 പൈഞ്ഞാടീചൊല്ലെക്കേളാമിൽപോവീരോ
 കാൽപിടിത്തങ്കഴുതു മുറയിട്ടാൾ
 വാതിയായ് മരണമുണ്ടുപടവീഴുമുതും
 വലിയെവരുകിലരുത്തരു കുറമറവരുവോ
 കണ്ണരശേപടക്കിൻറു പോകാതെ
 തുക്കമില്ലെപ്പടക്കിൻറുപോനാലും
 തുരക്കാടിവരുകിൻറ കുതിരപ്പടൈ
 തൊങ്കലിട്ടുപട്ടാണിപരി ഏറിവരവെ
 തുണിത്താലും ഉയിർകൊണ്ടുപോകുമേ
 എത്തിനെതാൻ വിലക്കിനാലും
 ഇരവിപടൈപോറെനെൻറാർ
 അങ്കൈപോനാൽ വാറവിതി ഇങ്കിരുത്താവാതോ
 വളൈത്തപയിലുപ്പുതുക വെതനപ്പടവേണ്ടാമേ
 ചിത്തിരംപോൽ ഇരവിപിളൈ
 ചിറന്തനീരാടപുറപ്പെട്ടാരേ.

വെന്തെഴുന്താരുലയിൽമഴുകുപോൽ
 വിതനമേറിയേ അമ്മമനംകലങ്കി
 ചതിയോവരുമെൻററിയേനെൻറുപുലമ്പ
 വേരൊരുവർ എന്നക്കുതഞ്ചമതില്ലെ
 എന്നവർതാകമുറുടൻ വേക്കൈവനത്തിൽ
 നിൻറിളകിവരുപടികോപമതാകി
 നിക്കിൻറമന്തിരിയെ നോക്കിയേ
 വെക്കുണ്ടോടിയേതായാരുമുൻചെല്ല.

ദൃശ്യകനം

നീരാടിക്കരതന്നിലേറിയേ നീലകണ്ഠശരണമെന്നിങ്ങ
 പാരപ്പട്ടമരത്തിലിരുന്നൊരു പല്ലിവരുവലംതോളിലെവിഴ
 കണ്ടകണ്ടകുറിപലംപൊല്ലാതു തൊട്ടനല്ലുകുറികണംപൊ
 ല്ലാതു
 ശോകമാകെതിരുമ്പനീരാടിയേ തിരുവിച്ചെൻറു നീരാടി
 പിള്ളയും
 നീരാടിക്കരതന്നിലേറിയേ നീലകണ്ഠശരണമെൻറുനിയേ
 നെററിതന്നിലെ നീറുമണിത്തല്ലോ തന്നടയഇലങ്കന്തന്നിൽ
 വര
 അരത്തുകൊണ്ടുവന്നൊരു ചന്തനം അടിത്തുകമിഴ്ത്തപോൽ
 കീഴേവിഴ
 മനതിൽ ചില പീടകൾവൈത്തല്ലോ മകിഴ്ത്തേമുടിയും
 പുനൈനുകെട്ടിനാർ

ചന്തനമരക്കച്ചെറുക്കൻപോക
 ചാണ്ടുപന്നീൽചച്ചാതുകസ്തുരിയോടെ
 ചേർത്തവാടകൾചേർത്തരപ്പതിനായ്
 ചെറുക്കുന്നോടെ ചട്ടവട്ടംകെട്ടിളടനവർ
 മങ്കുതന്നെ അരുക്കിയക്കഴുത്തേ
 ചാതമെടുവെകതുരിശമതാകവെ
 തക്കനല്ലപട്ടപൊതുവതുക്ക
 പാടുപെട്ടാലുമെന്നാൽ മുകിയാതു
 പത്തിമുത്തിയതാകിയ പെൺകൊടി
 തത്തിയത്തുടൻപിള്ളമുൻവന്തു
 മനതൂണൊതു പാതകമാകവെ
 നാക്കുരത്തിടുംമൊഴികേട്ടിടാമിൽ
 ഇച്ചയാകിയവടകരൊട്ടു ഇൻറുനിർ
 പടൈപൊതുവതുക്കു കേലോ

നെററിതന്നില നീറുമണിത്തല്ലോ നീലകണ്ടശരണമെന്നി
 ക്കെൻറു
 കസ്തുരിക്കുറിപൊട്ടതും തൊട്ടല്ലോ കന്നിപത്തിരകാളി
 ശരണമെൻറാർ
 വന്തിരുന്താരിടക്കെട്ടുതന്നിലെ മങ്കനല്ലാളമുതൊണ്ടുവക്കവേ
 മുന്നെടുത്തുതന്നിത തന്നിലെ മുല്ലപ്പൂമാലപോലെതലനാതും
 പിൻപിടിത്ത അമൃതതുതന്നിലെപിരിശമൊട്ടുകരിക്കട്ടക
 ണ്ടുത
 കണ്ടുപോതമ്മതായാർ മലങ്കിയേകാരിയമെല്ലാം പൊല്ലാതെ
 കാണതേ
 തെണ്ടർച്ചുഴുംമട മാതർകണ്ടല്ലോ തെരിശനമൊൻറു പൊ
 ല്ലാതെകാണതേ
 പക്കനാളും പകനാളുംപൊല്ലാതു പാപിയോനെപടൈക്കി
 റ്റുപോകാതെ

പങ്കെടിയൊല്ലുകൾമീൽ മന്തിരി
 കാൽപിടിത്തക്കുഴുതു മുറയിട്ടാൾ
 കരുണയൊടുവേണാടുതന്നെയൊളം മുടിവേന്തൻ
 തന്നടയകാരിയത്തിറമാകിയമന്തിരിമർ
 ചേകരംകൂടികളമൊട്ടു നിന്നെത്തു
 മനതിൽഉള്ളിൽതാങ്കൾ നിന്നെത്തപടിയെ
 ഉരൈത്തിട്ടുംമൊഴികൂട്ടിടാമരല
 ഇച്ചയംകിയവട്ടകരൊടിൻറുനീർ
 പടൈപോവതുക നിന്നെക്കിരീർ
 കണ്ണരശരപടൈക്കിൻറുപോകാതെ
 തുചിയാമിൽപടൈക്കിൻറുപോകിലോ
 തുണിത്താലും ഉയിരൊളമുണ്ണനാൻ
 ഏതുമൊന്നാലും എന്നാൽമുടിയാതു

തൃക്കമില്ലപ്പടക്കിൻറുപോകിലോതുണിത്താലും ഉയിരെ ഇള
 കേട്ടതെല്ലാം മനതിലടക്കിയേകിറുപയാലെ അമൃതത്തിങ്കി
 നാട്ടമാകവെക്കെയുംവിളക്കിയേ നല്ലവെററിലെ പാ
 ഇഷ്ടമാകേ ചെറുക്കൻ കൊടുത്തല്ലോ ഇതത്തോടവർതിൻറു
 പൂരിനാരെ പഴുവോടു ചവ്വാനു പുത്തളിർക്കുമ്മീതിലണി
 തട്ടഴിന്റുകലങ്കാമൽപിള്ളയും ചന്തിരകാവിചമുതാടുംമീ

എപ്പടിയുംപടൈകണ്ടു വാരാനാൻ
 എന്തരത്തിലുള്ളമന്തിരിമാർ ചേകരംകൂടി
 ചന്തമെടുപടകണ്ടുവരുവതിനു പോകുംപോള
 എളിമയംകവെന്നുനമിക്കുന്നിടിലും
 ഒരുകാലംതന്നിലും പടൈകൾയടൈയില്ല
 അവർകൂടിനക്കെപ്പതുക്കിടൈ വന്തിടാമൽ
 തൻവിനകൾപാർത്തറിയാമലേ
 മന്തിരിതക്കത്താനമരുക്കൾചേർത്ത
 ചാതമെടൈമിക്കുപാകമതാകകൂടിയ
 എണ്ണയുമിട്ടുതാളിയും ചവ്വാനുമെടുപ്പതിനു
 ചെറുക്കനൊടവർ ചട്ടവട്ടം കെട്ടിയുടൻ
 വരമാളിയുതുപോലുള്ളൊരു
 വന്നുമടക്കുൾപ്പുരയതിൽപുക്കുനൻ
 എൻവിതിയോ എൻമുറന്നുർവിതിയോ
 എൻറുഅവരുടതായാതും ചൊല്ലുവാറും
 തായാർചൊല്ലെക്കേളാമൽപിള്ളയും
 സന്തോഷമാകുന്നീരാടച്ചല്ലവാർ.

അമന്തങ്കേതലപ്പാവുംകെട്ടിനാർ അഴകുപാത്താരെ കണ്ണാടി
 തന്നിലെ
 ഇന്തിരനുക്കെതിരിണയാകവെ ചന്തിരൻവശുതിപ്പതെപ്പോ
 ലവെ
 അന്തിരമൊൻറും വാറന്തിയാമിൽ ആയുതന്നാലുകൂട്ടമെടു
 പ്പാരാം
 ചിന്തമിക്കവെ മങ്കനല്ലാളുക്കു ചിന്തേകമുറുകരുവലംവാ
 റിയെ
 ചന്തോഴത്തിൻപടിയെകൊടുത്തിട്ടു ചാത്തിരൈചൊല്ലവേ
 ണമിനിയെൻറാർ.

യാത്രപറയുന്നതു്

കരുവലംകൈയിൽ കണ്ടപൊഴുതിലെ കൈനെക്കുന്താളെ
 മങ്ക നല്ലാളുമേ
 അന്തരമൊൻറും വാരാമൽമന്തിരി തന്തിരത്താൽപടെ കണ്ടു
 വാരമേ
 വാരമെൻറന്തമങ്കനല്ലാൾ ചൊല്ല ഏതു മൊൻറും കുറയില്ലോ
 മാതരേ!
 നീതിയാലമ്മപത്തരകാളിയും നീലകണ്ടചുവാമിയുമുണ്ടല്ലോ

അമ്മയുടെമുൻപതിലെ ചെൻറീരവിപിള്ളെ
 അടിയൊഴുതുയാത്തിരകുറുകേൾക്ക, അൻറു
 അൻപാനതായാരു അരുക്കവിളിത്തുടന്നെ
 തലതടചിമിലമൊഴികൾ ചൊല്ല
 വന്തയറിയാതെ രമപ്പയ്യൻചേനയൊടു
 വാളിട്ടുവതുക്കുനീ ആളേ

ചൊന്നതപ്പടിതയാർ ഇരുനൂടൻ തുയരമുറാരേ പത്തു
 കാളിമേൽ
 അരന്നാരുടതിരുവയറ്റിലേഅരുമയാകപ്പിറന്നതും നീയല്ലോ
 തേൾമൊഴൈപ്പുകൾകീർത്തി ആകവെ തെൻമതുരക്കുകാവല
 നാർതമ്മെ
 ഉപായമാകവെകൊൽവിത്തപാണധിയൻ മറുപഴിക്കുവിൻ
 കണ്ണുകിപോനതും

വലിയപ്പിടിഞ്ഞൊട്ടാപാകവുവേണ്ടും
 വരുകിൽവഴുതാതിരവിപിള്ള
 എലിയെപിടിപ്പതിനു പുനക്കുപയമുണ്ടും
 ഇനിയെത്തുരമക്കുളംകിൽ
 എതിരിരകിൽ അവരുടയപടനടുവിൽ
 ഉന്നടയുമയിർപോവതുകുകേറ ഒൻറമിളെ
 മലപോൽവളർത്തൊരു ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള
 മാറാനിക്കുകിവിട്ടേനാൻ
 മാതാവുമുററൊരു വളിതന്നിലെ
 വന്തുടനെപിള്ളക്കുയാങ്ങിരകൾ ചൊന്നാർ.

ചൊന്നതൊരുനേരത്തിൽ തോകയരുവത്തു എന്നക്കുന്നതുണയെൻറ
 [കേൾക്ക
 പൊന്നാലൈക്കുട്ടിയൊരുരാറായിരംപണം പെൺകൊടിക്കുകൊടുത്തൊരു
 പോകിലും ചാകിലും വരുകിലും ഉന്നതപ്പൊരുതിക്കുപോരാത്തതും തരു
 [വേർന്നാൻ
 ഏതെങ്കിലും പണമിരിക്കെട്ടേൻറന്തിഴയും ഇളക്കിമടിതന്നിലെവാക
 [നാളെ
 കരുവലംകൈയിൽകണ്ടുപൊഴുതിലെ കണ്ണമറന്നാർ മന്തിരിയെതാനും
 അന്തിരമൊൻറംവാരാമന്തൻ ചെൻറ തന്തിരത്താൽപടൈകണ്ടുവാരുമെ
 വാരുമെൻറമകനല്ലാർചൊല്ലു ഏതുമൊൻറംകുറയില്ലമാതരേ
 കൊത്തളത്തിൽപരചാചർത്തുവാരൻ കൂണ്ടവരപ്പടയാണ്ടിരിക്കവേ
 മത്തളകുർവിരുതോളൈക്കവയെ മന്നൻനമ്മുമുകുംകാട്ടപ്പുറപ്പെട്ടാർ.

കണ്ണകിടവാളുകൊടുത്തതും കന്നിപത്തിരകാളിയും
 നീയമ്മേ
 പൂണ്ണമെണ്ണിയിരുത്തുവരുത്തിറേൻ ഇരവിയോടെപടക്കുപ്പോ
 മോകാളി
 മരുവലരോടു കൂടിപട്ടെ പോന്നാൽ മാറാൻവാറപടകളും
 വെൻറുടൻ
 വാരുമെൻറന്തമന്തിരിക്കേരമ്മ വടിവാകവെചാത്തിരയേ
 കിന്നാർ
 ഏകിടവെ അടിതൊഴുതുപോറി ഇരവിപിള്ളെ പടക്കെ
 നടന്താരേ

യത്രയുള്ള ഒരക്കം

ഇരവിപിള്ളെ പടക്കുപുറപ്പെട്ട ചാവടിയിൽവരുമന്ത
 വേളയിൽ
 തക്കവീരപ്പടയുമിളക്കവെ വന്തുനിൻറാരെതെക്കെത്തരുവ
 തിൽ
 മങ്കുളാനന്തപുറവിയെക്കൊണ്ടുവാ കൊടുവായാൻകുതിരയെ
 കൊണ്ടുവാ
 കുതിരക്കാരനെക്കൊണ്ടു അനുപ്പിന്നാർ ചാറുപന്നീരുക്കുങ്കമ
 മാനതും

ഇന്തപ്പടക്കനാൻപോരൻ തായാരെ ഇതത്തോടടിതൊഴുതു വിടവാകി
 [ഇരവി
 എൻറപൊഴുതെല്ലാരോടും യാത്തിരയുംചൊല്ലി ഇലങ്കംപുരവിനിക്കുപന്തി
 [പുക്കൾ
 വേഗത്തുടനെ പുരവിഅഴിഞ്ഞു വിരവിനടന്നെക്കൊണ്ടുന രട്ടിനാരെ
 അക്കത്തുടർപുരവിനെററിക്കുചൊട്ടും അഴകുതലയാട്ടവും മുട്ടിപൊ
 [ന്നുചെല.

ചന്തനവും പരിമീതിൽതൊട്ടടൻ ചിത്തയോടുചരിമീതി
 ലേറവെ
 ചിറന്തവല്ലയമാറുവിഴുന്തിട വിഴുന്തനല്ലപലമതുപൊല്ലാതു
 മെല്ലെമെല്ലെ ചെരുപ്പിൻമീതേറിയെ വീരരോടെ പടൈക്ക
 നടപ്പാരാം
 നടത്തുതെരുവീതിയിലെവര മുഴുകിടാമലേ അരിയുംഉരുളിയും
 മുകിയാമിൽഒരു കൈയിൽതീയുമായ് നല്ലവേതിയോനെ
 തർവന്തുതോൻറിട
 എതിർവന്തമറയോനെക്കണ്ടപിൻ ഏതുവന്തുവിടിയുതോ
 എൻപാരാം
 കതിർകൊണ്ടുപുലിയൂർക്കുരിച്ചിയിൽ കരുംപാറയിൽമാളിക
 മേലിലേ
 കൊത്തുത്തിൽപരരാചർ തമ്പുരാൻ കൂണ്ടവീരപ്പടയോടിരി
 ക്കവേ
 മത്തളങ്കുപിരുതോശൈകെമ്പവെ മന്നർതമ്മമുകുംകാട്ടി
 ക്കമ്പിട്ടാർ

മകാതെ അങ്കുളമന്ദിരിതൻമുൻപിലെ വന്നപ്പുരവിയെക്കൊണ്ടുചെൻറാ
 റെ
 കൊണ്ടുടിയേജുരവിചിജ്ജയുടമുൻപതിലെ കൂത്താടി കൂത്താടിയെ പുരവി
 മിതിക്ക
 വണ്ടാടിനാപോൽ വളയവരുംപരി വട്ടമിട്ടേനല്ലിടക്കുലുവക്ക
 ചെണ്ടകുരടി തമിലനകരയും തിമിർതിമിഎൻറ കഴൽവാചകങ്കളും
 കെണ്ടയുടൻ, കെണ്ടകെയൂരി, മല്ലാരി, തക്ക, ചടക്ക, ഇടക്ക, കിട്ടുപിടി
 കൊമ്പും, മുരുണയും, വൻപും, തിടിമനും, ഇടുത്തുടൻപടകൾമുന്നേനടക്ക.
 എണക്കുംവഴിനെയക്കുണ്ടനെയക്കു മുന്നിട്ടുക്കുത്തും മുരിക, കടത്തല,
 മേൽപ്പെരിയ നല്ലതൊരു ചാലിക്കുചരിശയും തൊറാടിവില്ലും, ചമുത്താടി
 ക്കാരതും

ഇവി:—

ചെൻറുമകം കാട്ടിനിൻറചോതിൽ വഞ്ചിവാളിരവി

പിള്ളെ

ശീമമുഴുതാളും വഞ്ചിമാത്താണ്ടവമ് തമ്പുരാനെ

തിടംപെരുത്ത, രാമപ്പയ്യനെയും മടക്കിയേ

തിരുംപുകഴ്, തീരനതാകിയ രാമപ്പയ്യൻ

ചൊരുവിനെ വരുവനപടയോടുംകൂടി

മണ്ടിക്കൊണ്ടു നായിക്കനും മന്നനോടെപടൈക്കുവാറൻ.

മണ്ടലത്തിൽ കീർത്തികൊണ്ടതും തിരുവിതാം—

കോട്ടൻപിനോടമൻചെൽവനേ! മലങ്കവേണ്ടാം

ചഞ്ചയമായ് പടവീടതിലുള്ളതൂര പരികാലാളോടുംകൂടി

മറ്റുത്തുംചെറുത്തുംനമുക്കൊന്നുരണ്ടുപോർ പോരവേണ്ടാമോ.

മഹാരാജാവ്:—

നൻറുപിള്ളെ നിർപടൈക്കുപോറതുകു നാനമൊൻറു

ചൊൽവേൻ

നല്ലപടിയാലിപ്പോതുവെല്ലുപകൈ എപ്പടിയേപിള്ളെ?

താണ്ടുംപരികത്തി മീണ്ടുവരുവോരും മെത്തനെരുങ്കുവളുതടിക്കാരും

മേൽക്കുന്ത, മീട്ടി, ഉടനിപ്പിരിയയും, പച്ചക്കുടയും, പവിഴക്കുടയും,

പത്തിമുത്തുക്കുടനെരുങ്കിനടക്കു ഉച്ചത്തിലവെള്ളവട്ടക്കുടകളും

മുത്തുമാണിക്കുംപതിച്ച കുടകളും മുകിലവണ്ണക്കുടനെരുങ്കി നടക്കു

ആരവാരപ്പകളാകെനെരുങ്കിവര ആയുതത്തിൽ പലവണ്ണക്കുളത്ത

തൂരത്തിലെഴുതിടുംതോരം മത്തരെന്ന തുണ്ടുംപരിതാണ്ടും വീരർകൾ

കൊഞ്ചംകൊള്ളലാമോ എന്തൻ വഞ്ചിമന്നർചേന്നെപ
ടെ എന്തർത്താൽ

കർത്ത രാമപ്പയ്യൻ ചേന്നയെത്താൻ—

രാമപ്പയ്യൻപാളയം വിട്ടാകവെ വിരട്ടിവിട്ടുവിട്ടുവേൻ

കുഞ്ചിക്കുട്ടപ്പള്ളിപലതും കുഴൽവെടിയും
ചഞ്ചിതത്താലൊത്തവില്ലതും തരംതരമായ്
കൊഞ്ചിനപുരവിതിരകളും കൊടിക്കടയും
ചഞ്ചിതമൊത്തനപടയോടുംകൂടി കൊണ്ടപ്പയ്യൻ
പാളയംവിട്ടാകവെ വിരട്ടിവിട്ടുവിട്ടുവേൻ.

നല്ലതിൽപത്തായിരംചേർകൂടി നലമടനെ

ചൊല്ലും തുശരയുംവില്ലാതും മുറുക്കിനടൻ

വല്ലയത്താലിട്ടുചെന്നിയും അണിനിരത്തി

മനതീരൻപടപോവതിനഴകൊട്ട മനതിൽകരുഷമതാകെ
നിനയ്ക്കു

കാത്തരുംകവേണമേയനന്തയിൽ വാഴച്ചുതതിരൂപരുളി
നാലെ.

കാവലുടൻ ചെൻറുപടെ പൊരുതിചകിക്കിതില്ലെ

യെൻറാൽ

ഉക്കമുള്ളൊട്ടനിങ്കേവിരവിൽ കാടിവരട്ടുംവിരവിൽവാറേൻ

തുശനപ്പച്ചതുലങ്കം വില്ലെത്തന്ന കാലവകാർവണ്ണുണക്കശരണെന്നേ
കാളിപത്തിരകാളി എന്നവർ കയ്യിൽവീരച്ചരടിട്ടുവരേത്തന്ന

ഇടുത്തുടൻ കുന്ത, മീട്ടി, വില്ലെത്തന്ന ഇറുകിപ്പുരവി കളിയുമെത്തന്ന
അരശർപടക്കുടിടം വിരുതോതിട്ടുപടി ഏറച്ചുരക്കെട്ടുകുളിഎത്തന്ന

ചീണിയുംപറവൂണി എത്തന്ന ചികാരവില്ലും ചമുതാടിഎത്തന്ന
തങ്കളിൽവിടും തമിയങ്കളെത്തന്ന ചാട്ടുവണ്ടിയിലേറും തോക്കുകൾ
ചാലിക്കുണ്ടുപരിശകളെത്തന്ന ഉണ്ടയുടൻമരുത്തുകെട്ടുക്കാരും
ചേന്നത്തലവൻ ഇരവിവാൾമന്തിരി ചെൻറ തിരുമുകുംകാട്ടുപ്പുറപ്പെട്ടാൻ.

കാടിമുൻറുനീയുംപിള്ളെ മോതിക്കൊണ്ടുചെൻറികവേ
 ളോ
 മൽപ്പിടിയാലേറിമാറിമട്ടും കടന്തിപ്പുറത്തിൽവന്നാൽ
 ഇട്ടമൊത്തമന്നർകളും വങ്കാളംകൊച്ചിചട്ടമൊത്ത മന്നർ
 കളുംവരുമേ.

ഇരവി:—

തിരുമാൽപാതംവട്ടുടൻ ചെയ്ക്കുതോർ മുടിമേൽവയ്ത്ത
 മകിഴ്ത്തുടനെ
 തന്തിരളപായങ്കളാക ചതിവുചെയ്തു മുന്തിവന്തവീരർകളെ
 വെൻറുമൊഴിത്തുടനെ
 മുറമയൊട്ടുറുലിൻപടിയാകവെ തെറിതവറാമലെ കരമതു
 വാങ്കിചെകമതുമകിഴവെ
 അകമതുപതറവെ തിട്ടമുടൻവരചട്ടമതാകവെ ചീമമുഴുതാ
 ളും വഞ്ചിമാന്താണ്ടവമ്മതന്മുരാറേ
 മട്ടില്ലാപടകൾമടിന്നാലും വട്ടകപ്പടത്തൊട്ടിയർ പടകൾ
 തുടന്നാലും
 ചുട്ടഞ്ചാണകൾ പൊട്ടിയെതലകൾ പൊടിന്നാലും
 പൊൻകാശുപണംകെട്ടിയെ കൊടുത്തുകടന്നാലും
 ചമർക്കളത്തിൽ വടിവൊടുക്കൊടിക്കട അണി

ചെൻറുമുക്കുംകൂട്ടിനിൻറചോതിൽ വഞ്ചിവാളിരവിപിള്ളെ
 തേരമെകീർത്തിക്കൊണ്ടുരോചൻ ചെങ്കോൽനടത്തി
 നേരത്തുടൻആറുവതുകുവേണ്ടുംപരികലകൾ
 ചെപ്പുമുടൻപരികരിവിരവൊട്ടുചേവുകൾപടി
 മേൽപ്പൊട്ടുകുപ്പനയാക വ
 ചിന്തമകിഴ്ത്തനമന്തിരിമാരോടുകൂടി
 ചേവുകൾപാതം ചേകരമൊട്ട
 ചെന്തിരുവനന്തയിൽത്തുയിന്റോർ

ചെതവിടനെവൻറിനി ഒരു കുറെവരായ് വണ്ണം
 വാത്താരംകൂട്ടിവെട്ടി വടുക്കുകോട്ടയും ഇളക്കിവിട്ടുവിട്ടുവേൻ
 പാതംപാതംതന്നുരാനെ പാളയം ഇളക്കിവിട്ടുവിട്ടുവേൻ
 പാക്കിയമില്ലാമൽ പോനാൽ പരന്തേരിവെട്ടി പട്ടുവേൻ
 മനാ!

ചീരണിത്തമലർമാർവൻ കന്നിപ്പോരുക്കിൻറടിയിൻ
 പോറൻ
 കന്നിപ്പോരുക്കിൻറടിയിൻപോറകൈയിൽ അയ്യതങ്കളില്ലെ
 തൃക്കയിൽ ചിറപ്പുവേണം തെന്നരുടവാളുതരവേണം
 മിന്നിനിടിപോലെയാത്ത പൊന്നിനുടവാളുതരവേണം
 മിന്നിനിടിപോലെചെയ്യും പൊന്നിനുടവാളുകയിൽവാക്കി
 വെററിവേൽവാശരണമെൻറു തൃക്കയിൽ ചിറപ്പുംവാക്കിനാർ
 തൃക്കയിൽ ചിറപ്പുംവാക്കി ശിവനാരെയും തൊഴുതുപിള്ളെ
 തെന്നവനിരവിപിള്ളെ തേശത്തിൽ പടകൾകൂട്ടുവാരേ

സൈന്യസന്നാഹം

കൊല്ലം കല്ലട പൊന്നാററിക്കൽ ചിറയൻകീഴ്
 കൂൻറനടക്കാവ് നകരുളവനാട്ട്
 കുചക്കൽകുന്നിൻമേൽ കഴക്കൂട്ടംപള്ളിപ്പുറം
 മിന്നുംപുകൾകൊണ്ടു അതംകോട്ടവന്തരം
 മീനച്ചൽ പഴുകൈമിക്കുണ്ടുകോട്ടിലും
 അണ്ടുകോട്ട ഇടക്കോട്ടു അരുമനമേരെന്നാട്ടിൽ

മട്ടില്ലാപടകൾമടിനാലും പടകുപ്പടതൊട്ടിയർ പടകൾതൂടനാലും
 പൊൻകാശുപണംകെട്ടിയെകൊടുത്തുകടനാലും ചമർക്കുളത്തിൽ
 തട്ടിമുട്ടികിടാവടിവൊടുക്കൊടിയും വെഞ്ചംമരമതു വീശപടവിളികുമാറിട
 [വെ
 പടയിടയിടയിൽകരുവലത്തൊഴിൽമാറിമുത്തും ചെറുത്തുംനമുക്കൊന്നര
 [ണ്ടുപോർപൊരവേണ്ടാമോ?

മികവാനതിരുവട്ടാറു കുന്നിടെ ഇട്ടേലി
തിപ്പരപ്പ് ചേരും കിള്ളിയുത് നട്ടാലും മരുത്തുത്.

മരുത്തുകുപ്പിയറകോട്ടാറുമിടാലുംനാട്
മത്തിയോടനെയൂർ കുളച്ചൽകൊടുപ്പയറ
കരുത്തുരും ഭർത്തുവീരണചേരിയും
കടിയപട്ടണം തലക്കുളംകുന്നത്തുകാൽ
കരുന്തും ചൂരംകുടിത്തറുകുറുവിയാർ
തിരുവിടക്കോട് തീരം പുകൾകൊണ്ട
കൽക്കുളംചെൻറപ്പതി തിരുവിതാംകോട്ടമുതലായി
ചിന്തതെളിയവ പടപോകപ്പുറപ്പെട്ടാർ.
അരിയപുകൾകൊണ്ട ഇരവിവാൾമന്തിരിക്ക്
ആണ്ടപടയോടെ അമാച്ചുരംപിറപ്പെട്ടാർ
കഞ്ചുകത്തിനാലെ കൊട്ടുമേളക്കാറരും
തക്കകഴൽക്കാർ തമ്പട്ടത്തുപുക്കരും
മുന്തിപ്പടെ ഉന്നിപ്പടക്കാക
മന്തിരിമാർമോതിപ്പോർവേണമെൻറ
ചെൻറപ്പതിതന്നിൽചെൻറുവിടെകൊൾവാർ

മരോരുത്തവം

നൻറായ് പുകൾകൊണ്ട ഇരവിമന്തിരിക്ക്
നാട്ടിൻപടക്കൂട്ടനീട്ടെഴുതിത്തുളംവിട്ടാർ
കൊല്ലംകുട്ട പൊന്നാററിക്കൽചിറയിൻകീഴ്
കൂൻറനടക്കാവനകരുരി ഉന്യനാട്
വല്ലവമതുളവയ്ക്കും കടയ്ക്കുംവൂർ
വാഴ്ചപുതുച്ചന്തയോടുപഴവങ്ങാടി
വെല്ലംപുകൾകൊണ്ടതിരുവനന്തപുരത്തിലും
മേവംഅട്ടക്കുളങ്ങരയൂർ ചാലയൂരെ
നല്ലനല്ലമണക്കുട്ട കിള്ളിയൂരെ

മുട്ടകിത്തുരത്തിവെട്ടും പടക്കാലത്തനിമുന്നായിം കണ
 കൾ പെട്ടവരെയെന്നു? കടകരിമുകിൽ പോലെ പെട്ടവരെയെന്നു? കാൽവീചമുള്ള ക
 തിരകളെത്തന്നു? അടവെട്ടും പരിശക്കാലത്തെന്നു? തടിപ്പരിയം വെട്ടുകടിക്കാ
 തെന്നു? കടകം വെട്ടിക്കുത്തിക്കൊണ്ടു കടുത്തിലകട്ടടനെ വട്ടയും
 മൂലപിടിചൊട്ടകൾ പത്തിരം തോലിട്ടുഴുപ്പിയും
 ചൂലമേൽവലുവാൻ കുന്നുകൾ വെട്ടുവെട്ടെൻറു
 കട്ടം പരിയക്കാൻ വെച്ചു കൊടുത്തു കാറതും
 ഇഴുട്ടിക്കാറതും കാററാകകൊടിക്കാറരെയെന്നു? കല്ലും മരവും വില്ലും
 കണയും ചില മറവർകൂറുവാരാം വീരരാചനെ കുതിരപടയോടെ
 തിന്തിമിമത്തളം മല്ലാരിവീണകൾ വായിക്കുമെന്നതും വഞ്ചി വേന്തൽ തിരുമന
 തുററുകാരിയും മതിക്കുറൻ വളഞ്ഞെങ്കും പുതുച്ചേരി വലിയ അലും മണർ തന്നെ
 ചെൻറങ്കെ മുക്കുകാട്ടിനാൻ മുക്കുകാട്ടിയെന്നിരിക്കിൻറ വെളയിൽ മകിഴവന്ന കുഴൽ വെടി
 കേൾക്കുമാം വെടികേട്ടുകൊടി അടയാളവും വെങ്കലച്ചുറടൈങ്കിമിറുക്കുവ

നളിനമുള്ള ആററിക്കൽ കുറിയാർ
 നതിയും കരമനനിറമൺകരയോടു
 നാളും ചിറകു വെപ്പനം കേട്ടേമുതൽ
 പരിശകാരക്കാമണപം നേമവും
 വാഴ്വോലവെച്ച വണ്ടുൻകോഴഞ്ചരി
 അയണിമുട്ടുവെങ്ങാൻ മുടകപ്പറ

ചിന്നക്കൊടിയും കവരിക്കൊടിയും ചേരവെവെങ്കലകൊടി
 അടയാളവും
 അടയാളംകെട്ടിനിൻറുമിന്നവെ അങ്കുരത്തക്കൊടി കവരി
 കൊടി
 വടിവാനതമ്പട്ടഭാചയും തമിർതമിയെൻറതമ്പട്ട ഭാചയും
 തൈവർചിനത്തിൻപടി ഭാചയും പുട്ടൈക്കുടിനടന്നാരെ
 കോട്ടയിൽ

യുദ്ധയാത്ര

നടന്തപെരുമ്പടയും നടക്കുവുന്തിരുവിടക്കോട്ട്
 തുടന്തതിടിമനടൻതുകവാച്ചിയം വെററിമുരശറയ
 പടന്തകനകതമിലവൺപുടൻചിന്നവീരാണം
 വീരാണംനാകചാരം വെങ്കലത്തമ്പട്ടംകൊമ്പുകുഴൽ
 തിന്തിമിചെണ്ടതാളം പററിയെകണ്ണണിപ്പിക്കാളം
 പെരുന്തുടികറടിരേ നല്ലുളടുക്കുതിടമുടനെ
 തിൻമുറമലയരുകെ ചെൻറുനൻറായണിപിടിത്താർ
 വില്ലുകുഴൽക്കാർ വടിവാൾപരിശക്കാർ
 മുല്ലമണംവീണം മുഞ്ചിറപൈങ്കുളത്തിട്ടിക്കാർ
 എല്ലെല്ലാപടകൾചെൻറു ഇടംകൈവലം കൈനൈറി
 കൈയ്യും

അയലൂർക്കോട്ടകാൽ അന്തിയൂർ കൂട്ടപ്പന
 കൂട്ടപ്പന നെയ്യാറിൻകരത്തമരവിള
 കഴിവിളമീനച്ചൽ കഴിത്തുറപാക്കോട്ട്
 മണ്ടക്കോട്ട് കീറക്കരയംകളച്ചുലുമുള്ളവർ
 നല്ലകരംകച്ചചെകുപ്പുമൊലുംകെട്ടി
 നാടിച്ചമുതാടുപകടയം വളർകത്തി
 ഏടുത്തുകൊടുവന്താർ പുലിയൂർകുറിച്ചിയിൽ
 വല്ലവമതുളമന്തിരിവളിരവിയെ
 പററിപ്പിച്ചുതുക്കുകക്കുടുവാർ.

നളിനമൊടുപലവിരുതുകുമാറിടവെ, പടയിടയും
 നാകചൊരമൊട്ടുകുമാണിയും, അതിനിടയിൽ
 അരചർക്കളൊടുപരിചെയ്തമിടവെ
 തുടയിടക്കയുമൊട്ടുവിട്ടുപടി
 അഴുകുപെറ നടുതിടിമനടിപെടഅരചരും പടമുൻനടക്ക
 തുറുതിമിഴിക്കാളും ഉഴുതിടവെ; പടയിടയിൽ
 കയ്യുകൂട്ടക്കാർ ചെരുമിടവെ; ഇരവിപിള്ളെ
 അഞ്ചുകാലും കോപ്പുംവാക്കിടവെ
 കൊറവക്കിതമാനമന്തിരിവെറിയടപടപൊരുതുമെ.

ലൂവെ

പററിയപരിചാളർ പൊരവരുത്തുടൻകരിവീർതുലങ്കവെ
 പടകളിടയിടെചെയ്തവിമുട്ടുകിടവെ, അണിയിടയിൽ
 വടിവിനൊട്ടുപലകപരിചെയ്തവിടവെ, മടവയർത്തൻ
 കുരവയെതിരിട ഇടക്കിടയിൽഅറവർ കിട്ടുപിടിമുരളുകി
 ലുകൾ

അതിനിടക്കൈവടുകർപടവിളി ഇളക്കിമനമൊട്ടുപരന്താർ
 ഇടിയോശൈനടയോശൈ കുരലോശൈകുമാറിവെ
 ഇതമാനതമിലോശൈയറയ
 ഇണക്കത്തുടൻഅനുക്കിരുന്നടക്ക കണ്ണണിചത്തംഅതിക
 ത്തിൽ പരിപുലമ്പനടന്താർ
 ഇടിയതുപോലെവെട്ടുമോശൈ കുമാറിടവെ കനകതമിലോ
 ശൈഅറയ
 ഇകതിക്കിടത്തികതിയിട പതത്തിലപ്പരിചിമിട്ടോശൈകൾ
 കൂക്കരൽവിളിക്കുപടമറയ
 നടയോശയും പടയിൽവെട്ടുമോശൈകുമാറിവനലമാനത
 മിലോശൈയറയ
 നടക്കക്കുടിപ്പിടക്കുപ്പടകൾ നടന്തിടും അണിമുറിയാമൽനട
 നിട്ടമാം

പടനടക്കുപവനിയെതർമറയ്ക്കു പാത്തുലോകമെയ്ക്കു നടന്ത
 വടമുഴക്കം
 നാകചുരമുഴക്കം കടൽമുഴക്കമോശൈ കാതുമുഴകി മോശൈ
 കൂടിയെ.
 തകിലോശൈക്കുടകൾ നിരന്തരകുന്തംഭരന്യകളൊടിയുമാം
 നടകൊണ്ടുപടനടുവിൽ പല്ലക്കിൻപിരതാനിയൊടു വരുക
 പ്ലിത്താർ
 നടതോക്കുവണ്ടിയതിലും മരുത്തുപൈയിനടഉണ്ടകൊണ്ടു
 വരമാം
 കൈത്തോക്കിനൊട്ടുനടമുറവൻ കരുവിയുമെടുത്തു
 പടനടത്തിടുമൊരു പത്തിയതിനാൽമനംമയങ്കി ഇരവി
 പിള്ളെളവരം
 പടൈക്കിരുപക്കം ആനവന്നംമന്നവർപവനിഞ്ഞെതർചൊ
 ല്ലമാം
 മന്നവരേഴുത്തരുളവും നല്ലതൊരുപല്ലക്കിൻ മതകരികളൊരു
 തിരളിനാൽ
 പൊന്നുംമുടിമന്നർവരവും പൊന്നുമുത്തിട വെഞ്ചാമരം
 വീശവും
 ഉനയൊരുവർവരകിലും ഇവരിക്കിണൈ ചൊല്ലുവാരില്ലെ
 ക്കന്നൻവടിവഴക്കനൻറുകണ്ടുനിന്റേറാർ തിരക്കിടുവാർ
 അരശരംമന്നിരിയും ഏഴുത്തരുളവെ അല്ലൊഴുതെടുത്തകൊ
 ടിതഴുപിടിത്തിട
 പരികരിയുംപടയോടെ നടകൊള്ളുപരമനും കതർമറന്തക്കെ
 ഴുത്തരുളമാം.

കോട്ടവാതൽകടത്തുമന്തിരി കുറമററനപടയുടൻ
 കൊടികൾ കുതിരകൾ തമിലിടക്കയും കൊമ്പുമരശുകളറ
 യവെ

കുതിരമതകരിപടനിരക്കവെ പൊടിയിടക്കയുമാടവെ
 നാട്ടമാകനടന്നു മന്തിരിനളിനമൊടുപടചെരുകവെ
 ഓതുംഓചകൾകുമിരി ഇളകവെഉറുതിഉടനെപെരുംപട
 ഉററാമല്ലയുൻ വരുകിലോപറിയേപൊരുമെന്റ
 പററിയെപൊരുമെന്റ അൻവർപാളയങ്കൾനിരക്കമാം
 പാരമാനതൊരുപെരിയതിന്തിമിമുഴക്കമെങ്കുമെഴുന്തിട
 എഴുന്തുമത്തളമോടുകിട്ടപിടി എഴുതനടയോടുതിടിമനം
 ഏററതൊരുനലനാകചൂരമൊടുക്കത്തൊനിയൊടുകണി
 മണികൾഅണി പിണിഇനങ്കൾ തുനിയിടമണ്ടളങ്കൾ മുഴ
 മന്തിരിഅവർതൻപട അടയാളമാകനടന്തതെ [കവെ

നടന്താർപെരുംപടയും, നളിനമൊടുപട ചെരവിളരവു
 വും
 മനംമകിഴ്ത്തവർവിരുതു കൊടിക്കുട അണികൾ ചെരവി
 ടവും

കോട്ടവാതൽകടന്നുമന്തിരി കുററമററനപടയുടൻ
 കൊടികൾകുതിരകൾതമിപ്പിക്കയും കൊമ്പുമുരളുകളായവെ
 നാട്ടമാകനടന്നുമന്തിരിനളിനമൊടുപടചെരുകവെ
 നല്ലചല്ലടമിട്ടുകെട്ടിയെ നളിനമൊടുവിരുതുതുവാർ
 വാട്ടമില്ലാമൽവന്ത പടയുടൻ വലിയവെടിയുടനെവെടി
 നേരവെത്തോർകുതിരകൾ നേശമുടൻപടനിരക്കവെ
 ഉത്തുവാർപലനാകചാരമുടൻ ഉറവീണകൾകിന്നരം
 ഒത്തുപമ്പകളായവെവെററിയൊക നടത്തിനാർ
 വെററിയൊകനടന്തകുതിരകൾമീതിൽ വരുകിറപോർപലർ
 വേഗപുരവിയിൻമീതിലേറി ഇർവിപിരളെനടന്നുടൻ
 കട്ടിമയാൽമനർപടൈ മന്തിരികളുണ്ടെ പടനടക്ക
 മട്ടില്ലാതമാതരല്ലാം വന്തടനെവകയാൽ കമ്മിത്തമിരപാടുവാർ.

പടക്കിടയിൽവിരുതുകെട്ടിയ കുടയണികൾചെരുവിടവെ
 കലത്തമ്പേർമുഴക്കിട
 കരികൾതിരളണി കുതിരചെരുവിടപന്തിയാക പടനടന്തി
 വൈ
 നടക്കിറതംതിരുവിടക്കോട്ടംവിട്ടേ നളിനമൊത്തനപടകൾ
 പൊരുവതിനായ്
 നന്മയുടൻതെളിവൊത്തനപരികൾമീതേരി എതിർത്തുടനെ
 കൈത്തിറത്തി
 നൊടൊത്തുപോർപൊരമത്തരത്തിനുടനിത്തരത്തിൽ
 മകിടമൊടുപടതിടിമനടിപടുപകിഴിയൊടുപടമുട്ടകിയെ
 തർപൊര
 തുടന്താർ തിടിമനുടൻതൊങ്കവാച്ചിയം പെററിമുരശറയ
 ചുരുതികിന്നരിവീണ കൈമണിയും തൊട്ടംമുരശെ
 ചുത്തമൊത്തയമോട്ടുടയവും മനംമകിഴ്ന്തവർ
 നല്ലപൂരികൾകൊമ്പുകുഴ്പ്പുതകോണക്കുഴ്പ്പും
 കണമൊടെത്തിയപടനടുവിൽവരവെ.

തിത്തിമിമത്തുകൾമുഴക്ക ഇടക്കയുംചെരുവികൊടിവരവെ
 ആനമേൽടമുനം അമ്പാരിവെയ്ത്തുപണിവകകൾചെരുവിനർ
 വെള്ളിക്കെട്ടക്കുഴൽക്കാരൻ വീരച്ചരൻനാതതേവൻപടമുന്നണിയിൽ
 വെള്ളിക്കുഴപ്പുതിവരപിള്ളക്കതവിട്ടു കവിട്ടടിപോലെയെങ്കുംമുഴക്ക
 കാതിൽവെരപണിയഴക്കു പിളയുടകസ്തുരി നാമത്തിൻപൊട്ടഴക്കും
 പോതമണിതചമുതാട്ടംപിള്ളയുടെ പൊൻചതകിട്ട ഉറമോലഴക്കും
 താതിയർക്കുങ്കിരുപിറവും എങ്കളുടത്തുവിപരൈപോറാരമ്പാർ
 കൊന്താർപ്പുങ്കുഴൽ മാതർമന്നർകുടികൊലുവാ കകയിൽ കുഴൽച്ചുഴ
 മേളതാളകൾമുഴക്കവെ വേന്തൻതാനം അത്തിറയുംഅടീവണകി
 അച്ചുതനെപ്പൊറി അൻറതകിഅമുതുചെയ്തുവിത്താരമായ്വാറാർ.

ശ്രീകൃഷ്ണ കമ്മി അടി

മന്നർപവനിയെപ്പോലെ ഇരവിപിള്ളെ
 വാറാപവനിയെപ്പോരായ്
 പിള്ളെപടൈക്കുപ്പോറാൻ ഇരവിക്കുട്ടി
 പിള്ളെപടൈക്കുപ്പോറാൻ.
 പിള്ളെ പടൈക്കുപ്പോറാൻ
 തള്ളെവിലക്കിടവെ ഉള്ളുത്തെളിവിനൊടു
 മൊള്ളെനടനൂവര വെള്ളക്കൊടിക്കുടൈ
 ചെന്താമരപ്പുനിറമേനി
 വഞ്ചിപാരമർകൊഞ്ചുംമന്തിരി
 ആകവടുകുപ്പടകളോടുചെൻറതർത്തു
 മുടുകിപ്പൊരുതുവെല്ലവെ വല്ലയത്തോടു
 വില്ലുംഅമ്പുകൾവെല്ലും ഇട്ടികൾകല്ലുംകവൺ
 പിള്ളെപടൈക്കുപ്പോറാൻ [മായ്
 ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളെ പടൈക്കുപ്പോറാൻ
 ചീറുംപുലിയെപ്പോലെ ചീറുംപരിമിതിൽ
 ഏറിഇരവിപിള്ളെ വേറുമനംവൈയാമിൽ
 ചീറുംമലയാളരേതേശമിക്ക ആളും
 വഞ്ചിമന്നർവഞ്ചിയാമലെചെൻറതിർപൊരവെ
 വടുകർതമ്മിൽവെൻറിനിവരവെ
 തിടക്കത്തൊടുനടക്കുപ്പടൈ മുടക്കത്തൊടുവെട്ട
 പിള്ളെപടൈക്കുപ്പോറാൻ ഇരവിക്കുട്ടിപിള്ളെ പടക്ക

പോറാൻ

പയ്യൻപടൈക്കുവാറാൻ രാമപ്പയ്യൻപടൈക്കുവാറാൻ
 പയ്യൻപടൈക്കുവാറാൻ വയ്യകുംപുകഴ്ത്തിടവെ

വെച്ചുവൻതെളിവിനൊടു ഉപായം ചിവിയിലേറി
 പായുംപുലിയെപ്പോലെ ചീരിചിനത്തുകൊണ്ടു
 പട്ടാണിത്തുരൈചട്ടമതാകവെ വതിപ്പതുക്കുനിനവായ്
 ചെൻറിരവിക്കുട്ടിപ്പുള്ളു തലയെവെട്ടിക്കൊടുപോകവെ
 പയ്യൻപടൈക്കുവാരാൽ രാമപ്പയ്യൻ പടക്കുവാരാൻ.

* കമ്മി

പടൈക്കുപോരാരിരവിപിള്ളെ പമ്പരമുത്തുക്കുടൈ
 ചേരുമാം
 കുടൈക്കുക്കീഴേ ഇരവിവാറ കൊലുവെപ്പാരടിഞ്ഞൊപ്പണേ
 ഇന്തിരനും അരിച്ചന്തിരനും ഇല്ലെഅവരുക്കുറപ്പുചൊല്ല
 ചന്തിരൻതന്നതയംപോലെ പിള്ളെ തക്കപടൈക്കല്ലോ
 പോരാറെടി

* തന്നന നന്നന നന്നാനനന—

താനന നന്നന നന്നാന

പോതണിന്ത ചിമതടപിള്ളയുട—

പൊച്ചാരിവാറുകൈ ഉറമാലും

താതിയർതങ്കളിപ്പുറവും നിൻറ

തങ്കളിരവിയോ പോരതെൻപാർ

(തന്ന)

കാതിൽവൈരപണിയഴകൊപിള്ളയുട

കസ്തുരിനാമത്തിൻ പൊട്ടഴകോ

കന്നാനാചീമനോ എൻപാർഎങ്കളുട

കാലനോമകരാചൻതാനോ എൻപാർ

(തന്ന)

അന്നചരിപാലൻ എങ്കളുട

അണഴകനോപോരതെൻപാർ

കസ്തുരിപൊട്ടിന്നഴകൊപിള്ളയുട

കൈപിടിത്തുടവാളഴകോ

(തന്ന)

ഇന്ത്യയെ വടകർ കണ്ടാൽ പിന്നെ ഇങ്കെതിരുവവിട്ടു
 ചന്തത്തുടനെ ഇരവിപ്പിട്ടിപ്പിള്ളെ തക്കപടക്കല്ലോപോറാ
 വാറാരെടി ഇരവിപ്പിള്ളെയവർ മന്നവർമെയ്യപ്പടൈനടക്ക
 വീരനുംചെൻറപ്പതിയിലെവാറ വിത്താരംപാരെടി ഞാന
 ചിപ്പിട്ടതലൈകോതിമുടിന്റ ചിങ്കാരക്കണ്ണക്കുമെയ്യതി
 കാപ്പിട്ടകൈയിൽ വളകിലുങ്കത്തുരെ കന്നിപ്പടൈക്കല്ലോ
 ആച്ചിമത്തേപെണ്ണ പേച്ചിമത്തേ ആവടപ്പെണ്ണ അറം
 ആതരവാനഇരവിപ്പിള്ളെമുന്നേ അകമകിഴ്ന്റ കുമ്മി അടി
 നങ്ങിലിക്കൊത്ത ഇരവിപ്പിള്ളെപെണ്ണ നാടിയനീലംനാച്ചി
 നാടിയനീലംപിള്ളയും നാമുംചെൻറ നലമാകകമ്മിഅടി

കീർത്തിമുക്തനിന്നഴകേര പിള്ളയുട

കൊഞ്ചിറവായ്കൊഞ്ചുംകിളി മുക്കുഴകേര

മുൻവായിൽ പല്ലിന്നഴകോപിള്ളയുട

മോകനകസ്തുരിപൊട്ടുഴകേര

(തന്ന)

അന്തിമുകവാ ഗണപതിയെ

അൻപിന്ദൻകമ്മിതമിഴ് പാട

നിത്തവുഞ്ചൻസ്തുതി ചെച്ചോക്

നേശമുടൻവത്തുകവായെ

(തന്ന)

കൊക്കനാട്ടുപ്പെണ്ണ ചങ്കുമത്തേ കൊച്ചിയിൽവാഴുന്നവക്ഷി
 മിയെ
 തങ്കളിൽത്തങ്കവളകിലുക തമ്മിൽ നാം കുമ്മിങ്ങടിപ്പോമെടി
 ചെമ്പിഴയാളെകാട്ടുക്കുളുപിള്ളെ കുറക്കുതിരയുപോട്ട
 കൊണ്ടു
 പട്ടാണിമാരുടൻകൂടിക്കൊണ്ടുപിള്ളെ പടൈക്കുപ്പോരതെ
 പാരുക്കോടി
 ചുട്ടിക്കുതിരയിൽഹുറ്റിക്കൊണ്ടുതുലുക്കവേഷവുംപൂണ്ടുകൊണ്ടു
 ചുട്ടിക്കുതിരൈപുറപ്പെടുമ്പോൾ മൂന്നുക്കൊട്ടെതിടിതിടിനെ
 കാരിക്കുതിരയാം കാലാളാം കാലുക്കുപറ്റത്തുവെണ്ടയമാം
 കാരിക്കുതിരൈ പിറപ്പെടുമ്പോൾ കളുക്കാട്ടുക്കൊട്ടെതിടിതി
 ടിനെ
 വെള്ളക്കുതിരമേലേറിക്കൊണ്ടു വെങ്കലത്തമ്പോൾ പോട്ട
 കൊണ്ടു
 വെള്ളക്കുതിരൈ പിറപ്പെടുമ്പോൾ വെട്ടിയകൊട്ടെതിടിതി
 തലക്കുളത്തിലെന്നായകമാം നാകമരത്തിലെകൂടാരം [ടിനെ
 കൂടാരത്തെയും തട്ടിപ്പോട്ടു കുരവയിട്ടതുചിന്നത്തുരെ
 ചിന്നത്തുരക്കു കലിയാണം ചീമക്കുനാലാറുചീട്ടെഴുതി
 കുരുവിത്തലപോലെമുന്തറു പട്ടാളംപോരതെപ്പാരുക്കോടി
 അയ്യനുംഅയ്യനുംപക്കത്തിലെ അഞ്ചുകുതിരയുംപക്കത്തിലെ

ഇന്തിരനോ അരിച്ചന്തിരനോ
 ഏങ്കളിതമാനമന്തിരിയോ
 ചന്തിരൻതന്നതയംപോലെ
 തരണിതന്നിലെവാറുരെടി (തന്ന)
 മുൻറലകക്കും ഉയർന്നോർ താൻ
 പാരാളം അയ്യപ്പമാർത്തണ്ഡൻതാൻ
 വാറചികാരത്തെപാരുക്കോടി
 മനംമകിഴ്ത്തുകൊണ്ടാട്ടുകോടി (തന്ന)

അന്നാപോറാരിരവിപിള്ളെ അടുത്തുക്കുമ്മിഅടിപ്പോമെടി
 പട്ടമരത്തിലെതൊട്ടിൽകെട്ടി പാലക്കനെപ്പോട്ടത്തോരാട്ടി
 പട്ടമരത്തിലെപച്ച മണക്കുതു വട്ടമിട്ടാട്ടുകോതോഴിപ്പെണ്ണ
 ഞാറാറുവയലുക്കുളള നല്ലനെല്ലുവിക്കിറപെൺപിള്ള
 യായ്

കുതിരക്കാരൻപോറാരെടി കൂപ്പിട്ടുക്കുമ്മിഅടിപ്പോമെടി
 കണ്ടവരെല്ലാംമനംമകിഴപിള്ള കന്നിപ്പടക്കനടന്താരാം.
 ഇന്തത്തുരയെപടുകർ കണ്ടാൽപിന്നെ ഇക്കെതിരുമ്പവിട്ട
 വാരോ?

യുദ്ധയാത്രാവിശേഷം

പാരതിമില ചെണ്ടതാളം പററിയകയ് മണിപ്പിക്കാളം
 പടനടക്കപവനിപ്പുതർമറയ്ക്കുനടന്ത കൊടിമുഴക്കംകടിയ
 തമിളിനോശൈ
 കാതുമകിട്ടുമാശൈ കൊടികുറിഞ്ഞചന്തം കോവളചെ
 കുളഞ്ച കൊലുവുടനിരവിപിള്ളെ
 അതികവിരവിനടനെ പടനടുവിൽവരവെ നടയോശൈ
 പടയോശൈവെടിയോശൈ
 തമിളോശൈനലമാനമീങ്കുഴലിനോശൈ അപ്പൊഴുതനട

ഉത്തരപേർപോന്നതേശമല്ലോ

ഉററ “ചിന്നൻപിള്ളെ” പാലനല്ലോ

പാരാളം അയ്യപ്പൻ മാത്താണ്ടൻ തങ്കം

വാറചിക്കാരത്തെ പാരുക്കൊടി

(തന്ന)

ഉഴുകാലമെല്ലാം വാഴ്ത്തിടിലാം

ഒരുവരും നമ്മെ നകയാരെടി

മാളികയ്ക്കുയ്യപ്പൻ മാത്താണ്ടൻ തങ്കം

വാറചിക്കാരത്തെ പാരുക്കൊടി

(തന്ന)

കക്കടപിടിക്കത്തമിലടിക്ക തിരുമനസ്സിലൻപിനൊടുപട
 നടക്ക
 അപ്പൊഴുതിടിവെട്ടിനപടിപട്ടയമുന അറററുതെറിക്കമുട
 തട്ടിളളിക്ക
 ചയിലിട്ടനമണിയററുതെറിക്ക എഴിലുടൻപത്തയ്യായിരയോ
 ശന്നൈ
 ഉള്ളൊരുമലയരുകെപൊടിയുളി ചുറ്റിപ്പറക്ക കടകത്തി
 നെഴുന്മിചാടിനന്മരം
 കണ്ടവർകണ്ണഞ്ചും പൊരമാക്ക നല്ലകച്ചുപ്പുരുവട്ടമതിട്ടുമാ
 ക്കിയ
 പൊൻകച്ചുപ്പിറ ഒട്ടററുതെറിക്ക വീരനാകചൊരം വെങ്കല
 തമ്പട്ടംകൊമ്പുകഴൽ
 മുട്ടുകിടുകൾ പിടിപ്പിത്തത്തെന്ന? മുന്നെളരതംപുറപ്പെട്ട
 തത്തെന്ന?
 വെട്ടുവെട്ടെൻറുകഴൽക്കാറത്തെന്ന? വില്ലർപരിശുളുട്ടിക്കാ
 റത്തെന്ന?
 കല്ലുമലയിലും വെല്ലുംകണകളും വീശുവാർനാകചൊരംഉട്ട
 കുകൾ കൈമ്മണി
 കുതിരപ്പടനടുവുററനകൊട്ടമുരശൊട്ടതമിലെഉരുളമെത്തെന്ന?
 വേലുകളെത്തെന്ന?

യേകാകുന്നതുരിലിരുപ്പതുക്ക
 ഇലങ്കംതൊട്ടിഷോട്ടും മംളികയും
 മെയ്പ്പടൻ മേദൈതീപ്പതുതാൻ
 വിസ്താരമാക ഇരുക്കുതെടി (തന്ന)
 ഏകാന്തനയനാർ കോവിലിലെ
 ഇണങ്കം മുക്കുപ്പു ചാവടിയും
 വാകനചൊന്നപ്പവനിയെപ്പോൽ
 വളമയയത്രക്കുതോഴിപ്പെണ്ണ (തന്ന)

നീലക്കടകൾകുറുപ്പുവില്ലെന്നു? പമ്പയുടെ ചിന്ന വീരണാ
 മെത്തനു?
 കൊമ്പുകുഴൽകൊമ്പുകൊണ്ടൊമ്പെത്തന്നു കോലാകലപ്പട
 യിലാതാളിപ്പുത്തന്നു?
 ആതാളിപ്പുത്തന്നുടനതെത്തന്നു? ആനതൻമീതിലൊട്ടമാ
 നമെത്തന്നു?
 ഉരുട്ടുമെണ്ടയും വെരട്ടിക്കൊട്ടവും ഉരുട്ടുമെണ്ടയും തിമിത്തി
 തിങ്ങണം കൈത്താളങ്ങളും തിമിർത്തവില്ലതും
 പടനടക്കവും തമിഴിപ്പടവും തമ്പേർകൊട്ടവും പൂജിനട
 ക്കും.
 കൊണ്ടൽപോലെചരം തുവിയെപ്പിള്ളെപ്പട കോവിത്തു
 ചെല്ലമൊരുതകുതി
 കഴിമെട്ടുതുവെടിവക്കുന്നനായന്മാർ കൂൻറമുൻചെല്ലമൊരു
 തകുതി
 കണ്ടുകൊള്ളലാമെൻറണന്മാർ കൈപാണം വിടുമൊരു
 തകുതി
 കുപ്പിയറപൈങ്കുളത്തുള്ള ഈട്ടിക്കാർ കണ്ടണിയിലേറുമൊരു
 തകുതി
 ഇപ്പടിയിലൊട്ടയുടെ കോലാകലംകണ്ടു് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളെ
 പടപോന്നാർ.

തെത്തലപ്പുണ്ണമാതവി

കയ്യരപ്പുണ്ണ കൊച്ചുകുളി

രക്ഷിത്തതകുളികുലുക

നമ്മൾചാടികമ്മി അടിപ്പുമെടി

(തന്ന)

കുവിയമാനഇരവിയല്ലോ

ഒളിവാണചർത്തിരവടിവഴകും

അലങ്കാരമേയും ചാവടിയും

അവുകയംകവെ കുന്നത്തുരിൽ

(തന്ന)

സൈന്യവർണ്ണന

പോരിലാകിയൊരുവടുക്കപ്പടക്കിടയിൽ കൊടികളുംകൂടക
 മൂവെള്ള
 നല്ലകുതിരപ്പറത്തുവരും തുരമക്കുംമേനാവിൽ കൊക്കുവ
 മെല്ലാമതുവെള്ള
 കാലിലെളുട്ട കുൻറുകാലിന്നഴകതു കന്നിക്കിടക്കാതുവെള്ള
 കരുമതിലും പുത്തകരുവാളിവെള്ള കൺകിട്ടതിരുവാളി
 വെള്ള
 തുരപിടിക്കിൻറ പുച്ചുകുറക്കുവെള്ള ഒരുവരംപുള്ളിയിലു
 ഉന്നാലുകുറവെള്ള
 ഓശയെഴുന്തവെ ഉഴുതിടുവാർപൂരിയൽവെള്ള അടകമതൻ
 പരിമാവുട്ടനെവെള്ള
 അതിനിട്ടപണികളതുവെള്ള കൂടിവിരുതുകൊടിയെപോലെ
 വെള്ള
 കഴൽകുന്തമൊക്കെയുംവെള്ള നാടിവരും അരുക്കുവളകും
 നടുനൊറിയിൽചൂട്ടിവെള്ള നടകാലൊത്തൊക്കെയുംവെള്ള
 വീശുപുകുംകൊണ്ടു ഇരവിയുടെപടയിൽ വരുന്നല്ലവട്ട
 കൂടകുംവെള്ള
 വിരുതിട്ടവിൽക്കെട്ടും കമ്മണിക്കെട്ടുകളും വെളുവെളിനെ
 ചൂത്തവെള്ള

ഏവ്യകയംക മുക്തിത്തീരംകാണു

ചിറപ്പായിരുക്കിൻറ തോഴിപ്പുണ്ണി

ഇന്തിരുന്നോ? വാനിയവനോ?

നായകൻപോറതെ പാരുക്കോടി

(തന്ന)

കാരിക്കുതിരെ കടിവാറം

കാലുകുപുത്തുവെണ്യവും

കുണ്ടവരെല്ലാം മനംമകിഴപിള്ളെ

കുന്നിപ്പടക്കനടന്നാരം

വാർപ്പുകഴും മന്തിരിക്കിരുപക്കംവീതുന്ന പാവായും ചുത്ത
 വെള്ള
 പന്തിളളിപോലിരവിപിള്ളയുടെ ഉടവാളും പാത്തുകൂടാതെ
 വെക്കുവെള്ള

രാമപ്പയ്യൻറെ സൈന്യത്തിലെ വണ്ണം

രാമപ്പയ്യൻ:—

പാത്തുകൂടാതെപട രാമപ്പയ്യനുടെ
 പാരിത്തിരും ഒരുവകകുറുപ്പേ
 പാരിത്തക്കുതിരയ്ക്കു മല്ലാംവൻപരി
 കടിവാറതൊരു വകകുറുപ്പേ
 കാറുവേഗം പൂണ്ടകുതിരയ്ക്കു മല്ലാം
 കല്ലണതൊങ്കൽകുറുപ്പേ
 കട്ടിനപുരവിഷ പുത്തട്ടിൽവാറും
 കയ്യിലൊരാട്ടവും കുറുപ്പേ
 ഊററപ്പലിക്കുന്നി കരിട്ടതൊരുക്കുതിരക്ക
 ഇട്ടതൊരുക്കുവടി കുറുപ്പേ
 എതർപൊരുതുവരുവേണെൻറ രാമപ്പയ്യനടലിൽ
 എടുത്തരത്തക്കൊടി കുറുപ്പേ.

ഇരവിഷട്ടിപ്പിള്ള:—

ഒട്ടകത്തിൽ മീതിലിട്ടുരുറൈനിടും
 ഓശയെഴും പൂരിയൽവെങ്കലം
 ഉററഇരവിപിള്ളെ പടപോക്കുന്നേരത്തിൽ
 ഉത്തുന്നപൂരിയലും വെങ്കലം
 തട്ടളിത്തമറവർകൾ ഓടാതെകൊട്ടിവരും
 തമ്പേറതും ചുത്തവെങ്കലം

തത്തിയുടനെ ഇടപക്കത്തിൽ ഉത്തന്ന
 താരെചിന്നക്കുഴൽ വെങ്കലം
 ഇഴമൊട്ടുകരി ഇരണിവട്ടംപിടിക്കുന്ന
 ഏരിയും തീവെട്ടിയും വെങ്കലം
 അയ്യായിരംപുരവി അടിക്കളിത്തുവരും
 അഴകാനകടിവാറുവെള്ളി
 അടതുടനെ മതകരികുംതിടിതിടിനെക്കാടിവരും
 അഴകാനപട്ടയം വെള്ളി
 കുന്നത്തണിത്തിട്ടം പക്കത്തിരുക്കുഴൽ
 കളിവൈത്തതിരുവാളി വെള്ളി

വെററി ഉടനെ കഴുത്തിൽപൊൻമാലയും
 വെക്കുംമണിമാലയും പൊന്നേ
 പാർച്ചുരൻ അനക്കുതുട്ടുവതിനുംകിലുക
 പാവാടവീശുവതും പൊന്നേ
 പാരരാചമന്നന്റെ അനയ്യൂ നെററിയിൽ
 പട്ടവുംമുട്ടിയുംപൊന്നേ

മന്നൻപെരുംപടയിലൊക്കെയും
 മണിക്കലം പൊന്നെന്നുപിടിക്കുവതു ചുമ്മ
 മതകരിക്കുതുടൽ വെങ്കലമെന്ന
 മണിത്തയമാനതുചുമ്മ
 ചൊന്നമൊഴിക്കുക്കെയും പാട്ടാകവില്ലടിയും
 ചാട്ടുന്നതൊക്കെയും ചുമ്മ
 ചൊപയൊട്ടുതന്നലകിലിൻറു തെരിയാതെ
 ചൊന്നമൊഴി കുക്കെയും ചുമ്മാ

അടുക്കൽറിപാട്ടുറ്റതാളത്തിൽചേരാതെ
 അടുത്തതൊക്കെയും മൂമ്മാ
 പിച്ഛയ്യവന്തപരതേശികളെ ഒക്കെ
 പുറത്താക്കിടാത്തവനു മയ്യം
 പിന്നംപിടിത്തങ്കുമുന്നണിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ
 പിറകണിയിൽ വാക്കിറവനായും
 ഒച്ചയ്യുവൈത്തവെടി ചത്തകൾകേട്ടുടനെ
 ഓടിക്കളിക്കിറവനായും
 ഒരുപൊഴുതുഅമൃതമുണ്ടുചാതമായ് നില്ക്കുമ്പോൾ
 ഓടിക്കളിക്കിറവനായും
 വിത്തിയകൾ കൽപ്പിത്തകുരുനാതരോടു
 വിഴുമാഴികൾപേശുറവനായും
 പൊറതായാറെ പഴിക്കുന്നമുട്ടാളന്മാർ
 പൊരുവതുമയ്യമെൻറാറെ

പിന്നംപിടിപ്പതിന ചല്ലടമതിട്ടുടനെ വീരരണിവാറതൊരു
 ചന്തം
 പിരിയമുടനെ പിള്ളയുടമേവുകക്കാരുൻ പിന്നണിയിൽ
 വാറതൊരുചന്തം
 പിന്നംമലർമാർവൻ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളെ പരിമീതിൽവാറ
 തൊരുചന്തം
 പാരവെടിചയ്യുവെ ഇരവിവാൾമന്തിരി പരിചാകനിൻറു
 പട്ടൈപോന്നാർ
 പീടചെറുമനതിലണകാതപടിപിള്ളെ പിൻതുടർന്നു
 പറിയെചെല്ല
 അനപ്പരിത്തിരളിറക്കിച്ചിനത്തുമുടി മന്നൻപട്ടൈക്കെതിരെ
 ചെല്ല

അഴീകാനുകോട്ടയും മേടയുമതിലുകൾ ഇടിപ്പൻപൊടിപ്പ
 നെൻറുമുടുക
 നല്ലചേനപ്പരിമാവുമതയാനയുടെ നമ്പിയരേതൻപൊരുതു
 മുടുക
 പടമുന്നണിചേരുംകേട്ടുകൂടാരമുടക്ക പള്ളിക്കൊത്തളമെഴു
 ന്തരുള
 പോരക്കുതിച്ചുരൻ വടമതുരപ്പടനാക്കി പുരുഷന്മാർസേ
 വിക്ക
 പൂണ്ണചന്തിരന്തയംപോൽഇരവിപിള്ളയും പുറവിമേലേറി
 നടകൊണ്ടാർ
 കൊടിതൂടിപടകലമോടിടമാനം നടതിമിലംകൊമ്പൊടു
 മത്തളവും
 അതിനൊടുവെടികുമിറകഞ്ചരം കഞ്ചുകമുടനഞ്ചാവിൽ
 നടക്ക
 തത്തത്തത്തകുതിത്തിത്തികി ഒതുപതംവൈയ്ക്ക
 തമ്പുറടിപെടവെ പള്ളിനടമട്ടുംപതിനെട്ടുംപട്വെട്ടും
 പതിനെട്ടായുതം മേകരമൊടുപോക
 ഇടയിൽപ്പടയിൽ പടംചിലപുരവിയിലും
 ഇതമൊത്തനതമ്പിമാരും നടൈകൊള്ള
 കോപികളോടുപടയിൽ ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ള
 ഇതമൊത്തന പടയോടൈനടന്താർ
 അപ്പുറം നടന്തപടൈരുടിദാടിയെവരവെ
 ആലവട്ടവെള്ളവട്ടകൊടികളിടചേരും
 കോലാകലമായികളിയങ്കാട്ടുതന്നെ കടന്താർ
 കളിയങ്കാടെല്ലെവിട്ടു തൊട്ടികോട്ടുതന്നെകടന്താർ
 കൂൻറകനപ്പടകൾ ചുകാനമ്പലംകടന്താർ

ഇത്തപടളടനെ ഇരവിമന്തിരിചെല്ലുമുന്നേ
 ഇളങ്കുടികുളന്തനിലെ ഇറങ്കിഅവരണിപിടിത്താർ
 ഇങ്കവരണിപിടിത്ത നില്ക്കുമന്തവളയിലെ
 ഇത്താകാട്ടുപ്പാളയത്തിൽ ഇരന്തവടുകരെല്ലാം
 ചികംചിനത്തേഴുന്തതുപോൽ രാമപ്പയ്യൻചേനപടൈ
 ചേരത്തുരമക്കൾപല പാളയക്കാറരെല്ലാം
 ചൊക്കംകടൽചോലെപല ചേരികൈമുഴുകിടവെ
 പുരവിമീതിൽ ടമ്മാനംവെടിഇടിപോൽ മുഴുകിടവെ
 ആലവട്ടവെള്ളവട്ടക്കുകുളിടചേരം
 ആനപ്പിറത്തിൽവിരതും ആടക്കൊടിആടിവര
 ചാലപ്പുകഘഴുന്താൽപ്പോൽ രാമപ്പയ്യൻചേനെ പടൈ
 കള്ളിയകാടുംകണിയാക്കുളവും കുളവരമ്പും
 ഇരട്ടമലയടിയും ഇ ചക്കി കുളവരമ്പും
 പരത്തിവിളന്തനിലെ നിരത്തിഅണിപിടിത്താർ

യുദ്ധം പ്രഥമഘട്ടം

ഘഴുന്തിതേഇരുപുറമതിൽമറവർ പരന്തിതേ പടപരന്തിതേ
 പരിമിതിനികരവെയറിന്തിതേ വെടിമുഴുക്കത്തെയിർന്നടു
 ജ്ഞേ
 ചിലർകണ്ടുടൻമുനവെടിയെന്നവെടി കിട്ടുപിടിമകിടവൊ
 ടിപെര
 വിരവാകെയെന്നവെടിതൂലജ്ഞേ തിരുപുരാകരിചരണന്നഴ
 കൊട്ട
 കരിവളകിലുകിലിന്നെന്നവന്തു പരന്താർകണിയാക്കു
 മതിലെ
 വളറടിപെടവെകരിഅലറിടവെ വടിവാട്ടുപടനടന്നി
 ടവും

നല്ലവന്നപ്പരിമീതിൽ ചിലകുന്നക്കുഴൽക്കാറുകളും ഉന്നം
 പരിചൊടുനടന്നിടവും
 ഉടനീളകിനകരിനടന്നിടവും 'ഇട്ടക്കുറിക്കിട്ടതൊരുപൊട്ടക്ക
 റുപ്പിട്ടതാന
 പട്ടത്തറക്കുട്ടികൾനടന്നിടവും ഉളമതുതെളിയവെളലകി
 തർക്കിതുവിതം
 ഉച്ചത്തൊടുവച്ചുത്തച്ചപച്ചപ്പല്ലാക്കിൻമീതേറി പടയിടയിൽ
 വരുവുന്നഅഴികോ
 അടലിൽക്കരിപരിഅണിയിട്ടെതർപൊര അവക്കുരചൻ
 പോർചെയ്യ
 നല്ലതിചനമൊടെതിരിട്ടകമുട്ടക കടലിൽത്തിരപോലരവ
 തൊട്ട
 തൊന്നിഅതികത്തൊടുവെടിവയ്ക്കു ഉതിരാകവെട്ടിമടിന്നാരെ
 ചിതീയഘട്ടം

അയ്യർമന്നരുടെവെങ്കലത്തൊക്കുപൊട്ട അടുത്തുമുട്ടകി
 വെട്ടുപരിശകൊണ്ടുതട്ട
 കൈയിലമ്പുപെടവെ വില്ലത്താണുപൊട്ട കടിനമൊടുപട
 യിൽവെടികൊണ്ടുതൊക്കുപൊട്ട
 പുളളിയണിഉടനൈതമ്പർനകട്ട അരവാരമതുക്കുട്ടചിലർ
 മനതറയ്ക്ക
 ഇട്ടചട്ടമതുപോലെചിലരിട്ടിറക്കു വീട്ടിലുള്ളപടകൂട്ടമതു
 ചെന്നുകൂട
 നാടിന്നിനപടഅറുതിരുതുപോലെഓടവീരക്കരിമീതിൽപാര
 ത്തിടിമനറയ
 വെങ്കലമുരചൊട്ടവെഞ്ചാമരമതുവീശ മുന്നംപിന്നംനാക
 ചൊരുംവായിക്ക

കൂടെവന്തൊരുകുതിരക്കാരനെ കുതിരതാൻവിട്ടുവെട്ടുവെ
 വെട്ടുവെതലങ്ങരുകീഴ് വിഴ് വിരവിനടൻതിരുമുൻപിലെ
 മിക്കവെത്തടിതൊഴുതുനിൻറവർ വിരചങ്കലവാങ്കിനാർ
 മുട്ടിപ്പോർവേണമെൻറു കട്ടിച്ചുമൈന്തുപടൈ
 മുൻറുകൈയ്ക്കു താൻപടയെ കൂൻറവർന്നിപിടിത്താർ

ചതുർഷ്ടം

അന്തനേരം ഇടത്തറത്തേവനും
 അനചങ്കരൻകോതമുരു കനം
 വിന്തചേരംകലയപെരുമാളും
 വെങ്കലകൊടികുളത്തുരുരാമനും
 ചുന്തരൻപുയൻചങ്കുകുമാരനും
 തുയചങ്കുകൊടിവീരൻകേശവൻ
 എന്നിലംപുകൾ ഈശ്വരൻതേവനും
 ഇരവിപിള്ളയും നെററികൈതന്നിലേ
 വന്തുമുന്നണിത്തന്നിലിറങ്കിയേ
 മാരിപോലെകണകൾതൊടുപ്പാരാം
 നാകർകോവിൽ പടവിളികേട്ടല്ലോ
 നാലുതിക്കുംകുതിഞ്ഞെറക്കിനാർ
 വാക്കിനാവല്ലവായിളിച്ചുത്തങ്കൾ
 വാനിലെങ്കുംഇടിപോലെപൊന്തിട
 പടയെങ്കു പരന്തുമെരുമിട
 പക്കമെങ്കുംമരുമലർപൊരുതിട
 'പൊരുതുനിൻറുമരുമലർചെല്ലവെ
 പുത്തിരുത്തവർ ഉപായംവൈത്തല്ലോ
 നാമിനിമലൈഹൃദിക്കൊള്ളുവോം
 താവിനാരെകുതിരയെമേക്കത്താൻ

താണ്ടിവന്താരിളംകുടിതന്നിലെ
 വാനനല്ലകുതിരയെക്കണ്ടപിൻ
 മന്തിരിയോടെഓട്ടനരചെയ്താൻ
 പരവിമേക്കുകുതിരൈവരുകിതേ
 പററിനമ്മൾമലയേറിക്കൊള്ളുവോം
 പിൻവാങ്കിമലയേറമൊഴിചൊന്നൊട്ടനട
 പിടലിക്കൊരടിവൈത്താരിടിപോൽ
 പിരിയമൊട്ടു വേണാടുതന്നിലാണ്ട മന്നവര
 പിടിചോറുതന്തെന്നെ വളത്താൻ
 അച്ചമറ ഇപ്പടയെ വെട്ടിവരചെയ്യവെ
 അപ്പടി ഇറക്കി വരവെ താൻ
 അങ്കപരരാചർ മുടിമന്നർ പെരുമാളും
 ആനമീതേറി വറാരോ?

വാഞ്ഞെചൊന്ന കുടക്കാരനെപ്പൊതു്
 മാറിവൈത്താരിടിയിടിപോലവെ
 “മന്തിരിയായ് പിറഞ്ഞാരു നാമിനി
 മാററാനെക്കണ്ടൊടുവതാണമയോ?
 അന്തരംവരുമെൻറുനാമോടിനാൽ
 അരചർ മുന്നിൽനാം എപ്പടിചൊല്ലുവോം?
 എന്തെന്നോടെഇറക്കിപ്പൊരുവതി
 നേററചെവുകുടങ്ങാനാൽവാരുങ്കോം
 ചിന്തമിക്കുവേളാട്ടികൈവാങ്കിയേ
 തിരുവഏറിനാരീററപ്പലിപോലെ
 കുപ്പംകുപ്പംപോൽരാകുത്തൻമാർവര
 കുതിരനേരെഇറക്കിപ്പൊരുതാരാം
 ഏറിനാരേഇളംകുടിതന്നിലേ

ഇടിമഴക്കുപോൽവാത്താരംകൂട്ടിയേ
 വാറവാറകുതിരയെക്കുത്തിനാർ
 മാകത്താരം മറവരെക്കുത്തിനാർ
 പോരിൽനല്ലവടുകൾ പട്ടാരെ
 പൊക്കുന്നല്ല കുതിരെ പടുകുതേ
 വെട്ടുപുട്ടുമാവർമടിയവെ
 ചിന്തയാക ഇരവികൂട്ടിപ്പിള്ളെ
 തക്കമിട്ടുപടയേറിമുല്ലവെ
 ചതിത്തുരോവടുകുപ്പടത്തിൽ
 എന്നെമിക്കുവളർത്തപാരചർ
 ഇപ്പോതാനയിൻമീതറിവാരാരോ
 മുന്നണിയേയുവെട്ടിത്തുരത്തിയെ
 മിഞ്ചുവീര്പടയോടെ പോകിറേൻ
 അണ്ണർപോന്നാരെഅങ്കുവലംകൈക്കു
 ആരവാരംകേട്ടാളോടിവാരാരോ?

മയ്യത്തുവാറപടമാറുക്കാരമ്പുപെട
 മറുകണതൊട്ടത്തുടനെപുരവിവീരരുട
 കാലറുതലയറുചുരമാറ ചരമുരുള
 വഞ്ചിയൊട്ടുവടുകൾപരിത്തിരളിറക്കിനാർ
 വാശിയൊടിവരുപരിപരിത്തിരളിറക്കിനാർ
 പടനടത്തിയരാമപ്പയ്യൻമുന്നണിനിൽക്ക
 പാത്തുലോകരുപടകണ്ടുടനെചഞ്ചലിക്ക
 ആയുതത്തുമുന്നൊടൊക്കെനിരളനിൽക്ക
 ആതാളിവിളിയോടാരവാരങ്കൾകിളര
 ചട്ടയിട്ടശിപ്പായികൾ നിരളനിൽക്ക

ചരതമൊടൊരുപിള്ള അണിനിരത്തുനിൽക്ക
അണിപിരിയുപോകാതെ തമ്പുരുകൊട്ട

ശിരശ്ശേഖരം

മാറിളപ്പോലുവെട്ടുവേണംമന്തിരിതരകളോടെ
വരുവടുക്കപ്പടയിൽനിൻവർകൾവെട്ടുവാരാം
കുഞ്ചുക്കുട്ടനായന്മാരും കുപ്പമീട്ടുവെട്ടുവാരാം
ചതിത്തുപൊരവെവന്തപട്ടാണിത്തരമാർകളെ
തങ്കൾതങ്കൾപരിവിട്ടുതട്ടീയവെട്ടുവാരാം
തട്ടുംപരിതന്നെവിട്ടുചുറ്റിയെവളരുകൊണ്ടു
തനിയെഇളംകുടികളുംതനിൽവളരൂപൊര
ചത്തിയെന്നമുക്കുതവിയാകവന്തവീരല്ലാം
ചതിത്താരെന്നമ്മയും താൻവടുകർപടയതിലെ
പുത്തിമികവെതെളിതു ഉററുതാരിരവിപിള്ളെ
പൊരുതാർവിതന്നത്താലെവടുകർപടകളോടെ
അന്തനേരം പിള്ളക്കുക്കണ്ണാനതേവനാതിത്യനും
അയ്യൻപള്ളിച്ചുയോടെ അരത്തനടയമ്പിയും
മുന്തരൻചെക്കാലക്കാളി ചൂരിയൻപരപ്പക്കുട്ടി
ചൂഴ്ത്തമറപ്പടയോടെവെട്ടിയെപൊരുതുംപട്ടാർ
തന്തിരത്തിൽകാളിനായർ ചടക്കുട്ടിഅയിക്കുട്ടിയും
തക്കമറപ്പടയോടെവെട്ടിയെപൊരുതുംപട്ടാർ
ചെന്തുചെറുവള്ളിനായർചേനകുഞ്ചുമാടപ്പനും
ചെൻറമറപ്പടയോടെവെട്ടിയെപൊരുതുംപട്ടാർ
കൊച്ചിരവിപ്പണിക്കനും കുഞ്ചുമാതിഹുശ്ചരനും
കോതച്ചമാത്താണ്ടുപിള്ളെ കുളത്തുരുമാപ്പനും
കൂൻറമറപ്പടയോടെവെട്ടിയെപൊരുതുപട്ടാർ

പിച്ഛപൊന്നരതൻപെരുമാൾകോവിത്തന്നാരായണനും
 പിള്ളയെവളന്തപോരിൽമുന്നണിയിൽവെട്ടുംപട്ടാർ
 അച്ചമുള്ളപോർക്കളത്തിൽ അടവുവെട്ടുത്ത് പൊരുന്നേരം
 അഴകാനമന്തിരിതാൻ ആനകടക്കാറൻപട്ടാൻ
 മിച്ചമാനപോർക്കളത്തിൽനിൻറവരെല്ലാം കാൺകെ
 വേകത്തുടൻ പിള്ളയുടന്തനപ്പരിതന്നെകുത്ത
 പക്കത്തിൽകുതിരവിട്ടു പട്ടാണിത്തുരയെക്കുത്ത
 പറിയെരാകുത്തൻമാർചുറിയെവളെറ്റുകൊണ്ടു
 “വെട്ടിനാരിരവിക്കുട്ടിപിള്ളയെ” കുതിരക്കാരൻ
 വിതിയോചിവനെയെൻറ ശിവലോകംചേരുവാരാം
 ഇഷ്ടത്തുടൻതൈവകന്നിമാർകുംവരുമാലയിട്ട്
 ഇന്തിരവന്നത്തരിലേറിക്കൊണ്ടുപോകുന്നേരം
 തിട്ടനെതലയ്ക്കുകൊണ്ടു വെററിക്കൊട്ടുംകൊട്ടികൊണ്ടു
 ചെപ്പത്തുടൻഈത്താംകാട്ടുപാളയത്തിൽചെൻറിയന്താൻ

തിരുമലനായിക്കുറുപ്പൻ മുൻപിൻ ശിരസ്സിനെ കാട്ടത്തയച്ചത്

വിരുത്തം

ഇരുത്തപോതവർകളെല്ലാം ഇരവിതൻതലയെപ്പട്ടിൽ
 തിരുത്തവെപൊതിനുകെട്ടി ചീക്കിറംകൊടുത്തുംവിട്ടാർ
 വരുത്തമായോട്ടനോടി തിരുമലേന്ത് രൻമുന്നേവരു
 തൊഴുതടിവണക്കിനിൻറു വാർത്തയെഉരക്കുപുറാൻ
 വണക്കിനിൻറ ഓട്ടനോടെവാത്തയെല്ലാംകേൾപ്പാരാം
 ഇണക്കുപടിതലയിതുതാൻ ഏതുതലപ്പിൻറുകേട്ടാൻ
 കണ്ണംപറവെക്കാട്ടാളൻകൂറിട്ടുവാൻതുരയോടെ

അരചാണ്ടമണയാളൻ അനവഞ്ചിഭവന്തട
 ഭവന്തടതുരതനിലേ വീരരെടുപേർകളുണ്ടും
 വീരരെടുപേർകളിലും കണ്ണാനതുരയിവൻതാൻ
 ഏങ്കുംപുകുടകരുത്തൻ ഇരവിഷ്ടിപ്പിള്ളതാനേ
 ചേർത്തതുരയിതെൻറ ചെപ്പിടുവാനോട്ടാളൻ
 അന്തമൊഴീകേട്ടുപോതെ അണഴകൻനായിക്കുറും

അയ്യോഇന്തതുരയെപ്പോലെ അവനിതനിൽ ഒരുവരുണ്ടോ?
 ചെയ്യുംതിറവീരൻഇവനെനീങ്കൾ ചെറുത്തുപ്പിടിത്തിക്കെ
 കൊടുവരാമിൽ
 കയ്യുംഏഴുമിപ്പോഇവരെവെട്ടി കണ്ടുപോതുമനം
 ഇരങ്കലയോ?

വയ്യുംപുകൾന്തിടുംഇവരുടയ വയിരപ്പണിയിട്ടകാതഴുകോ
 കോതിമുടിഞ്ഞാരുമുടിയഴുകോ കൂൻറകസ്തുരിപൊട്ടഴുകോ
 ഏതുചൊല്ലുപോറേൻഇവരഴുകെ ഇനിമേൽനിന്നന്താക്കാൽ
 പലനമുണ്ടോ
 പോതമറിയാമൽരാമപ്പയ്യൻ പോരിൽചതിയാകകൊന്നും
 പോട്ടാൻ
 തീവ്രവരാമൽതലൈതനൊത്താൻ തിരുമ്പാളയത്തിൽകൊടു
 ത്തുംവിട്ടാൻ

രാജസന്നിധിയിൽ വിവരം ഉണർത്തിക്കുന്നത്

പാളയത്തിൽതലചെൻറുപോതു
 പാരചർമമുന്നെരുവനോടി
 കട്ടുക്കലയാതെപുലിയൂരിൽപോയ്
 കാവലവരോടുവിണ്ണപ്പുംചെയ്താൻ
 മട്ടച്ചാരികിൻറ മലർമാർവൻ
 മന്നാനീർവളർത്തമന്തിരിയേ

മറവർവളന്തല്ലോവെട്ടുകിറാർ
 മന്നവരെളപ്പോം എഴുത്തുള്ളിൽ
 തീരൻ ഇരവിയെ മീളലാമേ
 എൻറമൊഴികേട്ടപാരചർ
 ഏങ്കിത്തിരുക്കണ്ണാൽ എഴുത്തിരുത്തു
 പൊന്നം മണിമുത്തും മലർമാപ്പൻ
 പുത്തിമികച്ചമ്പിതിരുപുള്ളമാം
 എന്നെന്നിനന്തല്ലോ പടപോനാർ
 ഇരവിവരുവാനോ മകതേവ
 മാമൻമാത്താണ്ടൻ അറിന്തില്ലയോ?
 മന്തിരിമാരെട്ടുപേരില്ലയോ?
 കാമനിടത്തറത്തേവനുണ്ടോ
 തക്കുള്ളമ്പയിൽ മാത്താണ്ടനുണ്ടോ
 എൻറുതിരുമനം മികച്ചടൈത്തു
 എഴുത്തുള്ളിപള്ളിയന്തിലാവിചേറി
 മന്നർപെരുമാളും പുലിയൂർവിട്ടു
 പാങ്കിനുടൻതുവലാറും വിട്ടാർ
 തുവലാറുതന്നെക്കടന്നുചെൻറു
 തുടന്തകുളിമക്കാട്ടെല്ലെവിട്ടാർ
 കണിയാകുളത്തിലെചെൻറനേരം
 കലങ്കിദാടിവന്തുരുവൻ ചൊൽവാൻ
 മട്ടച്ചൊരികിൻറമലർമാപ്പൻ
 മന്നർതിരുമനം തളരവേണ്ടാം
 മന്നവരേനീർവളർത്തതൊരു
 മന്തിരിയാം ഇരവിപിള്ളെ

തെന്നവരവട്ടുകരോടെ
 ചീറമുടൻപോർപൊതു
 നെലറെചെൻറുവെട്ടി
 ഒരുതടത്തിൽപട്ടുവിട്ടാൻ

രണാങ്കണത്തിൽ മരിച്ചവരുടെവിവരം

പട്ടാരെ അതിച്ചതേവനും
 പാർപുകൾ അയ്യപ്പൻപള്ളിച്ചുപട്ടാൻ
 അയ്യപ്പൻപള്ളിച്ചുപട്ടുപോതു
 അരത്തൻനയിനാനുംപട്ടുവിട്ടാൻ
 ചൂന്നരചെക്കാലനായരുംപട്ടാൻ
 ചൂരിയപരപ്പക്കുട്ടിയുംപട്ടാൻ
 കൊച്ചിരവിനല്ലുപണിക്കരുംപട്ടാൻ
 കോതച്ചമാത്താണ്ടപ്പിള്ളയും പട്ടാൻ
 കാമൻനിലകാലക്കുട്ടിയും പട്ടാൻ
 കണ്ണന്നൂരിൽ ചക്കരപ്പിള്ളയും പട്ടാൻ
 കുഞ്ഞൂരിൽ മല്ലൻപിള്ളയും പട്ടാൻ
 കുഞ്ഞൂരിൽ വാഴും ഇരവിയും പട്ടാൻ
 കുഞ്ചു മാതക്കുട്ടി ഇച്ചുരനും പട്ടാൻ
 പിള്ളപൊന്നറയ അരത്തനും പട്ടാൻ
 പെരുമാൾ കോവിത്തനായരും പട്ടാൻ
 പിള്ളപെരുമാളും പട്ടുവിട്ടാനെ
 പരപ്പൻ ഐക്കുട്ടിയും പട്ടുവിട്ടാനെ
 മരുവണിയും നല്ലതെൻപുയത്താനും
 മാത്തൻ തിരുവടയും പട്ടുവിട്ടാനെ
 കുറക്കാവിൽപൽപ്പനാപനുംപട്ടാൻ

അട്ടതിക്കുമെങ്കുംകിർത്തിപെററ
 അഴകനിരവികടക്കാരുൻപട്ടാൻ
 വട്ടമിട്ടുപരിവെട്ടുന്നമന്തിരി
 പട്ടവിട്ടാരെപ്പുറം അടിതൊഴുതാർ

പട്ടവിട്ടാരെൻറവാത്തെ പാരരചർകേട്ടപോതെ
 ചൂട്ടവിട്ടതീയതുപോൽ തുയർമെത്തപ്പെരുകിമന്നർ
 അകമെല്ലാംനൊന്നുമന്നർ അഴുതയരാലെഴുത്തരുള
 താകമുടൻമന്നവരും ചതിത്താരെഇരവിയെത്താൻ
 വിതിത്തവിതിഇത്തനയോ വീരാതുരെഇറത്തായോ
 മതിത്തപുകൾമന്തിരിയെ ഇൻറിരവിയുടപാടെടുപ്പേൻ
 ഇരവിതന്നെല്ലാലെ പട്ടുവേനൊൻറിൽ

കുളത്തിലകപ്പെട്ടകുളത്തിൽവന്താർ കൊണ്ടലിടിയെന്നഇളം
 കുളത്തിൽ
 വന്തകുതിരതൻമുകുമാറു മറവായിതുകൂറായ് വിഴുവുങ്കണ്ടാർ
 ഇന്തിന്നെല്ലാലെഇരവിചിത്തുള്ളഇഴുചെയ്തുകുളവുങ്കണ്ടാർ
 ഇന്തപ്പടിവെട്ടിപ്പട്ടുവതെല്ലാം പുന്തൻമുന്നിൽനിൻറുപൊര
 വുവേണം

മന്നർവേന്തരുംഅറിന്തില്ലയോ? മാത്താണ്ടപ്പിത്തുള്ള അറി
 ന്തില്ലയോ?

കുന്നനെല്ലാലൊത്തഇരവിചിത്തുള്ള കണ്ടേനില്ലെളന്നെ
 തിരുമ്പിവാ
 തെന്നവരുംതിരുവുള്ളപെററിയല്ലോ തികൈത്തുനിൻറു
 മന്നർകല്ലിത്താരാം

മഹാരാജാവിന്റെ ആത്മഗതം

ചെൻറപ്പടൈവീട്ടിൽമന്തിരിമാർ ചേരഇരവിക്ഷപക

യാച്ചോ

മാത്താണ്ട അണ്ണൻ അറിയാമൽ മന്തിരിമാർകൂടിചതിത്താരോ

വിന്തൈചൊരുകിൻറമലർമാവൻ വേന്തൻപെരുമാളുന്തിരു
വുള്ളമാം

കണ്ണമണിദത്തമന്തിരിയേ! കണ്ടിലേഴുന്നെന്തൻവടിവതെ
ല്ലാം

അണ്ണൻമാത്തണ്ടൻഅറിന്തില്ലയോ അരവാരങ്കൾകെട്ടില്ലയോ
കന്തിലുടവാളുംഇങ്കിലുയോ? കാതുപ്ലേതുംഇങ്കിലുയോ?

മെയുംപടിതൊഴുതേഎല്ലാം വേണാൻഅറിവതെല്ലാം

വയ്യംതന്നെക്കുപ്പംപണവുംവാകിവന്തതുമക്കൾഅറിയാരോ
പിള്ളെത്തന്നെകന്തിൽ എടുത്തുയർത്തികരുതിതിരുമകത്തോ
ടണൈത്താർ

വയ്യകുംഇനിനാനുംആളുവനോ? മന്തിരിഇറന്താക്കാൽ

ഇരുപ്പേനോ?

അയ്യോചതിവാറതറിന്തില്ലേഴുന്ന എൻറത്തമപെരുമാളും
മികവരുന്തിതിരുക്കന്യാൽപാടൊത്തു. കനകപള്ളിയന്തിലാ
വിൽവൈത്താർ

പട്ടുവീരകാളിയാലെമുടി പാടുകൊണ്ടുമന്നരെയുന്തരു

എഴുന്തരുളിവേലാംവിട്ടു ഇമ്പത്തുടൻവന്താർകുളംതന്നിലേ

മട്ടച്ചൊരികിൻറമലർമാർവൻ വേന്തൻപെരുമാളുംഎഴുന്ത
രുളി

കരുതുകുള്ളിയൻകാടുംവിട്ടു കടുകരുയത്തുറന്നെക്കടന്താർ
കൊമ്പുംകയിൽകൂവുംകുളംതന്നിലെ കൊറുമുടിമന്നർവാറ

നേരം

അന്തചെയ്തിടൻറുംഅറിയാമൽ അഴകാനമാത്താണ്ടപിള്ള

യുമോ

വെമ്പിമലയേറിമികവരുന്തി മെല്ലിനല്ലാത്തായാർവീട്ടിൽ

ച്ചെൻറാർ

വെമ്പിമുകുവാടി ചെല്ലുന്നേരം തമ്പിഇരവിതാനെങ്കെ
 യെൻറാൾ
 പരവശമായ് മാത്താണ്ടു അണ്ണൻ വഴുതിവിഴുതുകനോടലുറാർ
 തമ്പിതന്നെക്കൊട്ടും പോർക്കളത്തിൽ തനിത്തുകൊടുത്തിങ്ക
 പോന്തായോ?
 ഇരവിവരവില്ലെന്തെന്നക്കൂട്ടു ഈടുംകുലത്തണ്ണൻകാടുവാരാം.

കാടിഅണ്ണൻവാടിമുകുപിടപെരുതാക
 ഉററുകൾതമ്പിഎന്തൻഇരവിവരക്കാണേൻ
 തേടിഅണ്ണൻവാടിമനംതട്ടൊഴികാടി
 തെന്നർപ്പലിഉരതിലെചെൻറുനിൻറാറണ്ണൻ
 തെന്നവരുമില്ലെഎന്തൻതമ്പിയേയുംകാണേൻ
 വന്നപ്പലിയുതംവിട്ടുതന്നിട്ടുനടന്താർ
 കന്നൽമിഴിവടിവഴുകൻ മാത്താണ്ടുപിള്ളെ
 കുലചെയ്യുംപടവിട്ടുതന്നതിലെവന്താർ
 പേരുലകിൽകീർത്തികൊണ്ടുആളുംപാരരചർ
 പിള്ളയുടവാടുകൊണ്ടുവാറവകൈകണ്ടാർ
 അണ്ണൻഉടൻഏകിനെടുമുച്ചുറിഞ്ഞൊരൊ
 കരുമയുടൻമൺമേൽവിഴുതുപുരണ്ടുതാർ
 കട്ടക്കുലയാതിരുന്നഇരവിഇറന്താനോ?
 കണ്ണമണിപോലിരുന്തപിള്ളെഇറന്താനോ?
 മട്ടക്കുടകുതരയെ മറവർചതിത്താരോ?
 എൻമരുമകനുടകയിൽ ഉടവാളില്ലയോശിവനേ
 ഇന്തിരനെപ്പോലിരുന്തഇരവിഇറന്താക്കാൽ
 ഇനിനാനിരുപ്പതില്ലെ എൻറുവിമ്മിഅഴുതാർ
 മണ്ണതിലെവിഴുന്തഴുതുഅണ്ണൻപുരണ്ടിടവെ

വഞ്ചിപാരമർവന്ദുകൈപിടിത്തിളക്ക
 കണ്ണമണിപോലിരുന്തപിള്ളുറത്താനയ്യോ
 കല്പനയാൽവാറവിതിക്കേതുചെയ്താമെൻറാർ
 പക്കനാളിൽഇൻറുപടൈപോകവേണ്ടാംപിള്ളെ
 പഴികാരതണ്ടുനക്ക ഏൻറുചൊന്നെൻമന്ന
 പൊന്നിട്ടുടവാളുകൊടുത്തുനെച്ചുതിത്താരോ?
 പുത്തിചൊല്ലുവൊരാൾവർ ആരുവരുവാരോ?
 അണ്ണർമലങ്കാരപുത്തിചൊല്ലിപാരമർ
 പിള്ളെയമ്മയറിന്താക്കാൽ ഇനിഅനന്തംവരുമേ

മാതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭൃതനെ അയയ്ക്കുന്നു

പിള്ളപട്ടമെയ്തിഅറിയാമൽചെൻറുചൊല്ല
 പെരുമയുള്ളമന്നർക്കുക്കാരനെയഴത്താർ
 വന്നപ്പുലിയൂരിൽപിള്ളെമാളികക്കുപ്പായ് നീ
 മങ്കയക്കുംതായാക്കുംമനതൂഴതററിട്ടവായ് നീ
 തട്ടഴിത്തുവെട്ടിപൊതുംനരംപിള്ളെവളർത്ത
 ചന്തിരത്തുക്കാളിപ്പട്ടുപ്പാനാൻറുചൊല്ല
 കുന്നൽമൊഴിമാമൻതന്നെ മന്നവരെത്തൊഴുതു
 കണ്ണീരായ് കാടിഉടൻവന്നക്കളിമൈപിട്ടാർ
 അകമെല്ലാംതള്ളാടിതട്ടഴികൊടി
 അമ്മതായാർമുൻപതിലെചെൻറുതൊഴുതാനേ
 കണ്ടുടനെഏകിനെടുമുച്ചുറിത്തുഅമ്മൈ
 അണ്ണർചേരെവിട്ടുവന്തകാരിയമതെൻറാർ
 മന്നവരംപിള്ളയുമായ് ചെന്നവരവഴുത്തു
 മാതാവുമലങ്കാരെവാർത്തചൊല്ലച്ചുന്നാർ

അന്തമൊഴികേട്ടുരുമ്മ അകമെല്ലാംകുളിര
 അരചതടയപാളയത്തിൽപാടുവന്തതണ്ട
 വേട്ടപ്പുലിപോൽമറവർപാളയത്തിൽച്ചെൻറു
 വെകുതുരകൾകനപരികൾവെട്ടിവിട്ടാർപിള്ളെ
 തട്ടഴിന്തുവെട്ടിപ്പൊരുന്തേനരംപിള്ളെവളർത്ത
 ചന്തിരത്തുകാളിപട്ടുപ്പാനാൻപിള്ളെവാറാർ
 മേടൈവിട്ടുകീട്ടിറങ്കിവേന്തർകുടൈവാറാർ
 മെല്ലിയരൈവേരൈരുവിടുന്നകുളിള്ളെ.
 കള്ളച്ചൊല്ലാലമ്മക്ക് ഉള്ളമെല്ലാംകുളിര
 കാരിഴയുംമേടൈവിട്ടുകീട്ടിറങ്കുംതേനരം
 മന്നർകാൽനടയാൽപിള്ളെ പള്ളിയന്തിലാവിൻ
 മന്നമന്നർവീട്ടിലങ്കംതന്നിൽവന്തിരുന്താർ
 കന്നിനല്ലാൾവന്തഅന്തപടച്ചനത്തേനോക്കി
 കണ്ണമണിവാളിരവിയെക്കാണേനെഅയ്യോ
 തേടിവഴിതന്നിലാകെപ്പാർത്തുടനെ അപ്പോൾ
 തെന്തർതിരുമകന്തന്നിലേനോക്കിനാളെഅമ്മ
 കന്നിനല്ലാൾഓടിവന്തുപള്ളിയന്ത് ലാവിൽനോക്കി
 കയ്യിനാൽമൂടാവിനീക്കിമെയ് കുളിരക്കണ്ടാൾ
 കണ്ടവുടൻ ഏകിനെടുമുച്ചെറിന്താളമ്മ
 കാരിഴയുംകിലേശമുറുവിമ്മിഅഴുതാളെ

മാതൃചിലാപം

താഴ്ക്കടിതന്നിലേ താനിയറമൂലയിലേ
 പിള്ളെപട്ടുവിഴുന്തതിനാൽപെൺകൊടിയുംപുലമ്പു
 അഴുതാളെതായാതുംഅരുമമകൻപാടുകണ്ടു [ററാൾ
 പഴുതറവെളന്നയുംനാൻ പടൈകൊടുത്തങ്കിരുപ്പേനോ

മുട്ടകിവെട്ടിഅശാഠനക്കു വീതിമുക്തിയില്ലയോ?
 നീകറതൊഴിൽചെയ്തില്ലയോ? കയ്യിലുടവാളില്ലയോ?
 ഇലകംഇരുൾഉറഞ്ഞതുപോൽ; അമ്മ ഈശ്വരീയാൾവെറു
 ത്താളോ?
 ചതിത്താളോളൻവെട്ടുംപരിചകളും; മാറാപ്പുപ്പുണികളും
 വെട്ടിവിളയാടുന്നെന്ന് വീതിഇടംപോന്നില്ലയോ?
 താഴ്ക്കുടിതനിചെതാനിരമുലയിലെ
 വേളയമായ് മന്തിരിമാർ മികവെളന്നെ ചതിത്താരോ?
 വാഴ്ത്തുപടപോനതൊരു വിരമന്നർ ചതിത്താരോ?
 ചതിത്തുടന്നെമന്തിരിമാർ തക്കമല്ലെന്തറിടവും
 എന്നുടയപൊല്ലാപ്പോ ഈശ്വരനാർകല്പനയോ?
 പരികലഞ്ഞമറന്തായോ? എന്നിരവി പടൈവിട്ടെളയ്
 മരുവിളന്നെചിരിയാത മങ്കയമെമറന്തായോ? [ന്തായോ?
 തെക്കൈപ്പുരതനിലെ എന്നിരവി തേവാങ്കമെത്തയിലെ
 പത്തുമാതാവുംപൊവി ഉന്നെന്നാൻഏറെറടുത്തൻ
 പൊറവയറെരിയുതയ്യോ പേതലിത്തുമരുക്കുതയ്യോ
 ഉൾശാരേനോവാന്നേൻ എൻ ഉൾവിനയെന്നോകാമൽ
 ഉറക്കമോ എന്നിരവി നാൻ ഉന്നെയല്ലേതേടുകിറേൻ
 മേക്കുപ്പുരതനിലേ മെല്ലിനല്ലാതനിത്തിരിക്ക
 മായവഴിപോനതെന്നാ? എന്നുടയപൊൻമകനേ
 വടക്കൈപ്പുരതനിലേ ഉൻ മാതളംപൂമെത്തയിലേ
 മായഇരുൾഉറന്നുനീ മായവഴിപോനതെന്നാ?
 ഞ്ചേക്കുപ്പുരതനിലേ ഉൻ തേവാങ്കമെത്തയിലേ
 തേൻമൊഴിയാതനിത്തിരിക്കുനീ തേശവഴിപോനതെന്ന
 നാട്ടിൽപറയർകളും നമ്മൂരിൽവള്ളർകളും
 തീണ്ടാതചാതിയെല്ലാം? എന്നിരവി ഉൻമുടിയെതൊട്ടാരോ

തൊട്ടുരോളനായ തുയത്തിരുമനിയെത്താൻ
 പൊട്ടാനമാർപഴകാപ്പിന്നിരവി പേർക്കളത്തിൽമടി
 ന്നായോ?
 ആറുവനോ ആറുവനോ നാൻ അരംകടലിൽവീഴുമളവും
 തേറുവനോ എന്നിരവി എൻ തീവിനകളെന്നാറും
 പൂവിട്ടുളമാലുംപൊന്നിട്ടകച്ചകളും ഇനിനാനും കാണവനോ
 തേയ് പിറപാൽനൊറിയും ഉൻ തിരുപുരകിൻവടിവഴകും
 ചെമ്പൻമണിമുടിയിഴകും; ഉൻ തീലർവടിപൊട്ടഴകും
 വെയ്യുവന്തൻമളിവതുപോൽ വന്നമുറകഴുത്തതിലെ
 വൈരമണിമാലകളും മാമ്പിലിട്ട ചന്തനവും
 വരിക്കറിയുംപൊട്ടഴകും കയ്യിലിട്ടമുറക്കുവളെ
 കയ്യിൽവീർചങ്കലയും ഒരപ്പരുമറിയും;
 ഉല്ലാസകച്ചകെട്ടും എന്നിരവികാണേണ
 ഉൻമുന്നേമന്തിരിമാർ, എല്ലാതുംതാൻകൂടി
 വന്നമുറഇലങ്കമതിൽവരുതൊഴിൽചെയ്തല്ലയോ
 കനമാനവടിവഴകൻഎന്നിരവിനീകച്ചകെട്ടിപ്പിണ്ണയിട്ട
 കച്ചകെട്ടിപ്പിണ്ണയിട്ടകരുവാടവാൽതൊഴുതെടുത്തു
 ഇച്ചുടൻപരിശയ്യമായ് ഇലങ്കമതിൽഉൾപ്പുകുതു
 വാങ്കിമെല്ലേതടുത്തുവെട്ടുംവാത്താരംകേളേനേ
 പിണ്ണയിട്ടകച്ചകെട്ടിഇലങ്കമതിൽപോപൊഴുതു
 ഉൻവന്നചാമരകളുംവടിവഴകുംകാണേനേ
 കാണേണഉന്നടയകട്ടഴകുംഒരലയും
 പൂത്താനമാവഴകാനീപേർക്കളത്തിൽമടിത്തായോ?
 നേശമുള്ളപേർവഴകാനീയിറന്തപോതേനാൻ
 വാശമില്ലാപുവാന്തൻമണ്ണിഴന്തമംമാനേൻ
 ഞാണിഴന്തവില്ലാനേൻ ഇണവഴുന്തപ്രവാന്തൻ

തട്ടുപുരിചയുമായ് താമരപ്പൂപൊന്തിയുമായ്
 വെട്ടിവിളയാട ഉനക്കുവീതിഇടംപോന്തില്ലയോ
 പട്ടുകച്ചെകെട്ടിഎന്നിരവിവടൈക്കുപോംപൊഴുതു
 എട്ടുവീട്ടനായന്മാർഏഴുനൂത്തമ്പാരെല്ലാതും
 പരിശൈകഴറിവൈത്തുവിവരമായ് തൊഴുതെടുത്തു
 ഇലങ്കുംഅടൈത്തുനീത്തുതുംപോനതെന്നു?
 വിൽപിടിത്തകൈയിൽ ഇച്ചുറടുംഅമ്പുകെട്ടുമായ്
 കററതൊഴിൽ ചെയ്തില്ലയോകയ്യിലുടവാളില്ലയോ
 കൈപിടിത്തമങ്കയരേഎന്നിരവികലന്തുവരകാണേനേ
 പൂമൈചപുരതനിവേഎന്നിരവിവേകവരകാണേനേ
 എല്ലാരാച്ചിയത്തുംഇലഉതിരകാററടിക്കും;
 എന്നുടയഏകാന്തമണ്ടലത്തിൽവഞ്ചനകൾചെയ്താരോ?
 ആനൈഇതുആനൈ അഴുകുളളപോരാണൈ
 വീര്യമുള്ളപോരാണൈഎന്നിരവിവിഴുത്തടുത്തുചരിന്തായോ
 വില്ലെച്ചുരമിട്ടുമവിയത്തോർതങ്കപ്പിടിയുമായ്
 ഒള്ളിയചെറുക്കുമായ് വരുംപകനികാണേനേ
 വെള്ളിക്കരണ്ടകവും എന്നിരവിവേകിട്ടചുണ്ണാനും
 അഴുകിലിളംപാക്കുംകൈമാറുവെററിലയും
 തീർത്തിത്തോഎന്നിരവിഉൻ തിരുമുടിയെതൊട്ടാരോ
 മന്നവരെമുകുംകാട്ടിപൊന്നിരവിവരുംപകനികാണേനേ
 ഉല്ലാസമായ് എന്നിരവി ഉടുത്തൊരുങ്കിവേപോംപൊഴുതു
 കണ്ടവർകൾഅത്തിനയും കണ്ണാശൈകൊള്ളുരോ
 മുകത്തിൽവൈരക്കുറിയും മുകത്തിൽനാമക്കുറിയും
 കാമനിലുംവടിവഴുക്ൻ എന്നിരവിവരുംപകനികാണേനേ?
 കുതിരെമടിത്തഇടംഎന്നിരവികൈയേറമാട്ടാരോ?

തലവെട്ടവരുപോതു എന്നിരവി കൈയിൽ ഉടവാളില്ലയോ?
പത്ത് രങ്കാളി ഉന്നൈ പഴുതറവെ ചതിത്താളോ?

പാവത്തുക്കുതുവാകലോകവഞ്ചനകൾ ചെയ്യാരോ?

വന്ദുതോളന്നും എന്നുടയപൊൻമകനേ

കാട്ടിൽ വരുപൊഴുതു എന്നിരവി കള്ളർ കണ്ടാൽ വിട്ടുവാരോ?

തേശത്തിൽ എന്നിരവി തിശൈക്കുകൾ കണ്ടെന്നോ

കൽക്കുളത്തിൽ മകുതവർ കാവലവർ തേരോടും പോതു

മന്തിരിമാരിരുപുറവും വാൾപൂട്ടി ചേവിക്കുവും

അറാനതിരുന്നാൾക്കു എന്നിരവി അവിൻ കഴുവേർവിനയും

ഏഴാനതിരുന്നാളിൽ എന്നിരവി ഇതത്ത പരിയേറുവായേ

എട്ടാനതിരുന്നാളിൽ എന്നിരവി എരുതുമേൽ നടന്തിട്ടമൻ

ഒൻപതാനതിരുന്നാളിൽ ഉമയുമൊരുതേരേരി

പത്താനതിരുന്നാളിൽ ചാമി പതിയിലെ എഴുത്തരുള

വലത്തുവൈത്തു ഇടത്തിരുക്കും വരുപകനികാണേനേ

മന്തിരിമാരിരുപുറവും ഉൻവാൾപൂട്ടി സേവിക്കുവും

തെന്നവന്നെ എന്നിരവി ചെയിത്തു വരകാണേനേ.

മേടയിലെ പാത്തിരുളു എന്നിരവി ഏങ്കി ഇരുന്തഴു കിറേൻ

[കാൻ]

വയലോളനക്കുറുതി വയൽ മടയോ പഞ്ചിമെത്തെ

കുളമോളനക്കുറുതി കുളവരമ്പോ തക്കതലം

ഇന്തപ്പടി ചൊല്ലിയല്ലോ ഇരവിതായാഴുതിടവെ

തായാരു അഴുതിടവെ പിള്ളെത്താർ കഴുവും കാടിവന്നാൾ

പതീവിലാപം

ഏഴെഴെൻറ എന്നെന്നവിട്ടു ഇറന്തിരോ എൻകണവാ
മഞ്ചക്കുറിമറന്തേൻ മണമുള്ള പൂമറന്തേൻ

എണ്ണക്കളിമറന്തൻ എങ്കൾവിതിപൊല്ലാതു
 നിത്തവെള്ളെ നാൻമറന്തൻ നീരിറന്തപോതേതാൻ
 വാചമില്ലാപുവാന്തൻ മണവാളനിറന്തപിൻപു
 നേശമുള്ളക്കുറിപലങ്കൾ നീർപടൈക്കുപോംപൊഴുതു
 അല്ലൊഴുതേചൊന്നേനേ നീരിറിയാമിൽപോന്നീരേ
 മെറ്റുടനെകരുവലത്തെ വിരവാലിതുകൈവാരി
 ചെറ്റുമുടൻതന്തകയ്യിൻ ചിറ്റല്ലൊരുനാൾകാണേനേ
 കാണേനേഉമ്മുടയകട്ടഴും ചിത്തിരവും
 അയാർവായഴും ഉമ്മുടയ അമൃതമൊഴിവാത്തകളും
 നാമക്കുറിയഴുംനല്ലകൊണ്ടെ തന്നഴും
 വെള്ളിക്കരണ്ടകവും വേകിട്ടച്ചുണ്ണാനും
 ഒള്ളിയച്ചെറുക്കുമായ് ഉല്ലാസക്കടക്കീഴ്
 മന്നവനെമുകുംകാട്ടിവരം പകനികാണേനേ
 കച്ചുകെട്ടി എണ്ണയിട്ടുകട്ടിയലും തൊഴുതെടുത്തു
 ഇച്ചുടൻപരിശയുമായ് ഇലങ്കമതിൽഉൾപ്പുകുന്തു
 പാങ്കിറുടൻകാൽതൂക്കി പരവരനെനടുത്തചെൻറു
 വാങ്കിവൈത്തുത്തടുത്തുവരം പകനിയിനികാണേനേ
 എൻറുചൊല്ലിമങ്കയരം ഏന്തിഴയുംഅഴുതാളെ
 എത്തിനൈതാൻചൊന്നാലും എൻകണവൻവരുവാരോ
 എൻറുചൊല്ലിഏന്തിഴയും ഏങ്കിഅഴുതാളെ

മഹാരാജാവിന്റെ സമാധാനം

അൻറുമന്നർഎഴുന്തളി അവരുക്കുപുത്തിചൊല്ല
 എത്തിനൈചൊല്ലിഅഴുതാലും ഇരവിവരുവാരോ
 പാടക്കമന്തിരിയുടെ പാശംതലൈ കണ്ടതില്ലെ
 പാശംതലൈകൊണ്ടുവര പാരമചർകളിത്താരെ

കല്പിത്താർപാരമ്യർ പരികലത്തിനോടെ
 കലങ്കാമൽരാമപ്പയ്യൻ പാളയത്തിൽച്ചെൻറു
 കലങ്കാതെചെൻറുതലൈകൊണ്ടിങ്കെവാറതുകു
 കലങ്കാതെചെവുകരുണ്ടോ ഇന്തപ്പാളയത്തിൽ
 കരുത്താലൈചെൻറു തലയിങ്കെകൊണ്ടുവരുകിലോ
 കല്പനാട്ടിഇറകുലിയുംതരുവേൻ
 അപ്പടിമന്നർകല്പിക്ക പരികലത്തോർ
 ആളുംകുതിരയും പാളയത്തിൽ അനപേതം
 വേറെൻറുചെൽവാർ പരികലത്തോർ
 നീങ്കൾപോകവേണ്ടാം മന്തിരിമാരെ
 പാരമ്യർമന്നർതമ്പുരാനും
 പടത്തലവരോടുകല്പിത്താരെ.

തലകൊണ്ടുവരുന്നതു്.

അപ്പഴുതോമന്നർതാൻ വളർത്തചെൽവാർ
 വാഴുകിൻറചെക്കാലക്കാളിവേഴു് വിചെയ്തു അനന്തയി
 ലെപോന്നാൻ.
 പോന്നവണ്ണംകാരിയത്തെക്കണ്ടുവീണ്ടുംകാളിനായർ
 നലമാനഅനന്തപതിതന്നിലെ
 ചാലത്തെരുവീതിയിലെ വന്തതും
 വന്തുകൻശയിത്തുളുശനെ ചരണമെൻറുചെക്കാല
 ഏകനായ് കിടന്നുറങ്ങുപോതു നിശയിൽ [ക്കാളി

കല്പിത്താർപാരമ്യർ പരികലത്തിനോടെ
 കരുത്തരാമപ്പയ്യൻ പരികലത്തിൽചെൻറു
 തലകൊണ്ടുവരുകലങ്കാത ചെവുകരുണ്ടോ
 കരുത്തരാമിന്തപരികലത്തിൽ

തുഷ്ണമതാകചിലതുർക്കിനാവുകൾകണ്ടു
 തുഷ്ണവിട്ടെഴുന്തിരുത്തു ചെക്കാലക്കാളി.
 മോശമെന്നവോയിതെൻറുക്ലേശമുൾക്കൊണ്ടു
 നെടുമുച്ചെറിതു വെറിലപാക്കുതുംതിൻറാൻ
 കാശിരാശനെ ശരണമെൻറകിരുത്തു
 കതിരവനുതയമാകുംചോതിലെഴുന്താൻ
 കൊത്തളമതാനതൊരു കോട്ടകടത്തു
 കോർവയാനചാലത്തെരവീതിയുവിട്ടാൻ
 കർത്തനരുളാലെകിള്ളിപാലംകടത്തു
 കരമനയാറിവിറക്കിചെക്കാലക്കാളി
 ചുത്തിയായ് മുകുവിളക്കിനീറതുംപൂശി
 ചൂരിയനെതൊഴുതുകരസ്ഥിനടത്താൻ
 ഉഷ്ണിനടന്നെടത്തുടയവനെ ചരണമെൻറു
 ഉററതോരുനീറമൺകരവിട്ടുടൻ
 ചോതുംകാരക്കാമണ്ടവംകാണമം
 നേർക്കുനീകരാനനേമംവിട്ടു ചെങ്ങാറുകടത്തു
 നേശമാംപള്ളിച്ചുത്താട്ടുകാണമാം
 തുഷ്ണമൺകാതയണിമുടതുംവിട്ടു
 ചൂഴ്ത്തതോർമുടകുപ്പാറകണ്ടുതേ
 ആകുമേറുംമാടപ്പച്ചാർകണ്ടുതമ്പിയെത്തട്ടത്തു
 അന്നമരുതുംപടിക്കുകുപ്പിട്ടാൻ.

കരുതിതലകൊണ്ടുവാറുപർക്കുന്നം
 കല്ലുനാട്ടിനെയലും കൊടുപ്പേന്നെന്നം
 അപ്പടികൽപ്പിക്കു അനന്തതാർപരികലത്തിൽ
 ആടുംകുതിരപ്പാളയത്തിൽ അനുപയനംമാട്ടെന്നൻറാൻ.

മൃകിതനും വാരായോടാണുടയതവിനീയും
 ഇത്തന്നാളെക്കും വരക്കാണേനേ
 ചത്തിയമായ് ഉന്നതതായാരുക്കും സുകമോട
 തങ്കച്ചികണവൻവീട്ടിൽതാനോടാ?
 കത്തനതളാൽ പുറത്തകാളി അമ്മക്കകല്യാണം
 കാത്തികമാസം ഒടുവിൽതാനോടാ.
 ഇത്തരം മാടപ്പച്ചാർ കേട്ടതുക്കുപതിലുചൊല്ലി
 ഏറ്റമനസ്സാപത്തോടുതവിയും
 ഇടക്കൊരുകടന്നെയാത്തിന്റെകൊക്കമാം
 നേറ്റിരാവുന്നിത്തിരിയിൽകണ്ട കനപൊല്ലാതു
 നെഞ്ചടക്കമാകുതില്ലെന്നുണ്ണേ
 ചഞ്ചലത്തിനാൽ പതറിവന്തന്നാൻ
 നേറ്റിയെയെനെവളർത്തമന്ത്രിരിക്കെന്നുപോതുവം
 ചേർത്തിരിക്കും പടികനവുകണ്ടനേ
 വാഴ്ത്തിരിയും നാനുംപോയിവാറെനേ
 ചാറ്റിനപടിയെ കാളിചാത്തിരയും കേട്ടുംകൊണ്ടു്
 താമസം വരാമൽനടകൊണ്ടുതേ
 കാറ്റടിക്കും പടിക്കുകടുകനടയായ് നടന്നു
 കാളിയും അറാലും മൂട്ടിൽച്ചെൻറിതേ
 കണ്ടടൻകൂട്ടപ്പനൈകടക്കമാം
 കൂട്ടപ്പനൈ എല്ലെവിട്ടു
 നൈതലാറുംകരയ് കടന്നു
 നഞ്ചതുണ്ടകണ്ടനൈനമുക്കുതവിചെയ്യവെൻറു
 ചഞ്ചലപ്പെട്ടടൻ കാളി താണവീണകൈതൊഴുതു
 താമസം വരാമൽനടകൊണ്ടുതേ
 അഞ്ചുപൂതവും കലങ്കി അമരവിളയും കടന്നു

കൂൻതൊരുക്കൊറാമത്തിൽവന്തിതേ
 ഓടിക്കാടിവഴിനടന്നുടൻ പരശുപക്കൽകടന്നു
 ഉറുടൻ പാറച്ചാലുക്കുവന്തുതേ
 പാറച്ചാലുതന്നിൽവന്തു പാർവതീശനെത്തൊഴുതു
 പാതിമതിചൂടും ഈശനെ അടിയനെവളത്ത
 മന്തിരിക്കുന്നതുയർവന്തുതോ?
 വെററിതാതും അടിയനുക്കുവേകമായ് വഴിനടന്നു
 വെട്ടുകിടാപോലെ കാളികളിയക്കാവിളയും വിട്ടു
 അൻറുപടന്താലുംമുട്ടുകണ്ടുതേ.

ചന്തമുടൻ ഓടിക്കാടികഴിഞ്ഞുറതനെക്കടന്നു
 ചന്തമുടൻവെട്ടുപന്നിവിട്ടാർ
 തന്തിരമായ് ഓടിയെനടന്താർ
 ഓടിയെ ഇരവിപുതക്കടയിൽചെല്ലവെകേട്ടാൻ
 ഉറാമന്തിരിപടയിൽപട്ടതും
 ഉടനെമറവർതലക്കൊണ്ടുപോന്നതും
 പോന്നചെയ് തിഅറിയാതെമന്നർ ഏഴുന്തളി
 മന്നർ കണിയാകുളത്തിൽചെൻറതും
 മന്തിരിതൻ പാടെടുത്തുവന്തതും.
 അന്തമൊഴികേട്ടുപോതുപോതംകെട്ടുകാളിനായർ
 ആവിതളന്തോടിയെനടന്നു അഴകിയമണ്ടപവും കട
 ന്താൻ.

ചന്തമുടൻ ഓടിക്കാടി വള്ളി ആറുതനെക്കടന്നു
 തക്കതൊരുചെൻറപ്പടൈവീട്ടിൽ
 താരണിവുകഴും പിള്ളൈവീട്ടിൽ
 മേവലരൈവല്ലും വീരൻവീട്ടിൽച്ചെൻറുവിസ്താരമായ്
 കാളിനായർപാടുകണ്ടുകുഴുതാൻ
 കട്ടിമുക്കത്തോടണൈത്തുകുഴുതാൻ.

കാളിനായരുടെ വിലാപം

മൺമേൽവിഴുന്തഴുതാൻ അഴുതുമനം ചലിത്ത കാളിനാ
 വഴുതുവരുമെന്നയറിതു അന്തരിലെ ഏകിവിദ്യാരേ [യർ
 നാൻവാഴുവതുക്കുവകൈനിനന്തിരുത്തതിനാൽ
 പടൈവീട്ടിൽകൂടിചതിത്താരോ ഇനി ഏതുനിനപ്പേനോ
 വിന്നൈവന്തുപോന്നനായൻതലയെ കൊണ്ടുവര ഏവിവിടം
 ചൊന്നാരെ കാളിനാതർതുക്കമിനിയെന്ന [മുന്നവരെ
 തുരയോടെവെട്ടിപ്പോർ പടരുവരില്ലേ
 ഇന്നാൾവരെ അഞ്ചുവയതിൽകൊണ്ടുവളത്ത എന്നെ
 ഇടുക്കത്തുക്കുതകാമൽ ഏതുക്കുന്നാനിരുന്തേൻ
 ഇന്നാളിൽ എന്നെ അഞ്ചുവയതിൽകൊണ്ടുവളത്തു
 അന്യരൊപ്പാലെ വിട്ടുപിരിതിരുത്ത എന്നെ
 ഇക്കുന്നാനിരുത്താൽ ഏതുപലമെൻറുചൊല്ലി
 ഈടഴിന്തുമൺമേൽവിഴുന്തപുരണ്ടുതാൻ
 അക്കമുള്ള കാളിനായർ ഉള്ളറങ്കിവിഴുന്താൻ
 അപ്പൊഴുതേമാത്താണ്ടൻ ചടയൻഓടിച്ചെൻറു
 വന്തവനെകൈപിടിത്തുമാത്താണ്ടൻ ചടയൻ
 മലങ്കാതെയെൻറുചൊല്ലിമനതേയുന്തേററി
 എന്തപ്പടിഅനാലും എപ്പടിയും ഉക്കളെത്താൻ
 രക്ഷിക്കുന്നാനുമുണ്ടു എന്നക്കല്ലവോതനിമൈ
 അന്തപ്പടിമാത്താണ്ടൻ ചടയൻചൊന്നമൊഴികേട്ടു
 അകംതെളിന്തുകാളിനായർ ഏതുമൊഴിചൊൽവാൻ
 ഇന്തപ്പടിപാത്തുണ്ടു ഇക്കൈരുപ്പതില്ലെ
 മൊയഴീല്ലാ രാമപ്പയ്യൻ പാളയത്തിൽചെൻറു
 പാളയത്തിൽച്ചെൻറു തലയിൻറുകൊടുവരുവേൻ
 പള്ളൊക്കെകൊണ്ടെൻറു ഈട്ടിക്കൈയിലെടുത്തു

അണി കർകാളിനായർ അൻറുവിടൈകൊണ്ടു്
 അരചരടുകോയിക്കയിൽ വിരവാലോടിചെൻറാൻ
 വാളുക്കനിവീർൻതിരുകൈയിൽ ചിറപ്പുവേണം
 വന്മയുടൻപാളയത്തിൽ പോറേൻ തലവാങ്ക
 വേളയത്തുടൻമന്നർതിരുകൈയിൽ ചിറപ്പുവാങ്കി
 വെറിയുടൻ കാളിനായർവിടയുവാങ്കിത്തൊഴുതാൻ

തലകൊണ്ടു വരുന്നതിനുള്ളയാത്ര

വീരുകൊണ്ടു ചെണ്ടപ്പടവീടുകടന്താൻ
 ചെണ്ടപ്പടവീടുംപുലിയൂർ കുരിച്ചിവിട്ടാൻ
 തിട്ടനവെടാടി കണിയാകുളംകടന്താൻ
 ചീറുംപുലിപോലെ ഈത്താംകാട്ടുപാളയത്തിൽ കട
 ഈത്താംകാട്ടുപാളയത്തിൽ ഇരുന്നവടു കർകണ്ടു [ന്താൻ
 എങ്കുപടിയെ കുതിരെ മീതുകൊണ്ടു തിരെ വന്താൻ
 അന്തനേരം കാളിനായർ അങ്കെതിരെ ചെൻറാൻ
 അണി കർചേകുവനെ ഇങ്കെ എങ്കെ പോകവന്തായ്
 എങ്കിരുത്തുവന്തീർ കാൺ മലയാളി എൻറുപോതു
 ഏകുംപടി എങ്കും മന്നർ കല്ലനയാൽ വന്തേൻ
 ഉക്കമുടൻ ചൊന്ന പോതു ഉടനെ വളരുകൊണ്ടാൻ
 വളന്തവർ മുട്ടുകാണേരം വാത്ത ചൊന്നാൻ കാളിനായർ
 വന്ന കുതിരെ കളെ വന്തെ കൊണ്ടു കളയാതെ
 എൻറു ചൊല്ലി കാളിനായർ ഈട്ടിയെ നേരെ പിടിത്തു
 എതിരിടും രാകുത്തരെ കുത്തിച്ചായ് തുവിടുവേനെ
 മൻറു പുകുംകൊണ്ടു എങ്കും മന്നർ അറിയാമൽ [ന്റാൻ
 മാറുപതു മില്ലെയെൻറു ഈട്ടി എതിരിട്ടാണെ
 അരുമറിയാമലങ്കേ ചണ്ടയേതു നമുക്കു

അങ്കെതുമുന്നെകൊണ്ടുപോകളെന്നാൻ
ചിന്തയ്ക്കുക ഒരു ചേക്കുവൻതാൻവന്താൻ
ചെൻറപ്പടെവീട്ടിൽനിൻറുവന്തെന്നെൻറുചൊൽ

[വാൻ

ഓക്കുടനെരാകത്തന്മാർ ഉടനവനെവളന്നുകൊണ്ടാർ
ഒന്നുപോലെകുതിരകളെകുത്തിച്ചാപ്പേനൻറാൻ
അങ്കവർകൾ ചെൻറുചൊല്ലി രാമപ്പയ്യൻകേട്ടു
അവനെഇക്കുകൊടുവാതക്കൊ എൻറുചൊല്ലിവിട്ടാൻ
വിട്ടവിട്ടചേവുകർകൾ വിരവിനുടൻചെൻറു
മേക്കുപടിഎങ്കൾമന്നർ കല്പനയാൽ വന്തോം
കട്ടമട്ടായ് അങ്കിരുത്തരാമപ്പയ്യൻതാനും
വന്തകാരിയമേതുമലയാളി എൻറുകേട്ടാൻ
പരിശയുടൻ എങ്കൾ തുരതലയെത്തരാകിൽ
വാളുക്കിരയാകവെട്ടിപടുവതുംതിട്ടംനാൻ
ചീററപ്പുലിപോലെ കാളിനാമ്പർചൊൽകേട്ടു
ചെപ്പിടുവാനപ്പൊഴുതേരാമപ്പയ്യൻതാനും
ഇപ്പടിയിച്ചേവുകർകൾചെണ്ടപ്പടെവീട്ടിൽ
ഇരുപ്പതിനാൽവഞ്ചിമന്നർ എന്തവിതിയാലും
ഒപ്പമുടൻഇനിനമുക്കു തപ്പുവരുവാരോ
ഒട്ടും മടിയാതെൻറു രാമപ്പയ്യൻ ചൊൽവാൻ
ഉണ്ടാതാൻഇപ്പടിയിച്ച ഉട്ടിവളത്താലും
ഉചിതമുള്ളചേകവർകൾഇപ്പടിഉണ്ടാമോ?

ഇപ്പതു വിട്ടയശമനാൻതലയെക്കെയെൻറുകേട്ടാൻ
കുണ്ണനിറവടിവഴകൻകീർത്തികൊണ്ടുവളിരവി
വരവിനയറിയാമെൻവൻ പടകൾചൊരുത്തതാലെ

എപ്പടിയുംചേർക്കവെന്നെങ്കെനിപ്പായാനാൽ
 ഏററമാകവെഉന്നക്കുമുൻറുപൊന്നതന്തിട്ടുവേൻ
 ഒപ്പമുടൻഉപചാരവാത്ത്ചൊല്ലുകേട്ടു
 ഉചിതമില്ലാത്തൊരുമുണ്ടു ഇങ്കെ നിൽപ്പതില്ലെ
 തന്തുവിടവേണമെന്നെന്യചമാനൻതലയെ
 ഉണ്ടുവരുംമെന്നെയെൻറുകാളിനായർചൊൽവാൻ
 വാണതലമലർമാർവൻരാമപ്പയ്യൻ ചൊൽവാൻ
 കൊണ്ടാടിരാമപ്പയ്യൻ അവനോടൊചൊൽവാൻ
 കൂട്ടിവരുന്നോടൊചെൻറു ഉന്നടുത്തൊരതലയെ
 പാളയത്തിൽച്ചെൻറു പാഞ്ഞടുത്തുവായെന്ന.
 എൻറുചൊല്ലുകാളിനായർ പാളയത്തിൽ കടന്നു
 അവനടുത്തുരതലയെ എങ്കുംചെൻറുപാത്താൻ
 അന്നയർപോൽവളത്തയശമാനൻതലയെ
 കാണാമൽ ചിന്തയുററുകാളിനായർനിൻറാൻ
 അപ്പഴുതെ അനപേരും ആലോചനചെയ്തു
 ചൂണ്ടുകൈയ്യുംമാതിരവും കൈയ്യും വളയുംകൊടുത്താൻ
 പച്ചപ്പട്ടംപുളളിപ്പട്ടം പകിഴവീരകാളിപ്പട്ടം
 അപ്പൊഴുതെരാമപ്പയ്യൻകൊടുത്താൻ
 അന്തനല്ലുനേരത്തിലെ നയിക്കുനാൻതാനും
 അപ്പൊഴുതോളംപി പിള്ളെത്തൻതലയെടുത്തു
 ചന്തനവും കൂക്കുമവും പനിനീരും താൻതളിത്തു
 പത്തിരമായ് പട്ടകത്തിൽവൈത്തു മുത്തിരയുംവൈത്തു
 കാളിനായരെവിളിത്തു കൈതനിലെകൊടുക്ക.
 അൻപാകകാളിനായർ അടിതൊഴുതുവാങ്കി
 പത്താംചനിപിടിത്തുപതിയെവിട്ടുതാനുലത്തു
 പാപിളന്തൻവിതിപ്പടിതോപട്ടുവിട്ടായ് മറവർകയ്യി
 മറവർകയ്യിൽ അകപ്പടവുംമായനിട്ടവിതിപ്പടിതോ[ൽ

വെട്ടെപൊതുക്കൂടെമടിവതുകുചാക്കിയവെററ

നില്ലെ

കീർത്തിയെല്ലാംകാളിനായർചെല്ലുക്കേട്ടുരാമപ്പയ്യൻ
നിട്ടനവർതാൻവളരുകമ്പിളിയിലെയിരുത്തി
വീരമെന്നേപ്പോലെശൂരമുള്ളപേർകളുണ്ടോ
മൊറാതവരിവരെപ്പോലെപാളയത്തിൽകണ്ടാ
മലയാളിഉൻഊരേതു വാഴ്കിൻറേതശമേതു [നല്ലെ
വാഴ്കേതശംകുഞ്ചാംകോട്ടുപേരുചക്കാലക്കാളി
കയ്യുവളകളിട്ടുകാലുകു വീരത്തണ്ടപററി
പച്ചപ്പട്ടംതേവാങ്കുപ്പട്ടംതലപ്പാവും താൻകൊടുത്താൻ
അങ്കയുള്ള ചീമാളരെ അരുക്കഴ്ത്തുനാലുപേരെ
ഇവരോടെതൂരതൻ ഏററതലകൊണ്ടുപോക
ചങ്കയെൻറിനാലുപേരെപാരമർവിട്ടുവിട്ടാൻ
കുറവല്ലുപോതലതനെത്താൻ കൊടുത്തങ്കവിട്ടുവിട്ടാൽ
മരതകപ്പട്ടിൽ തലപൊതിറുവയ്ത്തുതാൻകൊടു
ത്താൻ

ചീററപ്പലിപോലെരാമപ്പയ്യനെതൊഴുതുവിടവാക്കി
ഓട്ടമായ് ഓടിയല്ലോ കോട്ടുവാചൽതാൻകടത്താൻ
താൻവില്ലാത അയത്തുറയുതക്കതിരുവിടക്കോട്ടം

വിട്ടാൻ

വട്ടമിട്ടുവട്ട കപ്പടൈക്കുണ്ഡിയാകുളംതനിൽവളരൂ

മുട്ടകവത്തുവളന്താനരം ഇരവിമന്തിരിവീരന്ത

കയ്യിതനിലെവാരുകൊടുത്തു കൽപനയുംതാൻകൊടുത്താൻ

വെട്ടിപ്പോട്ടംമന്തിരിയെഎൻറ പാരമചരുവാകൊടുത്തു

അപ്പടിയെവെട്ടിനതും നാങ്കുളംവെട്ടവില്ലെ

ഇത്തരക്കുവടിവഴകനെൻറ നാനമറിയവില്ലെ

വന്തവിതിണപ്പടിയകട്ടുമെൻറ രാമപ്പയ്യൻചൊന്നാൻ

വാഴ്കുളിമക്കുട്ടെല്ലെവിട്ടുവാഴ്ന്ന എറച്ചികുളം
 കടത്താൽ
 തുടത്തുതലാറ്റുതന്നെക്കുട്ടത്തുതക്കവിംൽകോട്ടക്കകം
 വന്താൻ
 തിടത്താനവനും ഇരുതുകൊണ്ടുചട്ടത്തുടൻച്ചെൻറാ
 ജ്ഞാൽ
 ചെൻറാൽവടന്തപുലിപോലെയന്തകാളിനായർ
 പല്ലക്കിലിരുത്തലയെടുത്തുമന്നർതിരുമുൻവൈത്തടി
 തൊഴുതു
 വാഞ്ചെന്തചൊൽവാൻകാളിനായർകേട്ടിരുത്താൻ പാരര
 ചർ
 തെന്നവരെ ഇവർനാലുപേർക്കുതിട്ടനവെഅരിശിപടി
 കൊടുത്തു
 ഏകിവിടവേണമെന്ന ഈത്താങ്കാട്ടുവാളയത്തിൽ
 മേക്കുപടി അരിശിപടികൊടുത്തുവിരവിനുടൻ അനു
 ജിനാരെ.

ശബരംസ്തംഭവും അനന്തരനടപടിയും

അല്ലെഴുതോപരാചർതന്വരാനുംകേരളപുരമതിലെവാഴ്
 ഇക്കെവരുത്തവേണമെൻറുമന്നർകല്പിക്കവേ [മമ്മതായാരെ
 നീട്ടത്തിരുവോലൈ എഴുതിയൊട്ടാളനെത്താൻ വരുത്തി
 അല്ലെഴുതൊട്ടാളൻ ഉണ്ടുടുത്തുകച്ചുകെട്ടി
 പരാചർമന്നരോടുയാത്തിരയുതൊഴുതുകേട്ടു
 കോട്ടവാചലുംവിട്ടുതൊക്കത്തൊക്കലായവനോടി
 ഓതിടാടിവഴിനടത്തുകേരളപുരത്തിൽചെൻറാൻ
 വാളിരവിപിള്ളയുടതായാർമുൻപിൽചെൻറു
 വാട്ടമണകാമൽനീട്ടെടുത്തുതാൻകൊടുത്താൻ

നിമിഷത്തിൽ രാചർമുൻപിൽ ചെല്ലവേണമെൻറുരെത്താൻ
 ഉങ്കൾമകൻവാളിരവിപിള്ളയുടേതലയെ
 ഈത്താം കാട്ടുപാളയത്തിൽ ചെൻറുകാളികൊണ്ടുവന്താൻ
 പാടുകുതായാതും പാരിയയും വരണമെൻറു
 നിമിഷത്തിൽ പോകവേണം തായാരെയെന്മൊഴിന്താൻ
 അന്തമൊഴികേട്ടുടനെയായാതും മരുമകളും
 കേരളപുരവും വിട്ടുവഞ്ചിചാരരചർമുനിൽപന്താൻ
 അല്ലൊഴുതേവടിവഴകൻമുകവടിവെക്കണ്ടുതായാതും
 അഴുതാളെതായാതും തൻ അരുമമകൻപാടുകണ്ടു
 പഴുതാതിളംകുളത്തിൽ പട്ടുവിട്ടായ് നീയും
 കോതിമുടിനമുടിവഴുകോകുൻറകസ്തുരിപെട്ടാഴുകോ
 കുളമോമനക്കുറ്റതികളുവരവോതുളിമെഞ്ഞെ
 എന്നിരവി ആൾവീരളന്തൻ അഴുകുനടവടിവോ
 അല്ലൊഴുതുപാരരചർതമ്പുരാനും കൽപ്പിത്തു
 കട്ടിതുകയ്യാൽ പാടേടുത്തുപാടുകുടിവന്തപിൻപു
 പാരരചർതമ്പുരാനും പച്ചപ്പുരയുംവയ്യിത്തു
 അന്നതാനവുംകൊടുത്തു പത്തുംപതിനാറുംനാൾ
 അത്തലത്തിൽതാമുതിത്തു അമൃതേരറും താൻനടത്തി
 അത്തലത്തിലാണ്ടിരുന്താൻ വഞ്ചിരവിവർമ്മതമ്പുരാനും

മകനല്ലമാതാവെയും മാത്താണ്ടൻചടയനെയും
 അങ്കവർകളെവരവഴത്തു ഇറക്കുചിതാൻകൊടുത്താൻ
 ചികമൊത്തതീരവീരൻ ചെക്കുലകാളിനായക്കു
 തൻകണ്ഡംകോട്ടേലായിൽ കല്ലുനാട്ടിഇറയലുംകൊടുത്താൻ
 എല്ലെത്തോറും അവരക്കു ഇറക്കുചികൊടുത്താൻ
 ഇരേഴിലോകമെയ്യ അരചരംവാഴ്ത്ത അവരിത്രന്താരേ.

കമ്മതമങ്കളുംനടത്തിരാവിത്തിരുത്താരേ
 അപ്പൊഴുതായാരുക്കു കഞ്ചാംകോട്ടത്തേശത്തിൽ
 ഇരുകരയും പുരയിടവും പത്തുകോട്ടെനില്പാടും
 ഇറയലാകകല്ലുനാട്ടികൊടുത്താരേ പാരമചർ
 ഇരവിപിള്ളെ പാരിയക്കും അപ്പടിതേതാൻകൊടുത്താർ
 കാളിനായരുക്കുമൻറു മുൻറുകരയും പുരയിടവും
 മപ്പത്തിമുൻറുപറ വിത്തുപാടനിലംകൊടുത്താരേ
 കല്ലുനാട്ടി ഇറയലുംകരയും താൻകൊടുത്താർ
 അപ്പഴുതോപാരമചർ പള്ളിയൻനിലാവിൻമീതേരി
 എഴുത്തളിവിററിത്താൻ പുലിയൂർക്കുരിച്ചിയതിൽ.

ശ്രീ ഭം .

94

0000